

Fremsat den 3. april 2024 af Peter Hummelgaard

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejelov for Færøerne og lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v.

(Ajourføring af retsplejelov for Færøerne og indførelse af fodlænke- og udstationeringsordning på Færøerne)

§ 1

I retsplejelov for Færøerne, lov nr. 964 af 26. juni 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 740 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) klager over advarsler meddelt efter § 74,«
Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

2. I § 13, stk. 3, 1. pkt., § 501, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »faderskabssager« til: »sager om faderskab og medmoderskab«.

3. I § 26, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 222, stk. 3« til: »§ 222, stk. 2«.

4. I § 26, stk. 3, indsættes efter »polititjenestemand«: »eller en ansat i politiet«, og »polititjenestemandens« ændres til: »dennes«.

5. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Retten kan i private straffesager om overtrædelse af straffelovens §§ 264 d, 267 og 268 efter anmodning under et særskilt retsmøde forud for hovedforhandlingen træffe afgørelse om

- 1) referatforbud efter § 31 eller
- 2) navneforbud efter § 34, stk. 1.«

6. I § 39, stk. 1, ændres »Overtrædelse af« til: »Med bøde straffes den, der overtræder«, »eller af« ændres til: »eller«, og »straffes med bøde« udgår.

7. I § 39, stk. 2, 1. pkt., ændres »et« til: »rettens«.

8. I § 53, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 52,«: »stk. 1, 2. pkt., og«.

9. I § 56, stk. 3, § 83, stk. 2, 1. pkt., og § 138, stk. 1, ændres »juridisk kandidateksamen« til: »dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen«.

10. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 a. En advarsel meddelt efter § 74, stk. 1, kan påklages til Den Særlige Klageret af den dommer, som advarslen er rettet mod. Klagen skal være indgivet, inden 4 uger efter at dommeren er blevet meddelt advarslen. Klageretten kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige forhold taler herfor.

Stk. 2. Klageretten anmoder sorenskriveren om en skriftlig udtalelse. Herefter har dommeren lejlighed til skriftligt at komme med bemærkninger til sorenskriverens udtalelse. Klageretten kan anmode sorenskriveren og dommeren om yderligere bemærkninger.

Stk. 3. Finder klageretten behov for det, kan den indhente en skriftlig udtalelse fra andre. Sorenskriveren og dommeren skal i så fald have lejlighed til skriftligt at komme med bemærkninger til udtalelsen.

Stk. 4. Når sagens beskaffenhed gør det påkrævet, træffer klageretten beslutning om mundtlig forhandling og træffer samtidig bestemmelse om, hvorvidt denne skal ske for lukkede døre. De nærmere bestemmelser om hovedforhandlingen træffes i øvrigt af klagerettens formand i overensstemmelse med de regler, som gælder for hovedforhandling i borgerlige sager i 1. instans, med de fornødne lempelser. Fremsætter dommeren begæring derom, kan klageretten besikke en advokat for dommeren.

Stk. 5. Klageretten kan stadfæste, ændre eller ophæve advarslen. Klagerettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 6. Lyder klagerettens afgørelse på stadfæstelse eller ændring af advarslen, kan afgørelsen indbringes for Højesteret efter reglerne om kære i borgerlige sager, dog således at mindst fem dommere deltager i påkendelsen.«

11. I § 85 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ikktjenestemandsansatte fuldmægtige afskediges fra udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år.«

12. I § 86, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »2. pkt.«: »og *stk. 6*.«

13. I § 87 indsættes efter »§§ 74,«: »74 a,«.

14. I § 124, *stk. 3*, ændres »eller § 123, jf. § 117,« til: »§ 123, jf. § 117, eller § 970«.

15. I § 127, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »vedrørende lagtingslov om markedsføring« til: »omfattet af § 271, *stk. 1, nr. 3*«.

16. I § 129 ændres »og« til: »,«, og efter »(politidirektøren)« indsættes: »og politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet«.

17. I § 137, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Landfogeden«: », politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet«, og »denne« ændres til: »disse«.

18. Efter § 143 indsættes:

»§ 143 a. National Enhed for Særlig Kriminalitet varetager efter anmodning fra Færøernes Politi efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser i sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særlig betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhavende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter. Sager efter straffelovens § 110 c anses for omfattet af 1. pkt., medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af *stk. 1*.

§ 143 b. Det operative samarbejde, som er oprettet i medfør af § 110 b, *stk. 1*, i den danske retsplejelov, til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af *stk. 8*, fungerer ligeledes på Færøerne.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, samt TAKS deltager i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*. National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finan-

siering af terrorisme, kan deltage i det operative samarbejde. Advokater, jf. § 1, *stk. 1, nr. 14*, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan ikke deltage i det operative samarbejde.

Stk. 3. De myndigheder, der er nævnt i *stk. 1* og *2*, kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af *stk. 8*.

Stk. 4. Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan uanset § 117, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, § 28, *stk. 1*, i lagtingslov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og § 124 og § 125 i lov om betalinger, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af *stk. 8*.

Stk. 5. Personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog *stk. 7*.

Stk. 6. Tavshedspligten i *stk. 5* gælder også videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog *stk. 7*.

Stk. 7. Oplysninger omfattet af *stk. 5* kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, som i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af *stk. 5* og *6* er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af *stk. 2* medvirker i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*, kan efter samtykke fra den myndighed, som har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af *stk. 5* i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af *stk. 8*.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 143 a.«

19. *Overskriften* til første bog, sjette afsnit, affattes således:

»Sjette afsnit

Den Uafhængige Politiklagemyndighed og Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler«.

20. I § 150, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Politiklagemyndigheden behandler på tilsvarende vis klager over andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 107, og efterforsker straffesager mod andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 108, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning.«

21. Efter § 150 indsættes i *kapitel 17*:

»§ 150 a. Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet), jf. den danske retsplejelovs kapitel 11 a, er en selvstændig myndighed, der fører tilsyn med politiets og anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser. Politiets Efterretningstjeneste er ikke omfattet af tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Politiet og anklagemyndigheden er forpligtet til at meddele Bevismiddeltilsynet de oplysninger og udlevere de dokumenter m.v., som Bevismiddeltilsynet forlanger. Politiet og anklagemyndigheden orienterer af egen drift Bevismiddeltilsynet, hvis der konstateres fejl eller mulige fejl af generel eller systematisk karakter og af retssikkerhedsmæssig betydning ved politiets eller anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser.

Stk. 3. Bevismiddeltilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.«

22. I § 198, stk. 1, nr. 6, ændres »digital post« til: »Digital Post«.

23. I § 219, stk. 1, indsættes efter »762«: », stk. 1, nr. 1-4,«.

24. § 264, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

25. I § 271, stk. 1, nr. 3, ændres »eller lov om finansiel virksomhed« til: », lov om finansiel virksomhed eller lov om betalinger«.

26. I § 344, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »repræsenterer en part«: »eller i medfør af § 306, stk. 3, nr. 4, repræsenterer en landsstyremyndighed eller en statslig myndighed«.

27. I § 351, stk. 4, nr. 4, og § 356, stk. 2, nr. 5, ændres »staten eller hjemmestyret« til: »erhvervsministeren eller Færøernes landsstyre«.

28. I § 355, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 12 i lov« til: »§ 14 i lagtingslov«.

29. I § 362, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Har den beskikkede advokat haft en samtale med forurettede i medfør af § 752, stk. 4, 3. pkt., fastsættes et samlet salær og godtgørelse i umiddelbar forlængelse af samtalens afholdelse.«

30. Efter § 362 indsættes:

»§ 362 a. Der tilkommer den advokat, som forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232, et salær og eventuel godtgørelse, jf. § 750, stk. 4.

Stk. 2. Salær og eventuel godtgørelse fastsættes af Retten på Færøerne. Hvis der er fastsat takster efter § 362, stk. 7, fastsættes salæret på baggrund af disse. Fastsættelsen af salær og eventuel godtgørelse sker ved særskilt beslutning, når retten har modtaget oplysninger om samtalens varighed og indhold. § 362, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse. Hvis advokaten efterfølgende beskikkes som advokat for den forurettede, fastsættes et samlet salær og eventuel godtgørelse ved særskilt beslutning samtidig med sagens eller retshandlingens afslutning, jf. § 362, stk. 4.«

31. I § 370 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på retsmøder efter § 36 a.«

32. § 402, stk. 5, 2. pkt., affattes således:

»Ønsker en anden part, at ankesagen behandles af Højesteret, indbringer denne part ankesagen for Højesteret ved at indlevere et svarskrift til landsretten med anmodning om sagens behandling i Højesteret inden udløbet af den frist, som landsretten har fastsat for afgivelse af svarskrift. Landsretten sender inden 1 uge efter modtagelse af svarskriftet sagen til Højesteret.«

33. I § 425, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »362, stk. 4,«: »og § 362 a, stk. 2«.

34. I § 447, stk. 2, 1. og 2. pkt., indsættes efter »repræsenterer en part«: »eller i medfør af § 306, stk. 3, nr. 4, repræsenterer en landsstyremyndighed eller en statslig myndighed«.

35. Efter § 478 indsættes:

»§ 478 a. Retten kan i sager om forældremyndighed, jf. § 470, nr. 2, udpege en børnesagkyndig til at deltage i forberedende møder. Retten kan med henblik på at opnå forlig anmode den børnesagkyndige om at afholde en samtale med parterne eller barnet samt om at indhente oplysninger, medmindre en part modsætter sig dette.«

36. I § 480, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov« til: »lagtingslov«.

37. I § 480 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Retten anmoder en børnesagkyndig om at afholde samtalen.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

38. I § 481, 2. pkt., ændres »§ 480« til: »§§ 478 a og 480«.

39. I § 482, 1. pkt., indsættes efter »bevisførelse,«: »børnesagkyndig deltagelse i sagsforberedelsen,« og »479-481« ændres til: »478 a-481«.

40. *Overskriften* til kapitel 52 affattes således:

»Kapitel 52

Sager om faderskab og medmoderskab«.

41. I § 488, stk. 1, indsættes efter »faderskab«: »og medmoderskab«.

42. I § 492, stk. 2, indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

43. I § 493, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

44. I § 493, stk. 3., 2. pkt., ændres »enke« til: »ægtefælle«.

45. I § 494, 3. pkt., indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

46. I § 496, stk. 1, ændres »faderskabssag« til: »sag om faderskab eller medmoderskab«, og efter »avlingstiden« indsættes: », eller hvorvidt hun i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at moderen blev kunstigt befrugtet.«

47. I § 496, stk. 2, indsættes efter »avlingstiden«: », eller hvem der i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at hun blev kunstigt befrugtet«.

48. I § 517, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., udgår »tvungen opfølgning efter udskrivning«,.

49. I § 517, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Sager om prøvelse af foranstaltninger efter lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme, som har karakter af frihedsberøvelse, forelægges for Retten på Færøerne, hvis frihedsberøvelsen har fundet sted på Færøerne.«

50. I § 535, stk. 1, nr. 4, ændres »efter lov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, retsforlig om samvær« til: »eller barnets bopæl efter lagtingslov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, retsforlig om barnets bopæl eller samvær«.

51. I § 552, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Der kan endvidere foretages udlæg i beslaglagt gods, der er i politiets besiddelse, for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.«

52. I § 594 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et barn, som har den fornødne alder og modenhed, skal under en samtale have mulighed for at give udtryk for sine egne synspunkter, medmindre det er til skade for barnet. Afholdes en samtale med barnet, skal der deltage en børnesagkyndig eller en repræsentant fra børneværnstjenesten. § 480, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

53. I § 594 indsættes efter stk. 2, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, udsætter fogedretten inden fuldbyrdelse ved anvendelse af umiddelbar magt kortvarigt sagen med henblik på gennemførelse af børnesagkyndig rådgivning efter § 37 i lagtingslov om forældremyndighed og samvær.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

54. I § 596, stk. 1, 2. pkt., og § 617, 2. pkt., udgår », jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed«.

55. I § 696, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »§ 61, stk. 1«: »og 2«, og efter »før den betingede dom« indsættes: »eller i prøvetiden for den betingede dom«.

56. I § 696, stk. 5, nr. 1, indsættes efter »191,«: »191 a«, og efter »290« indsættes: »eller § 290 a, stk. 2«.

57. I § 698, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »dømte«: »og de i § 61, stk. 1 og 2, nævnte sager, hvor der alene kan blive spørgsmål om at idømme bøde i forbindelse med den betingede dom for det forhold, der er begået før den betingede dom eller i prøvetiden for den betingede dom«.

58. I § 710, stk. 1, ændres »væsentlig« til: »urimelig«.

59. I § 724, stk. 1, nr. 2, udgår »eller«

60. I § 724, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) hvor straffelovens §§ 10 b eller 89 ville være anvendelig, hvis sigtede var at finde skyldig, når det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig straf ville blive idømt, og at domfældelse heller ikke i øvrigt vil være af væsentlig betydning, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

61. I § 727, stk. 2, ændres »meddelelse herom er forkyndt for den pågældende inden 2 måneder fra afgørelsens dato« til: »afgørelsen er meddelt den pågældende med Digital Post eller anbefalet brev inden 2 måneder fra afgørelsens dato«, og »rettidig forkyndelse« ændres til: »rettidig meddelelse«.

62. I § 743, stk. 3, nr. 2, ændres »sagens behandling« til: »behandlingen af sagen«.

63. I § 744, stk. 1, nr. 2, ændres »at beskikke« til: »beskikkelse af«.

64. I § 750 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med en advokat forud for eventuel anmeldelse til politiet.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

65. I § 750, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »4« til: »5«.

66. I § 752, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med den beskikkede advokat efter sagens eller retshandlingens afslutning.«

67. I § 762, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) Personen er 15 år eller derover, og efterforskningen vedrører en overtrædelse af straffelovens § 216 eller § 225, jf. § 216, hvor personen er forurettet.«

68. I § 766 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Retten kan bestemme, at sigtede deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med det pågældende retsmøde og sagens øvrige omstændigheder. Stk. 1, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

69. I § 766, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »hvis«: »betingelserne i stk. 3 er opfyldt.«, og nr. 1-3 ophæves.

70. I § 767, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Retten kan tilsvarende træffe sådan bestemmelse, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.«

71. I § 774, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »6 år eller derover«: », eller en overtrædelse af straffelovens § 236, stk. 1 eller 2, § 279, jf. § 285, § 279 a, jf. § 285, § 281, jf. § 285, § 290, stk. 1, eller § 290 a, stk. 1, af lovgivningen om euforiserende stoffer eller af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, i det omfang overtrædelsen begås ved brug af internettet.«

72. I § 774, stk. 2, indsættes efter »omstændigheder ved lovovertrædelsen«: », eller hvis en sådan tilskyndelse alene består i politiets erhvervelse af rettigheder, genstande eller andet materiale, der i et nærmere bestemt omfang er udbudt på internettet.«

73. I § 775, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »polititjenestemænd«: »og ansatte i politiet med særlige efterforskningsmæssige kvalifikationer«.

74. I § 782, § 859, stk. 1, 3. og 4. pkt., § 905, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 945, stk. 3, nr. 2, § 947, stk. 1, nr. 1, § 970, stk. 2, og § 1033 ændres »oplyst lovligt forfald« til: »dokumenteret lovligt forfald«.

75. I § 790 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er anbragt i en institution eller på et hospital m.v. i medfør af stk. 2, nr. 3 eller 4, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

76. I § 795 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er der afsagt dom i sagen, hvorved den tiltalte er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage for en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, kan den tiltalte endvidere varetægtsfængsles, hvis der efter det om den tiltaltes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at vedkommende vil udeblive uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

77. I § 795, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«, og i 2. pkt. ændres »og § 793« til: »§ 793 og § 795, stk. 2,«.

78. I § 803 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Politiet kan modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse. Stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

79. I § 804, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »orden og sikkerhed i varetægtsfængslet«: »eller varetægtsarrestantens forhold gør tilbageholdelse nødvendig for at forebygge undvigelse«.

80. I § 809 indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»For indsatte i den undervisningspligtige alder fastsætter justitsministeren særlige regler om undervisning.«

81. I § 810, 4. pkt., ændres »§ 803, stk. 2« til: »§ 803, stk. 3«.

82. I § 810 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er anbragt på et hospital m.v. i medfør af stk. 1, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

83. Overskriften til kapitel 84 affattes således:

»Kapitel 84

Indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation, dataaflæsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, blokering af hjemmesider og overtagelse af tv-overvågning«.

84. I § 815, stk. 2, 7. pkt., og stk. 4, 4. pkt., og § 827, stk. 4, 4. pkt., ændres »Justitsministeriet« til: »Rigsadvokaten«.

85. I § 815, stk. 2, indsættes som 8. pkt.:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

86. I § 815, stk. 4, indsættes som 5. pkt.:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

87. I § 817, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 766, stk. 2« til: »§ 766, stk. 3«.

88. I § 822 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 2 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er tilvejebragt ved et indgreb i meddelelshemmeligheden, anvendes som bevis i retten i en sag om opløsning af en forening.«

89. § 825, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Må indgrebet antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, og vedrører efterforskningen en lovovertrædelse, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, kan politiet foretage teleobservation ved

- 1) at indhente oplysninger fra udbydere af telenet eller teletjenester vedrørende lokaliseringen af en mobiltelefon, der antages benyttet af en mistænkt, eller
- 2) på anden måde ved hjælp af en gps eller et andet lignende apparat at registrere
 - a) en mistænks færden eller
 - b) en anden persons færden, hvis den pågældende har tilknytning til en mistænkt eller til samme køretøj eller ejendom som en mistænkt el.lign.«

90. I § 825, *stk. 6*, ændres »stk. 5« til: »stk. 5, nr. 1,«.

91. I § 827, *stk. 4*, indsættes som *5. pkt.*:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

92. I § 828, *stk. 1*, indsættes efter »eller 119«: », § 263, stk. 2, eller §§ 263 a, 279, 279 a, 281, 290, 290 a, 300 a eller 301«.

93. I § 828, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »kendelser efter stk. 2« til: »blokeringer«.

94. I § 828 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Hvis øjemedet med blokeringen efter stk. 1 vedrørende straffelovens § 263, stk. 2, eller §§ 263 a, 279, 279 a, 281, 290, 290 a, 300 a eller 301 ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om blokering. Ved beslutning efter 1. pkt. skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Rigsadvokaten. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

95. Efter § 828 indsættes i *kapitel 84*:

»§ 828 a. Politiet kan fra andre myndigheder eller private overtage tv-overvågning i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge eller efterforske en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller udgør en forsætlig overtrædelse af

straffelovens kapitel 12 eller 13, og som kan medføre eller har medført fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier. Det gælder dog ikke tv-overvågning i private hjem.

Stk. 2. Indgreb som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som indgrebet rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Indgreb efter stk. 1 sker efter rettens kendelse. I kendelsen anføres det område, som indgrebet angår, og de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres. Endvidere fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Tidsrummet kan forlænges. Forlængelsen sker ved kendelse.

Stk. 4. Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 3, 2. og 4.-6. pkt. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Rigsadvokaten. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.

Stk. 5. Det påhviler den, der har rådighed over tv-overvågning, at bistå politiet med at overtage tv-overvågning. § 225 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlig grund undlader at yde bistand efter 1. pkt.

Stk. 6. § 236 finder tilsvarende anvendelse. Når pålæg meddeles en erhvervsvirksomhed, finder § 236 tilsvarende anvendelse for andre, der i kraft af deres tilknytning til virksomheden har fået kendskab til sagen.

Stk. 7. Politiet kan overtage tv-overvågning med magt, herunder skaffe sig adgang til lokaler, hvorfra tv-overvågningen kan overtages.

Stk. 8. Reglerne i §§ 816, 817 og 824 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Efterfølgende underretning om et foretaget indgreb sker efter reglerne i § 821, stk. 1, 3 og 4. Underretningen gives til den, der har rådighed over den tv-overvågning, der har været overtaget.«

96. I § 842, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 192 b, stk. 1-3,«: »§ 236,«.

97. I § 843 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 er ikke til hinder for, at oplysninger, som politiet har fået ved en ransagning, anvendes som bevis i retten i en sag om opløsning af en forening.«

98. I § 844, *stk. 1, nr. 3*, udgår »og«.

99. I § 844, *stk. 1, nr. 4*, ændres »følgning.« til: »følgning, og«.

100. I § 844, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) til sikring af krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.«

101. § 845, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre

- a) det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller forurettedes krav på erstatning i sagen eller
- b) krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset om gælden har tilknytning til den sag, som mistanken angår.«

102. I § 848, stk. 3, 3. pkt., og § 851, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

103. I § 849, stk. 3, ændres »eller forurettedes krav på erstatning« til: », forurettedes krav på erstatning eller krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden,«.

104. I § 850, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

105. I § 850, stk. 3, 1. pkt., og § 857, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov« til: »lov eller lagtingslov«.

106. I § 850 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Politiet kan træffe afgørelser om pålæg om edition af oplysninger om transaktioner, konti, depoter, bokse el.lign. fra virksomheder eller personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 8-11 eller 19-21, 23-24 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1, stk. 1, nr. 1-4, i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Politiet kan i afgørelsen om pålæg om edition efter 1. pkt. bestemme, at der fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme kan indhentes oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition. Stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Politiets afgørelser efter dette stykke skal være skriftlige og ledsaget af grunde.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

107. I § 851, stk. 2, 1. pkt., ændres »en kendelse« til: »et pålæg«.

108. I § 851, stk. 2, 2. pkt., ændres »Rettens kendelse« til: »Rettens kendelse efter § 850, stk. 2, eller politiets afgørelse efter § 850, stk. 7,«.

109. I § 852, 3. pkt., ændres »§ 850, stk. 9« til: »§ 850, stk. 10«.

110. I § 855, stk. 2, 1. pkt., ændres »og dernæst bødekraft« til: », dernæst bødekraft og dernæst krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden«.

111. I § 855, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »jf. § 583, stk. 2«: », jf. dog stk. 5«.

112. I § 855 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. En afgørelse om anvendelse af beslaglagt gods til fyldestgørelse af krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, har uanset stk. 3, 3. pkt., den virkning, at beslaglæggelsen bevarer sin gyldighed, jf. § 853, stk. 2, forudsat at der inden 4 uger anlægges sag i den borgerlige retsplejes former om det sikrede krav eller foretages udlæg for dette. Har retten i medfør af stk. 4, 1. pkt., bestemt, at en beslaglæggelse til sikring af et erstatningskrav bevarer sin gyldighed, regnes fristen fra rettens afgørelse efter stk. 4, 2. pkt. Sluttes en sag ved påtaleopgivelse eller frifindelse, bevarer en beslaglæggelse til sikkerhed for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset stk. 3, 4. pkt., sin gyldighed, jf. § 853, stk. 2, forudsat at der inden 4 uger anlægges sag i den borgerlige retsplejes former om det sikrede krav eller foretages udlæg for dette. § 854 finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

113. I § 859, stk. 2, ændres »hospital for sindslidende« til: »psykiatrisk afdeling«.

114. I § 860 indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er sigtede udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, kan retten afsige kendelse efter 1. pkt. uden sigtedes tilstedeværelse. Det skal fremgå af indkaldelsen til retsmødet, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at retten afsiger kendelse som nævnt i 2. pkt.«

115. I § 861, stk. 2, 1. pkt., ændres »hospital for sindslidende m.v.« til: »psykiatrisk afdeling«.

116. I § 861 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er indlagt på psykiatrisk afdeling i medfør af § 859, stk. 2, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

117. Efter § 869 indsættes i kapitel 89:

»§ 869 a. Er der en særligt bestyrket mistanke om, at en person, hvis identitet er politiet bekendt, har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, kan politiet offentliggøre et fotografi, et signalement eller andre oplysninger, der er egnede til at identificere den pågældende, i presse, radio, fjernsyn eller anden form for medie med henblik på at identificere vidner,

hvis vidnernes forklaringer må antages at være af afgørende betydning for strafforfølgningens gennemførelse eller for at forebygge yderligere lovovertrædelser af tilsvarende grov-
hed.

Stk. 2. I forbindelse med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 kan der gives oplysninger om den påsigtede kriminalitet og om den sigtedes identitet, herunder navn, stilling og bopæl.

Stk. 3. Offentliggørelse som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den, som det rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 4. Afgørelse om offentliggørelse træffes af politiet.«

118. I § 885, stk. 3, indsættes efter »Polititjenestemænd«: »eller ansatte i politiet«.

119. I § 904 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Retten kan bestemme, at tiltalte deltager i retsmøder under hovedforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis tiltaltes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med de pågældende retsmøder og sagens øvrige omstændigheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

120. I § 904, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »stk. 1«: »eller truffet bestemmelse i medfør af stk. 2«.

121. I § 905, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »konfiskation«: », udvisning«.

122. I § 905, stk. 3, nr. 4, ændres »end konfiskation, førerretsfrakendelse« til: », end at en foranstaltning efter strafelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter lagtingslov om færdsel eller lagtingslov om sikkerhed til søs«.

123. I § 906, stk. 5, indsættes efter »polititjenestemand«: »eller en ansat i politiet«.

124. I § 906, stk. 8, ændres »polititjenestemand, der har udført foranstaltninger« til: »polititjenestemand eller en ansat i politiet, der har udført foranstaltninger«, og »polititjenestemandens identitet« ændres til: »polititjenestemandens eller den ansattes identitet«.

125. I § 939, stk. 2, indsættes efter »§ 904«: », stk. 1«.

126. I § 952, stk. 1, indsættes efter »for lovovertrædelsen«: », medmindre anken er til fordel for tiltalte«.

127. I § 957, stk. 1, 2. pkt., ændres »digital post« til: »Digital Post«.

128. I § 967, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 892«: », § 894, stk. 2,«.

129. I § 970, stk. 2, ændres »og hvor anken omfatter bevisbedømmelsen, kan retten ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis retten finder, at sagen ikke med nytte kan behandles, uden at tiltalte er til stede.« til: »afviser retten ved kendelse tiltaltes anke, medmindre retten undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær.«

130. I § 970, stk. 3, og § 1012, stk. 5, 2. pkt., udgår »anklageskrift eller«.

131. I § 970, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Afvisning kan ske forud for hovedforhandlingen. Før der træffes afgørelse om afvisning af en anke, skal tiltaltes forsvarer og anklagemyndigheden have adgang til at udtale sig om spørgsmålet og gives frist for deres eventuelle bemærkninger, hvorefter retten træffer afgørelse.«

132. I § 971, stk. 2, 1. pkt., ændres »anken« til: »anklagemyndighedens anke eller kontraanke«.

133. I § 1012, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »godtgør at have haft lovligt forfald« til: »dokumenterer at have haft lovligt forfald«.

134. I § 1029, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

135. § 1054, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Sagen behandles uden medvirken af domsmænd.«

136. I overskriften til kapitel 107 ændres »politipersonale« til: »personale i politiet og anklagemyndigheden«.

137. I § 1057, stk. 1, ændres »politipersonalets adfærd i tjenesten« til: »politipersonale eller andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning, når klagen angår adfærd udvist i tjenesten«.

138. § 1058, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

139. I § 1058, stk. 2, indsættes efter »politiets«: »eller anklagemyndighedens«.

140. I § 1060, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Politiet«: »og anklagemyndigheden«.

141. I § 1068, stk. 1, 1. pkt., ændres »en overordnet polititjenestemand« til: »en leder i politiet eller anklagemyndigheden«.

142. I § 1068, stk. 2, 1. pkt., ændres »til politiet, kan politiet tilbyde klageren« til: »til politiet eller anklagemyndigheden, kan klageren tilbydes«.

143. I § 1068, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»I så fald sender politiet eller anklagemyndigheden en kopi af klagen til Politiklagemyndigheden.«

144. I § 1068, stk. 2, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »politiet«: »ved klager over personale i politiet eller anklagemyndigheden ved klager over personale i anklagemyndigheden«.

145. I § 1068, stk. 4, 1. pkt., ændres »Den overordnede polititjenestemand« til: »Den leder«.

146. I § 1068, stk. 5, ændres »Politiet sender kopi af notitsen« til: »Hvis der klages over personale i politiet, skal kopi af notitsen sendes.«

147. I § 1068, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Hvis der klages over personale i anklagemyndigheden, skal kopi af notitsen sendes til Politiklagemyndigheden, den regionale statsadvokat og Rigsadvokaten.«

148. I § 1069, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: »og granskningskommissioner«.

149. I § 1072, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »adfærdsklagesag«: »om personale i politiet«.

150. I § 1072, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Politiklagemyndigheden underretter vedkommende statsadvokat og Rigsadvokaten, når der indledes en adfærdsklage om personale i anklagemyndigheden. Politiklagemyndigheden underretter endvidere vedkommende statsadvokat og Rigsadvokaten om afgørelsen i adfærdsklagesager.«

151. I § 1074 udgår », som politipersonale har truffet«.

152. I overskriften til kapitel 108 ændres »politipersonale« til: »personale i politiet og anklagemyndigheden«.

153. I § 1076, 1. pkt., ændres »af politipersonale i tjenesten« til: »i tjenesten af politipersonale eller andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning.«.

154. I § 1077, stk. 1, ændres »politipersonale i tjenesten har begået« til: »der er begået«.

155. I § 1078, stk. 1, udgår », der er begået af politipersonale,«.

156. § 1078, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Politiklagemyndigheden efterforsker ikke sager, hvor politipersonale i forbindelse med udrykningskørsel overtræder færdselslovens hastighedsbestemmelser i et køretøj mærket med politiets kendetegn eller med synlige udrykningssignaler, medmindre der er konkret anledning her-til.«

157. I § 1085, stk. 2, udgår », som politipersonale har truffet«.

§ 2

I lov nr. 719 af 13. juni 2023 for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v., foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For dømte, der efter reglerne i kapitel 13 a er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, iværksættes fuldbyrdelsen, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom.«

2. I overskriften til kapitel 7 indsættes efter »afsoningsinstitution«: »m.v.«

3. I § 20, stk. 2, § 48, stk. 2, nr. 2, og overskriften til kapitel 13 ændres »pensioner« til: »udslusningspladser«.

4. I § 20 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I særlige tilfælde kan fængselsstraf endvidere fuldbyrdes på den dømtes bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i kapitel 13 a.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter »fuldbyrdes«: »normalt«.

6. I § 48, stk. 2, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen, jf. stk. 3,«

Nr. 3 og 4 bliver herefter nr. 4 og 5.

7. I § 48 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved vilkår som nævnt i stk. 2, nr. 3, kan der træffes bestemmelse om, at reglerne i §§ 78 b-78 f eller regler udstedt i medfør heraf helt eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse.«

8. § 50 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 50 a. Kriminalforsorgen bestemmer, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser, når

- 1) en tredjedel af straffen er udstået,
- 2) der ikke skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen, og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udstationering.

Stk. 2. Udstationering efter stk. 1 kan tidligst ske 8 måneder før forventet prøveløsladelse.

Stk. 3. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter, at der er sikret den indsatte passende beskæftigelse og underhold.

Stk. 4. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter desuden, at den indsatte boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og at personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke dertil.

§ 50 b. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningspladser, herunder om behandling af sager om udstationering, om vilkår, om kontrol og tilsyn m.v. og om tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering.

§ 50 c. Justitsministeren kan iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om forsøg efter stk. 1, herunder om, at de tidsmæssige betingelser, der kan fastsættes i henhold til § 50, stk. 1, ikke skal være opfyldt.«

9. Efter kapitel 13 indsættes:

»Kapitel 13 a

Fuldbyrkelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Anvendelsesområde

§ 78 a. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i lovens §§ 78 b-78 f.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrkelsen udsættes.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 78 b. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis

- 1) den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrkelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol,
- 2) den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse eller lignende er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrkelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol, og
- 3) personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl.

Stk. 2. Betingelsen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer, der er idømt fængselsstraf i 30 dage eller derunder. Der kan endvidere dispenseres fra betingelsen i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigelsessituation taler for det.

Stk. 3. Tilladelse til strafudståelse på bopælen nægtes meddelt, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette, eller hvis denne fuldbyrkelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig.

Stk. 4. Kriminalforsorgen foretager til brug for afgørelsen af, om den dømte opfylder betingelserne i stk. 1, en nærmere undersøgelse af den dømtes personlige forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold

samt fysiske og psykiske tilstand. Hvis kriminalforsorgen finder det fornødent, kan denne i forbindelse med undersøgelsens foretagelse bestemme, at den dømte skal aflægge udåndingsprøver og urinprøver.

Stk. 5. Hvis den dømte ikke medvirker til den nævnte undersøgelse i stk. 4, kan tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke meddeles.

Vilkår

§ 78 c. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol meddeles på vilkår af, at den dømte i fuldbyrkelsesperioden

- 1) ikke begår strafbart forhold,
- 2) kun forlader sin bopæl inden for de af kriminalforsorgsområdet fastsatte tidsrum,
- 3) kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som kriminalforsorgsområdet har godkendt,
- 4) ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,
- 5) ikke helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende,
- 6) efterkommer pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse,
- 7) undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol m.v., og overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet, og
- 8) holder kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrkelsen på bopælen og møder op hos kriminalforsorgsområdet efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Der kan endvidere fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte i fuldbyrkelsesperioden underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholbehandling.

Gennemførelse af tilsyn, kontrol m.v.

§ 78 d. Under fuldbyrkelsen fører kriminalforsorgen tilsyn med den dømte, herunder med overholdelsen af de i § 78 c nævnte vilkår for tilladelsen. Inden fuldbyrkelsen iværksættes, skal kriminalforsorgsområdet vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrkelsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver m.v.

Tilbagekaldelse af tilladelse

§ 78 e. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis

- 1) den dømte anmoder derom,

- 2) den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbart forhold,
- 3) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, tilladelsen vedrører, eller
- 4) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de nævnte betingelser i § 78 b, stk. 1.

Stk. 2. En tilladelse kan endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder et eller flere af de nævnte vilkår i § 78 c, stk. 1. Det samme gælder, hvis den dømte overtræder et vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd.

Stk. 3. Den dømte underrettes snarest muligt om tilbagekaldelsen af tilladelsen.

§ 78 f. Tilbagekaldes en tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter fuldbyrdelsens iværksættelse, skal den dømte overføres til fængsel eller arresthus til afsoning af reststraffen.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til arresthus på Færøerne, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om overførsel af dømte til fængsel eller arresthus.«

10. I § 106 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En dømt, der har udstået straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. kapitel 13 a, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049, hvis den dømte uforskyldt har udstået straf i for lang tid.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 148.

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 1-2, 4-5 og 9-10, finder anvendelse på personer, der idømmes fængselsstraf den 1. maj 2024 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets hovedpunkter**
 - 2.1. Ajourføring af retsplejeloven
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Indførelse af fodlænke og udstationeringsordning
 - 2.2.1. Etablering af fodlænkeordning på Færøerne
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.1.2.1. Ordningens anvendelsesområde
 - 2.2.1.2.2. Iværksættelsen af straffuldbyrdelse på bopælen
 - 2.2.1.2.3. Betingelser for afsoning med fodlænke
 - 2.2.1.2.3.1. Boligforhold
 - 2.2.1.2.3.2. Beskæftigelseskrav og -forhold
 - 2.2.1.2.3.2. Hensyn til andre myndige personer på bopælen
 - 2.2.1.2.4. Egnethedsundersøgelse af den dømte
 - 2.2.1.2.5. Vilkår under afsoning med fodlænke
 - 2.2.1.2.6. Tilbagekaldelse af tilladelse
 - 2.2.1.2.6.1. Generelt om tilbagekaldelse af tilladelse
 - 2.2.1.2.6.2. Tilbagekaldelse af tilladelse inden fuldbyrdelsen er iværksat
 - 2.2.1.2.6.3. Tilbagekaldelse af tilladelse efter fuldbyrdelsen er iværksat
 - 2.2.1.2.6.4. Midlertidig overførsel ved forventet tilbagekaldelse af tilladelse
 - 2.2.1.2.7. Erstatning
 - 2.2.2. Etablering af udstationeringsordning på Færøerne
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.2.2.1. Udstationering til egen bopæl med fodlænke eller til udslusningsplads som et normalt led i afsoningen
 - 2.2.2.2.2. Udstationering til egen bopæl med fodlænke i særlige tilfælde
 - 3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne**
 - 3.1. Nationale særregler for behandling af personoplysninger i Danmark

3.2. Begrænsning af den registreredes rettigheder

4. **Konsekvenser for opfyldelse af verdensmålene**
5. **Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
6. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
7. **Administrative konsekvenser for borgerne**
8. **Klimamæssige konsekvenser**
9. **Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
10. **Forholdet til EU-retten**
11. **Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
12. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

Regeringen ønsker i fællesskab med Færøernes landsstyre at udvikle danske ansvarsområder på Færøerne. Regeringen vil sammen med Færøerne arbejde for, at de danske ansvarsområder på Færøerne følger standarden i Danmark med respekt for de forhold og forskelle, der er mellem Danmark og Færøerne. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at der igangsættes initiativer inden for kriminalforsorgen på Færøerne, og løbende prioritere, at lovgivningen på danske ansvarsområder opdateres.

Som led i dette arbejde og efter ønske fra Færøernes landsstyre har Justitsministeriet udarbejdet et forslag til en række ændringer af retsplejelov for Færøerne og lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v.

Lovforslaget har *for det første* til formål at gennemføre en ajourføring af retsplejelov for Færøerne. Den gældende retsplejelov for Færøerne er baseret på den danske retsplejelov fra november 2018, som er ændret mange gange siden. Formålet med lovforslaget er derfor at ajourføre den færøske retsplejelov bl.a. med de ændringer, der er gennemført i den danske retsplejelov, medmindre der er færøske forhold, der kan begrunde en ændring.

Det indebærer bl.a., at National Enhed for Særlig Kriminalitet (NSK), der efterforsker og strafforfølger nogle af de mest ressourcetunge og komplekse sager i Danmark, efter anmodning fra Færøernes Politi kan få kompetence til at fungere på Færøerne, og at det operative samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering mv., der er oprettet under NSK's ledelse, skal kunne fungere for Færøerne.

Endvidere indebærer det, at Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler, der blev indført i Danmark i 2022, får kompetence til at føre tilsyn med behandling af tekniske beviser hos politiet og anklagemyndigheden på Færøerne (Færøernes Politi).

Desuden lægges der op til at indføre en ny bestemmelse, der giver politiet adgang til i ekstraordinære situationer at overtage og benytte relevant tv-overvågning hos offentlige myndigheder, trafikelskaber, butikcentre, fodboldstadioner, boligorganisationer mv. med henblik på at forebygge eller efterforske særligt alvorlige forbrydelser, eksempelvis terrorangreb, bandeopgør, bombesprængninger mv., hvor menneskeliv eller betydelige samfundsværdier kan bringes eller er blevet bragt i fare.

Herudover omfatter lovudkastet en række præciseringer og justeringer, herunder med henblik på effektivisering af straffesagskæden, og konsekvensændringer som følge af lagtingslovgivning.

Lovforslaget har *for det andet* til formål at indføre en fodlænke- og udstationeringsordning på Færøerne. Den danske straffuldbyrdeslov indeholder regler om, at personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, efter omstændighederne kan meddeles tilladelse til, at straffen udstås på bopælen med elektronisk fodlænke under intensiv overvågning og kontrol fra kriminalforsorgen.

Den danske straffuldbyrdeslov indeholder desuden regler om udslusning i form af udstationering, hvorefter kriminalforsorgen kan bestemme, at indsatte, der er idømt en tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, efter omstændighederne kan udstationeres til egen bopæl med elektronisk fodlænke under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningsfængsel.

Tilsvarende ordninger findes ikke i lovgivningen for Færøerne.

Det er vurderingen, at indførelse af sådanne ordninger på Færøerne vil give kriminalforsorgen mere fleksible rammer for tilrettelæggelsen af afsoningen og dermed understøtte kriminalforsorgens muligheder for at varetage opgaven med fuldbyrdelse af straf på Færøerne, ligesom det vil kunne frigøre afsoningspladser og lette kapacitetspresset hos krimi-

nalforsorgen på Færøerne. Desuden kan udstationeringsordningen bidrage til, at færinger, som afsoner længerevarende straffe i Danmark, på et tidligere tidspunkt i afsoningen vil kunne blive overført til afsoning på Færøerne.

Formålet med lovforslaget er på denne baggrund at indføre en fodlænke- og udstationeringsordning på Færøerne, som svarer til ordningen i Danmark med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2024.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ajourføring af retsplejeloven

2.1.1. Gældende ret

Retsplejelov for Færøerne blev vedtaget den 26. juni 2020 og trådte i kraft den 1. januar 2021. Retsplejelov for Færøerne blev udformet på den måde, at reglerne i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, blev overført til retsplejelov for Færøerne, medmindre der var færøske forhold, der kunne begrunde en ændring.

Som udgangspunkt for arbejdet med retsplejelov for Færøerne blev anvendt lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018 af den danske retsplejelov, og kun få senere ændringer af den danske retsplejelov blev medtaget i retsplejelov for Færøerne.

Retsplejelov for Færøerne er siden ændret én gang ved lov nr. 740 af 13. juni 2023 i tilknytning til gennemførelsen af straffuldbyrdelsesloven for Færøerne.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er vigtigt, at den lovgivning for Færøerne, som Danmark har ansvaret for, er tidssvarende og af god kvalitet.

Retsplejelov for Færøerne bygger som udgangspunkt på den danske retsplejelov, som den var i 2018. Den danske retsplejelov er ændret et stort antal gange siden 2018. Endvidere er der siden vedtagelsen af retsplejelov for Færøerne i 2020 foretaget ændringer i færøsk lovgivning, som berører retsplejelov for Færøerne.

Retsplejelov for Færøerne bør på den baggrund nu ajourføres, sådan at de ændrede regler i den danske retsplejelov overføres til retsplejelov for Færøerne, medmindre der er færøske forhold, der kan begrunde en ændring.

Justitsministeriet har gennemgået alle ændringer af den dan-

ske retsplejelov siden lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018 frem til lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022 og for hver enkelt ændring overvejet, om den ændrede regel bør overføres til retsplejelov for Færøerne, eller om der er færøske forhold, der kan begrunde en ændring.

Enkelte af disse ændringer af den danske retsplejelov er allerede overført til retsplejelov for Færøerne enten i den oprindelige lov fra 2020 eller ved lov nr. 740 af 13. juni 2023.

Af de resterende ændringer af den danske retsplejelov er det ikke relevant at overføre ændringer, som er ophævet igen, ændringer af bestemmelser, som ikke er medtaget i retsplejelov for Færøerne, eller ændringer, som er EU-relaterede.

Endvidere er der en række ændringer af den danske retsplejelov, som har sammenhæng med ændringer i anden lovgivning, der ikke er gennemført på samme måde på Færøerne, og som det derfor på nuværende tidspunkt ikke er relevant at overføre til retsplejelov for Færøerne. Det drejer sig om ændringer i den danske straffelov, den danske retsafgiftslov og dansk lejelovgivning, sociallovgivning og familieretlig lovgivning. Det drejer sig endvidere om ændringer i perioden 2020-2022 af den danske straffuldbyrdelseslov, som på nuværende tidspunkt ikke er overført til straffuldbyrdelsesloven for Færøerne, fordi straffuldbyrdelsesloven for Færøerne som udgangspunkt bygger på den danske straffuldbyrdelseslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019.

Med disse undtagelser medtager lovforslaget som udgangspunkt alle ændringer af den danske retsplejelov i den angivne periode.

Efter ønske fra de færøske myndigheder er regler svarende til den danske retsplejelovs § 771, stk. 3 og 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, om begrænsning af besøg til varetægtsfængslede bandemedlemmer dog ikke medtaget i lovforslaget.

Desuden er de ændringer af den danske retsplejelovs regler om logning, som blev gennemført ved lov nr. 291 af 8. marts 2022, ikke medtaget i lovforslaget.

Lovforslaget medtager i de fleste tilfælde den ændrede regel fra den danske retsplejelov uden modifikationer. I nogle tilfælde foreslås der en anden udformning af reglen i retsplejelov for Færøerne som følge af de færøske forhold. Der henvises herom til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ud over forslag om at overføre regler i den danske retsple-

jelov til retsplejelov for Færøerne indeholder lovforslaget følgende forslag:

Der foreslås ændringer som følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 40-47, hvor der foreslås en ændring af §§ 13, 488, 492-494, 496 og 501 samt overskriften til kapitel 52.

Der foreslås ændringer som følge af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 28, 35-39, 50 og 52-53, hvor der foreslås en ændring af §§ 355, 480-482, 535 og 594 og en ny § 478 a.

Desuden foreslås ændringer som følge gennemførelsen af lagtingslov nr. 190 af 18. december 2020 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som ændret senest ved lagtingslov nr. 31 af 17. marts 2022 (lagtingslov om hvidvask). Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 105, hvor der foreslås en ændring af § 850 og § 857.

Der foreslås nogle sproglige korrektioner med henblik på en ensartet sprogbrug i loven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, 27 og 127, hvor der foreslås en ændring af §§ 198, 351, 356 og 957.

2.2. Indførelse af fodlænke og udstationeringsordning

2.2.1. Etablering af fodlænkeordning på Færøerne

2.2.1.1. Gældende ret

Reglerne om fuldbyrdelse af fængselsstraf, bødestrafte, betingede domme, samfundstjeneste og forvaring på Færøerne findes i lov nr. 719 af 13. juni 2023 for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v. (straffuldbyrdsloven)

Lovens afsnit II indeholder bestemmelser, der særligt tager sigte på fuldbyrdelse af fængselsstraffe.

Efter lovens § 8, stk. 1, skal fuldbyrdelsen af fængselsstraf iværksættes snarest muligt. For dømte, der er på fri fod efter dommen, iværksættes fuldbyrdelsen ved den dømtes modtagelse i en institution under kriminalforsorgen, mens fuldbyrdelsen for dømte, der er varetægtsfængslet efter dommen eller allerede udstår fængselsstraf, iværksættes ved kriminalforsorgens meddelelse herom til den dømte, jf. lovens § 8, stk. 2 og 3.

Efter straffuldbyrdslovens § 20, stk. 1, fuldbyrdes fængselsstraf som altovervejende hovedregel i fængsel eller arresthus. Fængselsstraf kan dog i særlige tilfælde fuldbyrdes i

kriminalforsorgens pensioner og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen, f.eks. hvis den dømte er under 18 år, eller den dømte har behov for særlig behandling eller pleje mv., jf. lovens § 78.

Fængselsstraffe på op til 1 år og 6 måneder fuldbyrdes som udgangspunkt i arresthus på Færøerne, jf. § 21, stk. 1, i straffuldbyrdsloven. Fængselsstraffe på op til 1 og 6 måneder kan dog fuldbyrdes i fængsel eller arresthus i Danmark, herunder bl.a. hvis det må anses for nødvendigt for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen eller som led i kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme.

Fængselsstraffe på over 1 år og 6 måneder fuldbyrdes i fængsel eller arresthus i Danmark, medmindre den dømte ønsker at udstå straffen på Færøerne, og særlige personlige forhold afgørende taler herfor, jf. lovens § 22.

Straffuldbyrdsloven indeholder ikke regler, der gør det muligt at afsone en fængselsstraf på Færøerne med elektronisk fodlænke på bopælen.

Den danske straffuldbyrdslov indeholder i lovens kapitel 13 a regler om, at personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, efter omstændighederne kan meddeles tilladelse til, at straffen udstås på bopælen med elektronisk fodlænke under intensiv overvågning og kontrol fra kriminalforsorgen. Ordningen blev indført i Danmark ved lov nr. 367 af 24. maj 2005 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og er siden blevet udvidet flere gange bl.a. med henblik på at frigøre fængselspladser og lette kapacitetspresset på kriminalforsorgens institutioner i Danmark. Der henvises bl.a. til Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 184 som fremsat, og Folketingstidende 2012-2013, tillæg A, L 133 som fremsat, side 11 ff.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget til straffuldbyrdsloven for Færøerne, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 29 som fremsat, blev det besluttet ikke at medtage en fodlænkeordning svarende til den, der gælder i Danmark.

Det fremgår af pkt. 2.2.1.2 nedenfor, at indførelse af fodlænkeordningen på Færøerne bl.a. vil forudsætte, at det er muligt at etablere og vedligeholde den nødvendige tekniske infrastruktur til ordningens drift samt de tilsynsforanstaltninger, som ordningen vil kræve. Endvidere fremgår det, at disse spørgsmål skulle afklares ved en forundersøgelse, som kriminalforsorgen havde igangsat i begyndelsen af 2021 med henblik på at afklare om, og i givet fald i hvilket omfang ordningen vil kunne indføres på Færøerne.

2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kriminalforsorgen har på baggrund af undersøgelser og analyser foretaget i 2021 og 2022 vurderet, at der ikke er noget til hinder for at indføre en fodlænkeordning på Færøerne svarende til den ordning, der gælder i Danmark.

Det er vurderingen, at ordningen vil kunne frigøre afsøningspladser og lette kapacitetspresset på kriminalforsorgens institutioner på Færøerne.

På baggrund heraf er det Justitsministeriets vurdering, at der bør indføres en fodlænkeordning på Færøerne svarende til den ordning, der gælder i Danmark, med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det bemærkes, at nogle af de lovændringer, der er gennemført i den danske fodlænkeordning siden dens ikrafttræden, har en nær sammenhæng med samtidige ændringer i anden dansk lovgivning, herunder navnlig den danske straffelov. Det bemærkes i den forbindelse, at Færøerne har overtaget strafferetten som sagsområde. Ligesom med forslag til lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf mv., er de pågældende bestemmelser i den danske straffuldbydelseslov ikke foreslået medtaget i nærværende lovforslag, i det omfang tilsvarende ændringer ikke er gennemført i lagtingslovgivning, herunder straffeloven som gældende for Færøerne.

Det gælder § 78 a, stk. 2, i den danske straffuldbydelseslov, hvorefter tilladelse til fuldbyrdelse af straf med elektronisk fodlænke efter § 78 a, stk. 1, ikke kan meddeles personer, der er idømt en fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning og den eller de skete overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde. Denne ændring blev indført ved lov nr. 500 af 17. juni 2008 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Dette gælder desuden § 78 a, stk. 3, 3. pkt., i den danske straffuldbydelseslov, hvorefter en ansøgning om fuldbyrdelse af straf på bopælen med elektronisk fodlænke ikke kan tillægges opsættende virkning, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbydelsen uden af afvente behandlingen af ansøgningen. Derudover gælder det den del af § 78 b, stk. 3, i den danske straffuldbydelseslov, der vedrører betingelser for tilladelse til fuldbyrdelse af straf på bopælen med elektronisk fodlænke, der lyder: "herunder hvis der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse af straf på bopælen". Begge disse ændringer blev indført ved lov nr. 501 af 12. juni 2009

om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (styrket indsats mod bandekriminalitet mv.).

2.2.1.2.1. Ordningens anvendelsesområde

Det foreslås, at der i et kapitel 13 a i straffuldbydelsesloven indføres regler om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (med elektronisk fodlænke).

Efter det foreslåede § 78 a, stk. 1, vil justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, kunne meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i de foreslåede §§ 78 b-78 f. Adgang til afsoning med fodlænke vil ikke være betinget af, at den fængselsstraf, som den dømtes ansøgning vedrører, er idømt ved én dom, når blot den samlede fængselsstraf, som den pågældende skal afsone, ikke overstiger 6 måneder. Det vil endvidere være muligt at give tilladelse til, at en person, der idømmes en såkaldt kombinationsdom, jf. straffelovens § 58, afsone den ubetingede del af straffen på bopælen med elektronisk fodlænke i det omfang, den ubetingede del ikke overstiger 6 måneder.

Da fodlænkeordningen vedrører fuldbyrdelse af fængselsstraf, vil en bøde vedtaget eller idømt før, samtidig med eller efter den dom, som ansøgningen om afsoning på bopælen vedrører, ikke afskære den dømte fra at få tilladelse til at afsone den idømte fængselsstraf i fodlænke. Tilladelse til afsoning på bopælen vil ikke kunne meddeles personer på 15-17 år, der som et alternativ til fængselsstraf er idømt en såkaldt ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Heller ikke personer, som skal afsone forvandlingsstraf, jf. straffelovens § 53, vil kunne meddeles tilladelse til afsoning i fodlænke.

Regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol foreslås nærmere reguleret i forskrifter udstedt af justitsministeren, jf. det foreslåede § 78 a, stk. 2, 1. pkt. De administrative forskrifter vil i vidt omfang skulle svare til de administrative forskrifter, som er udstedt i medfør af §§ 11 og 12 om udsættelse af straffuldbydelsen i straffuldbydelsesloven. Justitsministeren vil i forbindelse hermed kunne bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbydelsen udsættes, jf. § 78 a, stk. 2, 2. pkt. Det forudsættes i øvrigt med lovforslaget, at kriminalforsorgsområdet i et vist omfang kan tillægge en for sent indgivet ansøgning opsættende virkning, hvis fristoverskridelsen er undskyldelig, og det skønnes hensigtsmæssigt, at den dømte i givet fald kan afsone straffen i fodlænke frem for i en afsoningsinstitution.

Der vil i øvrigt være mulighed for i ganske særlige tilfælde at overføre en person fra en afsoningsinstitution til fortsat afsoning med fodlænke. Det vil gøre sig gældende i de tilfælde, hvor ganske særlige omstændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssig karakter eller særligt tungtvejende hensyn til den dømtes resocialisering taler for fodlænkeafsoning, og der i øvrigt ikke er andre hindringer for fodlænkeafsoning end den manglende rettidige ansøgning. Det vil samtidig være en forudsætning, at det er undskyldeligt, at den dømte ikke har ansøgt rettidigt om tilladelse til fodlænkeafsoning. Ved spørgsmål om, hvorvidt der kan ske overførsel til fortsat afsoning med fodlænke, vil det efter omstændighederne være relevant at overveje, om den indsatte bør meddeles tilladelse til strafafbrydelse, mens spørgsmålet behandles.

2.2.1.2.2. Iværksættelsen af straffuldbrydelse på bopælen

Kompetencen til at meddele tilladelser til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol foreslås henlagt til kriminalforsorgen. Når kriminalforsorgen i overensstemmelse med reglerne om iværksættelse af fængselsstraf har modtaget meddelelse om, at en person skal udstå fængselsstraf, sendes et brev til den pågældende, hvis denne opfylder betingelserne i den foreslåede bestemmelse i straffuldbrydelsesloven § 78 a, stk. 1. I brevet orienteres den pågældende om muligheden for at ansøge om tilladelse til at udstå straffen på bopælen, betingelserne og vilkårene for, at der kan meddeles tilladelse til at udstå straffen på bopælen, jf. det foreslåede kapitel 13 a, samt betingelserne for at en ansøgning tillægges opsættende virkning. Sidstnævnte betingelser skal fastsættes ved bekendtgørelse efter det foreslåede § 78 a, stk. 2, jf. herved pkt. 2.2.1.2.1. Efter konstatering af, at den dømte opfylder betingelserne efter den foreslåede § 78 a, og den dømte har indgivet ansøgning om tilladelse til at udstå straffen på bopælen, foretager kriminalforsorgen en undersøgelse af den dømtes egnethed til at udstå straffen på bopælen, jf. det foreslåede § 78 b, stk. 4.

Når egnethedsundersøgelsen er foretaget, vil kriminalforsorgsområdet træffe afgørelse om, hvorvidt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, herunder om der i tilladelsen skal fastsættes vilkår i medfør af forslaget § 78 c, stk. 2, om, at den dømte f.eks. skal underkaste sig en kontrolleret, struktureret alkoholistbehandling eller undergive sig psykiatrisk behandling.

Efter det foreslåede § 8, stk. 4, iværksættes straffuldbrydelsen på bopælen under intensiv overvågning og kontrol på det tidspunkt, hvor kriminalforsorgen giver meddelelse herom til den pågældende. Kriminalforsorgen vil herefter skulle foretage en beregning af straffetiden efter den almindelige regel i § 14 i straffuldbrydelsesloven.

I praksis vil straffuldbrydelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol blive iværksat ved, at tilsynsmyndigheden på en forud fastsat dato møder op på den dømtes bopæl og installerer modtageren i den dømtes hjem samt monterer den sender på den dømtes ankel (den elektroniske fodlænke), som den pågældende skal bære i fuldbrydelsesperioden. Herefter vil afprøvning af det elektroniske overvågningssystem finde sted. Efter afprøvning af det elektroniske overvågningssystem meddeles den dømte, at fuldbrydelsen iværksættes.

2.2.1.2.3. Betingelser for afsoning med fodlænke

I den foreslåede § 78 b fastsættes, hvilke betingelser en person skal opfylde for at kunne meddeles tilladelse til at afsones på bopælen med fodlænke.

2.2.1.2.3.1. Boligforhold

Det er efter forslaget en betingelse, at den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbrydelsen rent praktisk kan finde sted under intensiv overvågning og kontrol, jf. det foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 1. Bor den dømte f.eks. på hotel, herberg, i campingvogn eller lignende boligforhold af midlertidig karakter, vil denne betingelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Der må imidlertid i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af den dømtes boligforhold med henblik på at afklare, om straffuldbrydelsen kan finde sted under den fornødne intensive overvågning og kontrol.

Den modtager, der som led i den elektroniske overvågning og kontrol med den dømte skal placeres i dennes hjem, skal tilsluttes strømforsyningen, hvorfor det er et krav, at der i den dømtes bolig er indlagt strøm. Er dette ikke tilfældet, må den dømte meddeles afslag på sin ansøgning.

2.2.1.2.3.2. Beskæftigelseskrav- og forhold

Fuldbrydelse af straf på bopælen med elektronisk fodlænke mv. er efter forslaget endvidere betinget af, at den dømte har beskæftigelse i form af arbejde, uddannelse eller lignende, og at dette foregår under sådanne forhold, at straffuldbrydelsen rent praktisk kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol, jf. det foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 2. Beskæftigelseskravet er bl.a. begrundet i resocialiseringshensyn samt hensynet til, at den dømte ikke i fuldbrydelsesperioden isoleres på bopælen. Kravet indebærer, at den dømtes arbejde, uddannelse eller lignende som udgangspunkt bør have et tidsmæssigt omfang af minimum 20 timer og maksimalt 37 timer ugentligt.

Er den dømte arbejdsløs, vil den pågældende som udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke. Kriminalforsorgen bør dog i sådanne tilfælde i relevant omfang formidle kontakt

til myndigheder, institutioner eller personer, der efter anden lovgivning kan være den dømte behjælpelig med at finde et arbejde eller lignende.

Efter det foreslåede § 78 b, stk. 2, vil personer, der er idømt fængselsstraf i 30 dage eller derunder, blive undtaget fra reglen i straffuldbyrdslovens § 78 b, stk. 1, nr. 2, om, at tilladelse til afsoning i fodlænke kun kan meddeles, hvis den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse eller lignende er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdselse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at den dømte er i beskæftigelse under fodlænkeafsoning af en straf på 30 dages fængsel eller derunder.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse, at der vil kunne dispenseres fra betingelsen i § 78 b, stk. 1, nr. 2, i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigessituation taler for det. Der tænkes i den forbindelse særligt på pensionister, førtidspensionister, efterlønsmodtagere mv., som varigt er uden for arbejdsmarkedet. Der tænkes endvidere på eksempelvis langtidssygemeldte, hvis sygemeldingen forventes at række ud over afsoningen.

Herudover vil dispensationsadgangen kunne anvendes i tilfælde, hvor den dømte under afsoningen i fodlænke ufrivilligt bliver arbejdsløs (uforskyldt ledighed), og det ikke er muligt at skaffe nogen form for alternativ beskæftigelse. Endelig vil der kunne dispenseres fra beskæftigelseskravet, herunder navnlig kravet 20-37 timers ugentlig beskæftigelse, i tilfælde, hvor den dømte skal afsone op til og med 6 ugers fængselsstraf, og man ved at lægge afsoningen i en ferieperiode, under afspadsering, under orlov eller lignende kan forhindre, at den dømte mister sin beskæftigelse på grund af afsoningen.

2.2.1.2.3.3. Hensyn til andre myndige personer på bopælen

Det er efter forslaget endvidere en betingelse, at personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffuldbyrdselsen kan finde sted på den fælles bopæl, jf. det foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 3. Samtykke fra f.eks. den dømtes ægtefælle, samlever, hjemmeboende børn over 18 år m.fl., der er direkte berørt af den dømtes strafudståelse på bopælen, vil således skulle indhentes. Dette skyldes bl.a., at der i boligen skal installeres elektronisk overvågningsudstyr, ligesom den overvågning og kontrol, der vil finde sted i fuldbyrdsperioden, består i uanmeldte kontrolbesøg på bopælen. Disse fuldbyrdsforanstaltninger nødvendiggør, at kriminalforsorgen har adgang til den dømtes bopæl.

2.2.1.2.4. Egnethedsundersøgelse af den dømte

Efter det foreslåede § 78 b, stk. 3, vil en tilladelse til afsoning af fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke

kunne nægtes, hvis fuldbyrdselsesformen efter en konkret vurdering af den dømtes forhold i det enkelte tilfælde ikke findes hensigtsmæssig.

Om tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. skal nægtes meddelt efter denne bestemmelse vil bero på en konkret vurdering af den dømtes forhold i hvert enkelt tilfælde samt mulighederne for gennemførelse af den intensive overvågning og kontrol med den dømte.

Det forudsættes, at tilladelse f.eks. nægtes meddelt, hvis der konkret er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, der gælder for fuldbyrdselse på bopælen, jf. nedenfor under pkt. 2.2.1.2.5, herunder fordi dette tidligere er sket, eller hvis den dømte adskillige gange tidligere har udstået straf på bopælen med elektronisk fodlænke. Eventuelle forstraffe vil ligeledes skulle tillægges vægt ved vurderingen af, om den dømte må forventes at kunne overholde vilkårene, ligesom oplysninger om verserende sager også vil kunne tillægges betydning ved vurderingen af, om der skal meddeles tilladelse til afsoning med fodlænke. Verserende sager kan dog ikke automatisk afskære den dømte fra at afsone i fodlænke. Det bemærkes hertil, at hvis der er meddelt tilladelse til fodlænkeafsoning, og den pågældende efterfølgende får en ny dom, som indebærer, at den samlede straf længde overstiger 6 måneders fængsel, vil tilladelsen således som udgangspunkt blive tilbagekaldt.

Tilladelse bør herudover nægtes meddelt, hvis den dømte f.eks. på grund af et massivt alkoholmisbrug eller misbrug af euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, må antages at være ude af stand til at overholde de vilkår, der gælder for denne afsoningsform.

Endvidere bør tilladelse til strafudståelse på bopælen nægtes meddelt i tilfælde, hvor den dømte forud for dommen direkte har erklæret sig uvillig til at udføre samfundstjeneste eller underkaste sig en struktureret, kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol, og dette må antages at have haft betydning for sanktionsvalget. Baggrunden herfor er, at det ikke skal være muligt at spekulere i at blive idømt en ubetinget dom frem for en betinget dom med vilkår i forventning om, at den ubetingede dom vil kunne afsones med fodlænke.

Tilladelse til afsoning af fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke vil endvidere kunne nægtes i helt enkeltstående konkrete tilfælde, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den pådømte kriminalitet er af en sådan karakter, at afsoning af dommen i fodlænke vil være uforeneligt med hensynet til retshåndhævelsen, selvom den idømte straf ikke overstiger 6 måneder. Der vil være tale om en yderst snæver mulighed for afvisning, som ikke tænkes

anvendt, medmindre der er tale om, at særegne retshåndhævelsessenshensyn kræver, at straffen ikke afsnes i fodlænke.

Til brug for afgørelsen af, om den dømte opfylder betingelserne i de foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, vil kriminalforsorgen skulle foretage en nærmere undersøgelse af den dømtes forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold samt fysiske og psykiske tilstand, jf. det foreslåede § 78 b, stk. 4. Opfylder den dømte ikke samtlige de betingelser, der er nævnt i de foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, vil den pågældende skulle modtage afslag på sin ansøgning.

Ud over at afdække, om den dømte opfylder de betingelser, der gælder for meddelelse af tilladelse til strafudståelse på bopælen, har egnethedsundersøgelsen til formål at afdække, om den dømte har et behandlingskrævende alkoholmisbrug eller andet misbrug, f.eks. misbrug af euforiserende stoffer eller lignende. Hvis kriminalforsorgen finder det fornødent, vil denne i forbindelse med undersøgelsens foretagelse kunne bestemme, at den dømte skal aflægge udåndingsprøver og urinprøver. Om der er grundlag for at træffe bestemmelse om aflæggelse af udåndingsprøver og urinprøver i forbindelse med egnethedsundersøgelsens foretagelse må bero på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Det følger af det foreslåede § 78 b, stk. 5, at den dømtes nægtelse af at deltage i den i det foreslåede § 78 b, stk. 4, nævnte undersøgelse vil medføre, at den pågældende meddeles afslag på sin ansøgning om tilladelse til at udstå den idømte fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke mv. Dette vil ikke kun gælde i tilfælde, hvor den dømte inden undersøgelsens iværksættelse tilkendegiver, at den pågældende ikke ønsker at medvirke ved undersøgelsens foretagelse, eller hvor den dømte udebliver herfra, men ligeledes i tilfælde, hvor den dømte ikke samarbejder ved undersøgelsens foretagelse.

Ud over at opfylde betingelserne nævnt i den foreslåede § 78 b er det en forudsætning for at kunne afsone på bopælen med elektronisk fodlænke mv., at der er ledig kapacitet til fuldbyrdelsens iværksættelse. En person har således ikke, uanset at den pågældende opfylder betingelserne i § 78 b, et retskrav på at kunne udstå den idømte fængselsstraf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, hvis der ikke er ledig kapacitet i ordningen. Det betyder bl.a., at i tilfælde, hvor straffen er tæt på at bortfalde pga. ventetidsbenådning, vil den pågældende ikke kunne kræve, at fuldbyrdelsen sker på bopælen med elektronisk fodlænke mv. Overstiger antallet af dømte, der opfylder betingelserne for strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv., den ledige kapacitet i ordningen, vil det afgørende kriterium være datoen for ansøgningens indgivelse.

2.2.1.2.5. *Vilkår under afsoning med fodlænke*

Straffuldbyrdelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. er et alternativ til straffuldbyrdelse i fængsel. Afsoningsformen bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse indrettes på en sådan måde, at den dømtes bevægelsesfrihed mv. i fuldbyrdelsesperioden stort set indskrænkes i samme omfang som ved strafafsoning i fængsel. Bl.a. med henblik herpå foreslås en række vilkår for straffuldbyrdelse på bopælen.

Efter det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 1, er det et vilkår, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke begår strafbart forhold. Dette vilkår svarer til, hvad der f.eks. gælder for dømte, der prøveløslades, jf. straffuldbyrdelseslovens § 79 b, stk. 1, dømte, der meddeles tilladelse til udsættelse af straffuldbyrdelsen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 13, stk. 1, og dømte, der meddeles tilladelse til midlertidigt eller for hele eller resten af straffetiden anbringes på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 3.

Efter forslaget er det endvidere et vilkår, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden kun forlader sin bopæl inden for de af tilsynsmyndigheden fastsatte tidsrum, jf. det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 2. Tilsynsmyndigheden vil inden fuldbyrdelsens iværksættelse i samarbejde med den dømte udarbejde et aktivitetsskema for den dømte. Af skemaet vil det bl.a. fremgå, inden for hvilke tidsrum den dømte har pligt til at opholde sig på bopælen, inden for hvilke tidsrum den dømte skal befinde sig på sit arbejde, uddannelsesinstitution eller lignende, samt inden for hvilke tidsrum den dømte skal deltage i programvirksomhed, behandling, kontrolbesøg hos tilsynsmyndigheden mv.

I den dømtes aktivitetsskema vil det endvidere blive fastsat, inden for hvilke tidsrum den dømte kan forlade sin bopæl med henblik på foretagelse af personlige indkøb, tøjvask mv. (2-4 timer ugentlig), ligesom det i aktivitetsskemaet vil blive fastsat, at den dømte på dage, hvor den pågældende ikke har aktiviteter uden for sin bopæl (f.eks. i weekender og på helligdage), har tilladelse til 2 timers dagligt ophold uden for boligen i den første måned af afsoningen, 3 timers dagligt ophold uden for boligen i den 2. måned, 6 timers dagligt ophold uden for boligen i den 3. og 4. måned og 8 timers dagligt ophold uden for boligen i den 5. og 6. måned.

Der vil endvidere være mulighed for at opholde sig uden for bopælen i nærmere afgrænsede tidsrum på dage, hvor den pågældende ikke i øvrigt har aktiviteter uden for sin bopæl. Der vil i den forbindelse kunne meddeles tilladelse til, at den dømte i op til 2 dage hver anden uge kan få adgang til at opholde sig uden for bopælen i en række sammenhængende timer, således at den pågældende f.eks. kan tilbringe en hel dag i en weekend uden for bopælen eller i øvrigt fejre juleaften eller andre højtider uden for eget hjem.

Dagligt ophold uden for boligen på aktivitetsfrie dage vil –

efter tilladelse – i givet fald kunne finde sted i tidsrummet fra kl. 06.00 til kl. 22.00 og højst i 2 dage om ugen. Hvis den dømte har mere end 2 aktivitetsfrie dage om ugen, kan timerne dog fordeles på mere end 2 dage, men således at det samlede antal timer, hvor den dømte har tilladelse til ophold uden for boligen, forbliver uændret. Tilladelsen vil ikke kunne lægges sammen med den tilladelse, der gives til at foretage personlige indkøb, tøjvask mv., jf. ovenfor.

Der vil endvidere efter den foreslåede ordning kunne gives tilladelse til yderligere 4 timers ugentligt ophold uden for bopælen med et resocialiserende formål, som i givet fald ville skulle fremgå af aktivitetskemaet. Der bør som udgangspunkt være tale om aktiviteter, som den dømte i forvejen deltog i forud for afsoningen. Som eksempler kan nævnes deltagelse i religiøse handlinger (gudstjenester, fredagsbøn mv.), visse aktiviteter med egne børn (som f.eks. at deltage i skole-hjem-samtaler, følge børnene til bibliotek, sportsaktiviteter, børnefødselsdage mv.) samt fortsat deltagelse i sports- eller fritidsaktiviteter eller lignende med et resocialiserende formål. Herudover vil der være mulighed for at give tilladelse til at tilbringe minimum 2 timer uden for bopælen på samtlige aktivitetsfrie dage.

I fuldbyrdsperioden vil tilsynsmyndigheden desuden kunne meddele den dømte tilladelse til, at vedkommende forlader sin bopæl af dels humane grunde (f.eks. med henblik på at besøge en nærtstående person, som er alvorligt syg, eller deltagelse i en nærtstående persons begravelse) og dels i tilfælde, hvor den dømtes tilstedeværelse er påkrævet, f.eks. med henblik på at møde i retten som vidne. For dømte, som afsoner en fængselsstraf på 30 dage eller derover, vil der i øvrigt være mulighed for at opnå tilladelse til at forlade sin bopæl i fuldbyrdsperioden med henblik på at deltage i andre store og væsentlige familiebegivenheder, som f.eks. en nærtstående persons 50-års fødselsdag, bryllup eller konfirmation. En tilsvarende mulighed for tilladelse til udgang til at besøge nærtstående personer ved vigtige familiebegivenheder eksisterer for indsatte i fængsler og arresthuse, der afsoner en fængselsstraf på 30 dage eller derover.

Efter forslaget er det et vilkår, at den dømte kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som tilsynsmyndigheden har godkendt, jf. det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 3. Som anført ovenfor vil det af den dømtes aktivitetskema bl.a. fremgå, hvornår den dømte har tilladelse til at forlade bopælen og med hvilket formål.

Det er efter forslaget yderligere et vilkår, at den dømte i fuldbyrdsperioden ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, herunder f.eks. dopingmidler, jf. det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 4.

Efter det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 5, er det herudover et

vilkår, at den dømte ikke helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende i fuldbyrdsperioden.

Det er tillige et vilkår, at den dømte efterkommer eventuelle pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse, jf. det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 6. Hvilken programvirksomhed, den dømte skal pålægges at deltage i, vil blive afgjort af tilsynsmyndigheden efter en konkret vurdering af den dømtes behov for bistand, støtte og vejledning. Der kan være tale om deltagelse i et egentligt kursusprogram, hvor elementer som f.eks. holdninger til kriminalitet, kommunikation, evne til problemløsning og forebyggelse af tilbagefald til kriminalitet mv. indgår. Programvirksomheden vil også kunne bestå i f.eks. deltagelse i en særlig foredragsrække eller lignende. Programvirksomhedens tidsmæssige omfang vil ligeledes afhænge af en konkret vurdering af den dømtes behov. Der vil dog som udgangspunkt være tale om 8 timers programundervisning pr. afsoning. Tilsynsmyndigheden kan også undlade at pålægge et sådant vilkår, hvis det efter tilsynsmyndighedens skøn må antages, at den dømte ikke vil have udbytte af at deltage i et program. Det bemærkes i den forbindelse, at der fortsat vil kunne fastsættes andre vilkår, som findes hensigtsmæssige, f.eks. vilkår om at den dømte undergiver sig misbrugsbehandling i afsoningsperioden.

Efter det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 7, er det ydermere et vilkår, at den dømte i fuldbyrdsperioden undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol mv., samt overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet med den dømte. Tilsynet med den dømte i fuldbyrdsperioden vil blive gennemført af kriminalforsorgen, jf. det foreslåede § 78 d, stk. 1. Tilsynsarbejdet har generelt to funktioner, dels at støtte og vejlede den dømte med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse, dels at udøve kontrol med at den dømte overholder de vilkår, som gælder for straffuldbyrdelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Kontrollen med den dømtes overholdelse af vilkåret om at opholde sig på bopælen i de tidsrum, hvor den pågældende har pligt hertil, vil foregå døgnet rundt og bl.a. finde sted elektronisk. Teknikken med den elektroniske overvågning vil komme til at bestå af tre enheder: En batteridrevet sender, som den dømte skal bære i hele fuldbyrdsperioden (elektronisk fodlænke), en modtager med indbygget modem, der tilsluttes elforsyningen i den dømtes bolig, samt et centralt elektronisk overvågningssystem placeret i en døgnbemandet overvågningscentral hos kriminalforsorgen. Det er ikke en forudsætning, at den dømte har fastnettelefon.

Senderen monteres om den dømtes ankel i forbindelse med fuldbyrdsens iværksættelse. Senderen vil kontinuerligt afgive kodede signaler, som kan opfanges af den modtager,

der forud for fuldbyrdelsens iværksættelse er blevet installeret på den dømtes bopæl. I modtageren vil den dømtes aktivitetsskema, som tilsynsmyndigheden forud for fuldbyrdelsens iværksættelse har udarbejdet i samarbejde med den dømte, være indkodet. Er den dømte ikke i de tidsrum, hvor den pågældende har pligt til at opholde sig på sin bopæl, inden for modtagerens rækkevidde, dvs. inden for en afstand af typisk 25-40 meter fra modtageren, vil der straks gå en alarm til overvågningscentralen. Tilsvarende vil der gå en alarm til overvågningscentralen, hvis den dømte forsøger at fjerne eller manipulere med enten senderen eller modtageren. I overvågningscentralen registreres samtlige indgående alarmer fra modtagerne placeret i de dømtes hjem. Overvågningscentralens medarbejdere vil ved modtagelse af en alarm underrette den kriminalforsorgsafdeling, der fører tilsyn med den dømte, således at tilsynsmyndigheden kan tage kontakt til den dømte med henblik på indgriben over for eventuelle vilkårsovertrædelser.

Tilsynet med den dømte i fuldbyrdelsesperioden vil ikke blot bestå i elektronisk overvågning, men ligeledes i bl.a. uanmeldte kontrolbesøg på bopælen og kontrolopkald pr. telefon. Uanmeldte kontrolbesøg på bopælen har flere formål. Dels vil tilsynsmyndigheden være i tæt kontakt med den dømte med henblik på at yde den pågældende støtte og vejledning i fuldbyrdelsesperioden, dels vil tilsynsmyndigheden løbende kontrollere, at det elektroniske overvågningssystem fungerer, som det skal, og dels vil tilsynsmyndigheden kontrollere, at den dømte overholder vilkårene for fuldbyrdelsen. Der vil således under uanmeldte kontrolbesøg kunne foretages udåndingsprøver på den dømte, ligesom den dømte vil kunne pålægges at aflægge urinprøver til kontrol af, at den dømte ikke indtager alkohol eller bruger euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning.

Hyppigheden af uanmeldte kontrolbesøg afgøres af tilsynsmyndigheden efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Det forudsættes imidlertid, at der foretages 1-3 ugentlige uanmeldte kontrolbesøg på den dømtes bopæl eller flere, hvis forholdene tilsiger det. I uger, hvor det færøske vejrlig eller fremkommeligheden på Færøerne nødvendiggør det, kan dette antal dog fraviges.

Kontrolbesøg vil ligeledes kunne finde sted på den dømtes arbejdsplads, uddannelsesinstitution eller lignende. Arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen vil som altovervejende hovedregel, inden fuldbyrdelsen iværksættes, blive gjort bekendt med den dømtes beskæftigelsesforpligtelse i fuldbyrdelsesperioden. Der vil på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen blive udpeget en kontaktperson, som kan underrette tilsynsmyndigheden, hvis den dømte helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende. Underretning af arbejdsgiveren vil dog efter omstændighederne kunne undlades, hvis den fornødne overvågning og kontrol med, at den dømte overholder sin beskæftigelsesfor-

pligtelse, i øvrigt kan finde sted på fuldt betryggende vis uden underretning af arbejdsgiveren.

Efter det foreslåede § 78 c, stk. 1, nr. 8, er det desuden et vilkår, at den dømte holder tilsynsmyndigheden underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen samt møder hos tilsynsmyndigheden efter dennes nærmere bestemmelse. Ligesom det er tilfældet med antallet af uanmeldte besøg, udtagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv., overlades det til tilsynsmyndigheden at bestemme konkret i hvert enkelt tilfælde, hvor ofte den dømte skal møde op hos tilsynsmyndigheden.

Det følger af det foreslåede § 78 c, stk. 2, at der endvidere vil kunne fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden underkaster sig struktureret, kontrolleret alkoholbehandling. Der vil som hovedregel skulle fastsættes vilkår om struktureret, kontrolleret alkoholbehandling, hvis det i forbindelse med egnethedsundersøgelsen af den dømte er blevet afdækket, at den dømte har et behandlingskrævende alkoholmisbrug. Kriminalforsorgen vil herudover f.eks. kunne fastsætte vilkår om, at en dømt, der har psykiske problemer, underkaster sig behandling. Fastsættelse af et vilkår om behandling vil afhænge af, at der på det pågældende tidspunkt er relevante tilbud tilgængelige. Er den idømte straf så kort, at det ikke har noget formål at fastsætte de nævnte vilkår, vil det kunne undlades. Tilladelse til strafudståelse på bopælen bør imidlertid nægtes meddelt, hvis den dømte f.eks. på grund af et massivt alkoholmisbrug eller misbrug af euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, vurderes at være ude af stand til at overholde de vilkår, der gælder for denne afsoningsform.

Det følger af det foreslåede § 78 d, stk. 1, at kriminalforsorgen under fuldbyrdelsen vil skulle føre tilsyn med den dømte, herunder med overholdelsen af de i § 78 c nævnte vilkår for tilladelsen. Inden fuldbyrdelsen iværksættes, vil kriminalforsorgsområdet skulle vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrdelsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårssovertrædelser.

Det følger endvidere af det foreslåede § 78 d, stk. 2, at justitsministeren fastsætter regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv. Der vil i forbindelse med fastsættelsen af reglerne skulle tages højde for de færøske forhold. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om, at et ugentligt minimumskrav af uanmeldte tilsyns- og kontrolbesøg hos dømte, som i Danmark f.eks. er fastsat til minimum 1-3 ugentlige uanmeldte tilsyns- og kontrolbesøg, vil kunne fraviges i særlige tilfælde, hvor det færøske vejrlig eller fremkommeligheden på Færøerne nødvendiggør det. Der vil

også kunne fastsættes regler om, at de ordinære tilsyns- og kontrolbesøg kan erstattes af telefon- eller videopkald i de særlige tilfælde, hvor det færøske vejrlig eller fremkommeligheden på Færøerne nødvendiggør det. Der vil endvidere kunne fastsættes lempeligere krav til, hvor hurtigt kriminalforsorgen i sådanne særlige tilfælde skal kunne reagere i tilfælde af alarmer fra overvågningssystemet, hvor det i Danmark gælder, at kriminalforsorgen som udgangspunkt skal møde op hos dømte inden 4 timer for at kontrollere alarmer, der kan indikere svigtende overvågning. Henset til den begrænsede kapacitet på Færøerne, vil der også kunne fastsættes særlige regler for overførsel til fængsel eller arresthus i Danmark i de tilfælde, hvor tilladelse til afsoning med fodlænke tilbagekaldes, og hvor det ikke er muligt straks at overføre den dømte til fortsat afsoning i arresthus på Færøerne.

2.2.1.2.6. Tilbagekaldelse af tilladelse

2.2.1.2.6.1. Generelt om tilbagekaldelse af tilladelse

Det følger af det foreslåede § 78 e, stk. 1, at tilladelse til strafudståelse på bopælen med fodlænke vil kunne tilbagekaldes i en række tilfælde.

En tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol vil for det første blive tilbagekaldt, hvis den dømte – enten inden fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne – anmoder tilsynsmyndigheden herom, jf. det foreslåede § 78 e, stk. 1, nr. 1.

En tilladelse kan efter det foreslåede § 78 e, stk. 1, nr. 2, endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået et strafbart forhold. Tilbagekaldelse vil ikke alene kunne finde sted i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået i tidsrummet mellem, at tilladelsen blev givet og fuldbyrdelsen iværksættes, men ligeledes i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået forud for tilladelsen, herunder i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået forud for den dom, som tilladelsen til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke vedrører.

Bestemmelsen gælder, selv om den pågældende endnu ikke er dømt for det strafbare forhold. Om tilbagekaldelse bør finde sted, vil afhænge af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Er den begåede lovovertrædelse af bagatelagtig karakter – f.eks. en bøde for kørsel på cykel uden lys eller lignende – bør tilbagekaldelse ikke finde sted. Tilbagekaldelse bør ikke ske i tilfælde, hvor straffen for den konkrete lovovertrædelse ikke overstiger eller vil overstige bøde. Der bør heller ikke ske tilbagekaldelse, hvis der er tale om en overtrædelse, hvor den pågældende idømmes eller må antages at ville blive idømt en fængselsstraf, der – sammenlagt med den fængselsstraf, som den allerede meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen vedrører – ikke overstiger 6 måneder.

En tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. kan endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til udståelse af den fængselsstraf, som den meddelte tilladelse vedrører, jf. det foreslåede § 78 e, stk. 1, nr. 3.

En tilladelse kan desuden tilbagekaldes, hvis den dømte på tidspunktet for straffuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de i de foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, nævnte betingelser for straffuldbyrdelse på bopælen, jf. det foreslåede § 78 e, stk. 1, nr. 4. Også her vil det afhænge af et konkret skøn, om den skete ændring i den pågældendes forhold medfører, at det ikke længere er muligt at fortsætte straffuldbyrdelsen på bopælen med elektronisk fodlænke mv.

F.eks. kan tilladelsen tilbagekaldes, hvis den pågældendes boligforhold ikke længere er af en sådan beskaffenhed, at fuldbyrdelse på bopælen kan finde sted under intensiv overvågning og kontrol, hvis en person, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, tilbagekalder sit samtykke til straffuldbyrdelse på den fælles bopæl, eller hvis den dømte ikke længere har beskæftigelse i form af arbejde, uddannelse eller lignende.

Tilbagekaldelse vil ikke være nødvendig i tilfælde, hvor den dømte indlægges på hospital eller lignende. Den dømte vil i et sådant tilfælde kunne fortsætte fuldbyrdelsen under indlæggelsen, uanset at det ikke i indlæggelsesperioden er muligt at overvåge den pågældende elektronisk. Dette svarer til, hvad der i øvrigt gælder for udståelse af fængselsstraf i kriminalforsorgens institutioner, hvor der heller ikke sker afbrydelse i straffuldbyrdelsen, hvis den dømte indlægges på hospital.

Efter forslaget kan en tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke herudover tilbagekaldes, hvis den dømte overtræder de i § 78 c, stk. 1, nr. 1-8, nævnte vilkår, jf. det foreslåede § 78 e, stk. 2, 1. pkt. Det samme gælder, hvis den dømte overtræder et vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd, jf. det foreslåede § 78 e, stk. 2, 2. pkt. Det afhænger af et konkret skøn, om der er sket en vilkårsovertrædelse, der skal medføre tilbagekaldelse, men det forudsættes, at tolerancen over for vilkårsovertrædelser skal være meget lav. Tilladelsen til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. skal som altovervejende hovedregel tilbagekaldes, hvis den dømte f.eks. ikke opholder sig på sin bopæl inden for de af tilsynsmyndigheden fastsatte tidsrum, eller hvis den dømte udebliver helt eller delvist fra sit arbejde, uddannelse eller lignende. Det gælder endvidere, hvis den dømte ikke møder op til den programvirksomhed eller det behandlingsprogram, som det er blevet pålagt den pågældende at deltage i, eller hvis den dømte ikke overholder

vilkåret om ikke at indtage alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning. Er den dømtes overtrædelse af vilkårene enkeltstående og helt bagatelagtig, eller foreligger der i øvrigt særlige omstændigheder, kan tilbagekaldelse af den meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen dog undlades.

Der kan desuden efter et konkret skøn anlægges en vis, forhøjet tolerance over for vilkårsovertrædelser. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor det konstateres, at den dømte har overtrådt afsoningsvilkårene ved at indtage en mindre mængde alkohol. I sådanne tilfælde bør det således være muligt at undlade at tilbagekalde tilladelsen til fodlænkeafsoningen, hvis afsoningsforløbet i øvrigt vurderes som velfungerende, eller hvis tilbagekaldelsen konkret må anses for et uproportionalt indgreb sammenholdt med vilkårsovertrædelsen. Det vil være en forudsætning, at hensynet til det resocialiserende eller behandlingsmæssige arbejde med den dømte taler afgørende imod tilbagekaldelse.

Det indebærer, at tilbagekaldelse i sådanne tilfælde vil kunne undlades, også selv om vilkårsovertrædelsen ikke er helt enkeltstående og bagatelagtig. I stedet vil der som alternativ reaktion være mulighed for at indskærpe vilkårene for fodlænkeafsoning og reglerne om tilbagekaldelse, ligesom der vil være mulighed for at fastsætte yderligere vilkår for afsoningen i medfør af det foreslåede § 78 c, stk. 2.

Kompetencen til at tilbagekalde en tilladelse vil blive henlagt til kriminalforsorgsrådet. Det forudsættes, at kriminalforsorgsrådet kort tid efter modtagelsen af en indberetning om f.eks. en vilkårsovertrædelse vil træffe afgørelse om, hvorvidt den meddelte tilladelse skal tilbagekaldes.

Det følger af det foreslåede § 78 e, stk. 3, at den dømte snarest muligt vil skulle underrettes om tilladelsens tilbagekaldelse. Det forudsættes, at den dømte underrettes om tilbagekaldelsen samme dag, som afgørelsen er truffet.

Tilbagekaldes en tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv., skal den dømte afsones resten af fængselsstraffen på normal vis, dvs. i arresthus eller fængsel. I overensstemmelse hermed foreslås det i § 78 f, stk. 1, at den dømte skal overføres til arresthus eller fængsel til afsoning af reststraffen, hvis en tilladelse til udståelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter fuldbyrdelsens iværksættelse tilbagekaldes. Det forudsættes, at der hurtigt gribes ind over for dømte, hvis tilladelse til strafudståelse på bopælen tilbagekaldes som følge af, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for denne afsoningsform, eller at den dømte har overtrådt de vilkår, som gælder for denne afsoningsform.

2.2.1.2.6.2. Tilbagekaldelse af tilladelse inden fuldbyrdelsen er iværksat

I tilfælde, hvor en afgørelse om tilbagekaldelse træffes inden straffuldbyrdelsens iværksættelse, bør den dømte indsættes til afsoning i arresthus eller fængsel snarest muligt efter den almindelige regel i straffuldbyrdelseslovens § 8, stk. 1.

2.2.1.2.6.3. Tilbagekaldelse af tilladelse efter fuldbyrdelsen er iværksat

I tilfælde, hvor straffuldbyrdelsen på bopælen med elektronisk fodlænke mv. allerede er iværksat, bør overførsel til arresthus eller fængsel finde sted i umiddelbar forbindelse med, at den dømte underrettes om afgørelsen. Der vil dog i forbindelse med overførsel til arresthus eller fængsel skulle tages højde for de færøske forhold.

2.2.1.2.6.4. Midlertidig overførsel ved forventet tilbagekaldelse af tilladelse

I nogle tilfælde vil det allerede på indberetningstidspunktet stå klart for tilsynsmyndigheden, at den meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol skal tilbagekaldes. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis tilsynsmyndigheden under et kontrolbesøg kan konstatere, at den dømte er påvirket af alkohol, euforiserende stoffer eller lignende, eller f.eks. nægter at få foretaget en udåndingsprøve eller aflægge en urinprøve til kontrol af, at den pågældende ikke er påvirket af alkohol, euforiserende stoffer eller lignende. Det samme gælder, hvis den dømte ikke længere har et sted at bo, eller hvis den dømte uden begrundelse kommer hjem længe efter det tidspunkt, hvor den pågældende i henhold til sit aktivitetskema skulle have indfundet sig på bopælen.

Med henblik på at hindre, at den dømte i sådanne tilfælde kan fortsætte strafudståelsen på bopælen, indtil afgørelse om tilbagekaldelse er truffet og overførsel til arresthus eller fængsel kan finde sted, foreslås det i § 78 f, stk. 2, at tilsynsmyndigheden skal kunne bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til arresthus på Færøerne, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles. Der vil dog skulle tages højde for de færøske forhold, herunder til kapaciteten i arresten på Færøerne, hvorfor en sådan midlertidig overførsel ikke nødvendigvis vil kunne foranstalles inden for samme tidsrum som i Danmark. Er der derimod tale om en vilkårsovertrædelse, hvor det ikke er åbenbart, at den meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen skal tilbagekaldes, bør tilsynsmyndigheden ikke træffe afgørelse om midlertidig overførsel til arresthus på Færøerne efter § 78 f, stk. 2.

I tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden har besluttet midlertidigt at overføre den dømte til arresthus på Færøerne, og kriminalforsorgsrådet efterfølgende træffer afgørelse om, at den dømtes tilladelse til strafudståelse på bopælen skal tilbagekaldes, fortsætter den dømte strafafsoningen i fængsel eller arresthus, indtil hele straffen er udstået. Træffer krimi-

nalforsorgsområdet omvendt afgørelse om, at den dømtes tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke skal tilbagekaldes, kan den dømte straks genoptage strafudståelsen på bopælen med elektronisk fodlænke.

2.2.1.2.7. Erstatning

Efter straffuldbyrddelseslovens § 106 har en indsat ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049, hvis den indsatte uforskyldt har udstået fængselsstraf i for lang tid, uforskyldt har været anbragt i forhørselle, strafcelle eller sikringscelle, eller uforskyldt har været udelukket fra fællesskab. Der er tale om en obligatorisk erstatning på objektivt grundlag.

En dømt, der udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, vil uforskyldt kunne komme til at udstå frihedsstraf i for lang tid, f.eks. i tilfælde hvor kriminalforsorgen har foretaget en fejlagtig straffe-tidsberegning. Det foreslås, at også dømte, der har udstået straf på bopælen med elektronisk fodlænke, skal være berettiget til erstatning på objektivt grundlag i tilfælde af, at den pågældende uforskyldt har udstået straf i for lang tid, jf. herved det foreslåede § 106, stk. 3, (forslagets § 1, nr. 10).

Det bemærkes, at der efter straffuldbyrddelseslovens § 107 er mulighed for at tillægge erstatning på objektivt grundlag i anledning af andre uforskyldte indgreb under fuldbyrdelsen af straf mv. end de i § 106 nævnte. Denne bestemmelse vil ligeledes finde anvendelse på dømte, der udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

2.2.2. Etablering af udstationeringsordning på Færøerne

2.2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3 i straffuldbyrddelsesloven, at fuldbyrdelse af en straf skal ske med fornøden hensyntagen såvel til straffens gennemførelse som til behovet for at hjælpe eller påvirke den dømte til at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

En gradvis forøgelse af frihedsgraderne under straffuldbyrddelsen betragtes i den forbindelse som et almindeligt led i resocialiseringen, idet den dømte derved kan vænnes til en tilværelse i frihed uden for kriminalitet. Denne gradvise forøgelse af frihedsgraderne omtales i det følgende som udslusning.

Reglerne om indsattes ret til udgang findes i §§ 46-50 a i straffuldbyrddelsesloven. Efter straffuldbyrddelseslovens § 46, stk. 1, kan en indsat få tilladelse til udgang, når udgangsformålet er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn, og der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgangen vil begå ny kriminalitet, unddrage sig fortsat straffuldbyrddelse eller

på anden måde misbruge udgangstilladelsen. Det er endvidere en betingelse, at hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udgangstilladelsen. Af § 48 fremgår, hvilke vilkår der fastsættes for udgangen. Det fremgår bl.a., at der skal fastsættes vilkår om, at den dømte ikke begår nyt strafbart forhold, ligesom der kan fastsættes vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug, herunder vilkår om at overnatte i arresthus, fængsel eller en af kriminalforsorgens pensioner. Der er ikke i straffuldbyrddelsesloven hjemmel til at udstationere indsatte til egen bopæl med vilkår om, at den indsatte undergiver sig intensiv overvågning og kontrol.

Efter straffuldbyrddelseslovens § 50 fastsætter justitsministeren regler om tilladelse til udgang. Det kan i forbindelse med sådanne regler bestemmes, at tilladelse til udgang først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen og efter udståelse af en bestemt del af straffen, samt at tilladelse til udgang ikke kan gives i et tidsrum af 3 måneder fra indsættelsen, hvis den indsatte er udeblevet efter tilsigelse til afsoning. Det kan endvidere bestemmes, at den indsatte, hvis tilladelse til udgang tilbagekaldes på grund af misbrug eller fare herfor, jf. straffuldbyrddelseslovens § 49, nr. 1 og 2, er afskåret fra i et bestemt tidsrum af forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang. Justitsministeren kan desuden fastsætte regler om begrænsninger i retten til udgang som følge af sundhedsmæssige hensyn.

Efter § 50 a kan justitsministeren iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang eller udstationering til en institution mv. på Færøerne uden for kriminalforsorgen. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2022-23, tillæg A, L 29 som fremsat, side 79 ff., at formålet med bestemmelsen bl.a. er at imødekomme de udfordringer, der er forbundet med den geografiske placering af Færøerne Arrest, hvor udgang i form af frigang til uddannelse eller beskæftigelse vanskeligt kan gennemføres. Endvidere er formålet at tage højde for, at de indsatte udstår straf i et arresthus og dermed ikke har adgang til fjernundervisning fra arresthuset, hvor de ikke har internetadgang, og at der ikke findes et udslusningsfængsel på Færøerne.

2.2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2.2.1. Udstationering til egen bopæl med fodlænke eller til udslusningsplads som et normalt led i afsoningen

Med lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Opfølgning på flerårsaftalen om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025, herunder leje af fængselspladser i udlandet, revision af disciplinærstraffesystemet, udstationering til eget hjem med fodlænke eller udslusningsfængsel mv.), blev der indført en ny udstationeringsmodel i Danmark, hvormed udstationering skulle udgøre et normalt led i afsoningen af en tidsbestemt fængselsstraf.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingsstidende 2021-2022, tillæg A, L 180 som fremsat, side 98, at baggrunden for ordningen er, at udstationering til egen bopæl med fodlænke eller til kriminalforsorgens udslusningsfængsler skal bidrage til at lette overgangen til et liv uden for murene. Kriminalforsorgen vurderer, at langt de fleste indsatte har gavn af udslusning, samt at udstationering bidrager til at forebygge ny kriminalitet, idet det f.eks. er muligt under faste rammer og løbende kontrol fra kriminalforsorgen at fastholde afsoneren i bl.a. arbejde og uddannelse og understøtte kontakt til familie. Under udstationering vil kriminalforsorgen kunne reagere, hvis afsoneren ikke møder i beskæftigelse eller forsømmer sin misbrugsbehandling, hvilket kan være afgørende for at undgå tilbagefald til ny kriminalitet.

Kriminalforsorgen vurderer desuden, at udstationering til udslusningspladser eller til egen bopæl med fodlænke vil forbedre mulighederne for at fastholde og støtte dømte i at etablere positive sociale kontakter til f.eks. sportsforeninger og andre prosociale aktiviteter, der bidrager til at undgå ny kriminalitet. Herudover kan øget mulighed for udstationering afhjælpe på kapacitetsmangler i forhold til fængselspladser mv. Kriminalforsorgen vurderer derfor, at man med fordel kan forskyde belægget fra fængsler til andre afsoningsformer, både for at sikre en bedre løsladelsesproces for de indsatte og for at mindske belægget i fængsler og arrester.

Med lovforslaget lægges der op til, at ordningen på Færøerne hjemmelmæssigt indrettes på samme måde som i Danmark.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en ny § 50 a, hvor det af stk. 1 fremgår, at kriminalforsorgen bestemmer, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser etableret i eller uden for kriminalforsorgen, når en tredjedel af straffen er udstået, der ikke skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen, og når hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udstationering.

Af det foreslåede § 50 a, stk. 2, fremgår det, at udstationering tidligst kan ske 8 måneder før forventet prøveløsladelse. Det gælder alle former for prøveløsladelse efter afsoning af tidsbestemt straf, jf. straffuldbyrdelseslovens § 79 a, stk. 1, § 79 a, stk. 2, eller § 79 d, stk. 1. Indsatte, som forventes løsladt på endt straf, fordi prøveløsladelse skønnes utilrådelig, vil ikke kunne udstationeres efter den foreslåede bestemmelse. Det forudsættes, at kriminalforsorgen yder støtte til boligsøgning mv. på et tidligt tidspunkt under afsoningen for at øge chancerne for, at der kan være en bolig til rådighed, når der rester 8 måneder af afsoningen.

Af det foreslåede § 50 a, stk. 3, fremgår, at udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol forudsætter, at der er sikret den indsatte passende beskæftigelse og underhold. Der foretages ikke med ordningen ændringer i de indsattes ret til at være i beskæftigelse efter § 38 i straffuldbyrdelsesloven under en udstationering til en institution med udslusningsplads. Udgangspunktet for beskæftigelse under udstationering til en institution med udslusningsplads vil således være, at den dømte har ret til at være beskæftiget enten udenfor institutionen eller i institutionen, for eksempel som led i arbejdst raining eller træning i sociale færdigheder. En sådan beskæftigelse under udstationering til en institution med udslusningsplads kan efter bestemmelsen både omfatte arbejde, uddannelse, misbrugsbehandling, programvirksomhed og anden godkendt aktivitet.

Af det foreslåede § 50 a, stk. 4, fremgår, at udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol desuden vil forudsætte, at den indsatte boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og at personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke dertil.

I den foreslåede § 50 b lægges der op til at give justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningspladser, herunder om behandling af sager om udstationering og om vilkår, kontrol og tilsyn samt tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering. Der vil i forbindelse med udstedelsen af disse regler skulle tages højde for de færøske forhold. Det bemærkes i den forbindelse, at det estimeres, at den foreslåede udstationeringsordning forudsætter etablering af ca. 2-3 udslusningspladser uden for kriminalforsorgen på Færøerne, jf. nedenfor under pkt. 5.

De foreslåede bestemmelser forudsættes anvendt i lyset af de kapacitetsmæssige forhold i kriminalforsorgen. Udstationering til en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, forudsætter således, at der er den fornødne kapacitet. Det vil således kunne forekomme, at dømte – af kapacitetsmæssige årsager – ikke vil kunne udstationeres til en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, og dermed fortsat, såfremt den pågældende ikke kan udstationeres med fodlænke, vil skulle afsones i Færøerne Arrest eller fængsel eller arrest i Danmark på trods af, at de opfylder de retlige betingelser for udstationering efter de foreslåede ordninger.

2.2.2.2. Udstationering til egen bopæl med fodlænke i særlige tilfælde

Det er foruden ovennævnte ordning Justitsministeriets vurdering, at der bør etableres en tilsvarende ordning som i Danmark, hvor tilladelse til udgang kan betinges af, at den indsatte undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen (udstationering til egen bopæl med fodlænke).

Det følger således af det foreslåede § 48, stk. 2, nr. 3, at tilladelse til udgang kan betinges af, at den indsatte under udgangen undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen. Af det foreslåede § 48, stk. 3, fremgår, at der ved vilkår om at undergive sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen kan træffes bestemmelse om, at reglerne i de foreslåede §§ 78 b-78 f eller regler udstedt i medfør heraf helt eller delvist skal finde anvendelse. Der skabes hermed mulighed for, at indsatte kan få udgang med vilkår om, at den pågældende undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen (udstationering til egen bopæl med fodlænke).

Det forudsættes med forslaget, at udgangen i givet fald skal ske i form af udstationering, og at udstationering til fodlænkeafsoning på egen bopæl kan finde sted i et tidsrum af maksimalt 6 måneder op til løsladelsestidspunktet.

Baggrunden for at lade personer udstationere til bopælen med fodlænke i den sidste del af afsoningen er, at det vil kunne være et formålstjenligt led i udslusningsforløbet, hvis den pågældende har ophold på sin bopæl med fodlænke. Det vil bl.a. kunne være tilfældet for langtidsdømte, som har behov for særlig støtte under udslusningen. Dette hænger sammen med, at afsoning med fodlænke sker under intensiv overvågning og kontrol. For denne kategori af dømte, som i en længere periode ikke har deltaget i det almindelige samfundsliv, vil det således kunne være gavnligt, at prøveløsladelse ikke sker direkte fra en institution til eget hjem under almindeligt tilsyn, men at den dømte i en mellemliggende periode forud herfor har et ophold i eget hjem, hvor den pågældende er undergivet intensiv overvågning og kontrol. Også for andre end langtidsdømte vil det imidlertid kunne være formålstjenligt at lette overgangen til en tilværelse i frihed ved at tillade den dømte at opholde sig i eget hjem med fodlænke i en periode frem til løsladelsen. Muligheden efter denne bestemmelse vil kun helt undtagelsesvis kunne komme på tale for dømte, der afsoner domme på mindre end 1 års fængsel.

Endvidere vil muligheden for ophold i eget hjem med fodlænke kunne være relevant for indsatte, som opfylder betingelserne for frigang, men som af geografiske årsager ikke vil kunne gennemføre frigang, fordi det ikke er muligt at tilbringe fritiden, herunder natten, i en institution tæt ved arbejds- eller kursusstedet mv. Endelig vil det kunne være tilfældet, hvis vægtige hensyn til den indsatte familie eller resocialisering taler for det. I den slags tilfælde vil det være nærliggende at åbne mulighed for, at den indsatte kan få tilladelse til at tage ophold på sin bopæl med fodlænke i den sidste del af afsoningen. På den baggrund skabes der mulighed for at tillade udgang på betingelse af, at den indsatte undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen (afsoning med fodlænke).

Det forudsættes med ordningen, at udgang skal ske i form af udstationering, og at udstationering til fodlænkeafsoning på egen bopæl kan finde sted i et tidsrum af maksimalt 6 måneder op til løsladelsestidspunktet. Udstationering til egen bopæl med fodlænke forudsættes således i givet fald at være det sidste led i udslusningsfasen med forbehold for tilfælde, hvor den indsatte efterfølgende får tilbagekaldt tilladelsen til udstationering på egen bopæl med fodlænke.

I en række tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt, at den indsatte har gennemført et udstationeringsforløb ved eksempelvis en udslusningsplads etableret i eller uden for kriminalforsorgen, inden der kan ske udstationering til egen bopæl med fodlænke. Ordningen er imidlertid ikke til hinder for, at udstationeringen til eget hjem med fodlænke sker direkte fra et fængsel eller arresthus.

Det er endvidere forudsat med den foreslåede ordning i nærværende lovforslag, at tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke kun kan ske i sådanne særlige tilfælde som nævnt ovenfor, hvor den indsatte familieforhold, afsoningsforløb eller hensynet til den pågældendes resocialisering taler for det. Tilladelser til udstationering til egen bopæl med fodlænke vil kunne tilbagekaldes efter de almindelige regler om tilbagekaldelse af udgangstilladelser, dvs. hvis den indsatte ikke overholder de vilkår, der er fastsat for udgangstilladelsen, eller hvis nye oplysninger om den indsatte forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte udgangstilladelse. Under samme betingelser vil vilkårene for udgangstilladelsen kunne ændres.

Det foreslåede § 48, stk. 3, giver mulighed for at bestemme, at betingelser og vilkår for fodlænkeafsoning samt reglerne om gennemførelse af tilsyn og kontrol mv. og om tilbagekaldelse af tilladelsen helt eller delvis skal kunne finde tilsvarende anvendelse for indsatte, der som led i udslusningen bliver udstationeret til egen bopæl med fodlænke. Det bemærkes i den forbindelse, at ikke alle de gældende regler om fodlænkeafsoning nødvendigvis vil have relevans for personer, der allerede har gennemført et afsoningsforløb, og som befinder sig i den sidste del af udslusningsfasen op til løsladelsen. Der er i straffuldbyrdelseslovens § 50 og i det foreslåede § 78 d, stk. 2, givet bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte administrative regler om henholdsvis tilladelse til udgang og om gennemførelsen af tilsynet med fodlænkeafsonere, herunder kontakthyppighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg mv. Det forudsættes med udstationeringsordningen, at der administrativt fastsættes nærmere bestemmelser om graduering af overvågningen og kontrollen med dømte ved udstationering til eget hjem med fodlænke, således at ordningen vil kunne tilpasses både tilfælde, hvor der er behov for intensiv overvågning og kontrol, og tilfælde, hvor en mindre intensiv overvågning og kontrol er tilstrækkelig, f.eks. overvågning af om den pågældende er hjemme om natten (natfodlænke). Der vil i øvrigt kunne

fastsættes nærmere regler om ordningens indretning, således at ordningen vil kunne tilpasses de færøske forhold. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.2.1.2.5 ovenfor.

Det forudsættes, at der ved beslutningen om at meddele tilladelse til udstationering til eget hjem med fodlænke samtidig træffes bestemmelse om intensiteten af overvågningen og kontrollen i det enkelte tilfælde.

Det foreslås derudover, at begrebet ”pensioner” overalt i straffuldbyrdelsesloven ændres til udslusningspladser. Forslaget skal ses i lyset af, at begrebet pensioner ikke længere anvendes i den danske straffuldbyrdelseslov, og det derfor findes mest hensigtsmæssigt, at begrebet ligeledes ikke anvendes i straffuldbyrdelsesloven.

I den danske straffuldbyrdelseslov blev begrebet pensioner ved lov nr. 893 af 21. juni 2023 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Opfølgning på flerårtaftalen om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025, herunder leje af fængselspladser i udlandet, revision af disciplinærstraffesystemet, udstationering til eget hjem med fodlænke eller udslusningsfængsel m.v.) erstattet med begrebet udslusningsfængsler. Da der ikke eksisterer udslusningsfængsler på Færøerne, foreslås det i stedet, at begrebet udslusningspladser anvendes, idet begrebet vil kunne omfatte udslusningspladser, der er etableret både i og uden for kriminalforsorgens institutioner på Færøerne. Der er ikke tiltænkt nogle øvrige indholdsmæssige ændringer i forhold til begrebet pensioner eller i forhold til begrebet udslusningsfængsler, som anvendes i den danske straffuldbyrdelseslov. Det bemærkes i denne forbindelse, at brugen af begrebet udslusningspladser i straffuldbyrdelsesloven således ikke vil være til hinder for, at der også vil kunne ske anbringelse eller udgang (herunder udstationering) til udslusningsfængsler i Danmark, på trods af at den danske straffuldbyrdelseslov anvender begrebet udslusningsfængsel.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Behandling af personoplysninger for myndigheder i Danmark samt virksomheder og personer etableret i Danmark er i almindelighed reguleret af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål er derimod i almindelighed reguleret af reglerne i lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven for Danmark).

Behandling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål hos de retshåndhævende myndigheder på Færøerne (rigsmyndigheder) er reguleret af reglerne i lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1034 af

29. juni 2022 (retshåndhævelsesloven). De retshåndhævende rigsmyndigheders behandling af personoplysninger til ikke-retshåndhævelsesformål, er reguleret af lov om behandling af personoplysninger, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 754 af 19. juni 2017 (persondatalov for rigsmyndighederne på Færøerne).

Behandling af personoplysninger hos øvrige myndigheder, virksomheder og personer på Færøerne sker efter lagtingslov nr. 73 af 8. maj 2001 om behandling af personoplysninger, som ændret ved lagtingslov nr. 24 af 17. maj 2004.

Med det foreslåede i § 143 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det, at National Enhed for Særlig Kriminalitet efter anmodning fra Færøernes Politi kan få kompetence til at fungere på Færøerne. Samtidig foreslås det i § 143 b, at det operative samarbejde som er oprettet i medfør af § 110 b, stk. 1, i den danske retsplejelov, skal kunne fungere for Færøerne.

Det forudsættes i den forbindelse, at relevante danske og færøske aktører skal kunne deltage i samarbejdet, herunder færøske myndigheder og udvalgte private aktører omfattet af den færøske hvidvasklovgivning, når der behandles sager om færøske forhold.

3.1. Nationale særregler for behandling af personoplysninger i Danmark

Efter § 110 b, stk. 3, i den danske retsplejelov, kan myndigheder i det operative samarbejde uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. samme bestemmelses stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering mv. Efter § 110 b, stk. 4, gælder det samme for virksomheder og personer uanset tavshedspligter fastsat i visse bestemmelser på det finansielle område mv.

Som det fremgår af forarbejderne til bestemmelserne, er de fastsat som nationale særregler inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 9, stk. 2, litra g, og artikel 10, 1. pkt. For politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger inden for det operative samarbejde, er bestemmelserne fastsat inden for rammerne af § 9 og § 10, stk. 2, i retshåndhævelsesloven for Danmark.

Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 2021, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, side 44 ff.

Med den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 143 b lægges der op til at udvide det operative samarbejde til at

kunne fungere for Færøerne. Med de foreslåede bestemmelser i § 143 b, stk. 3 og 4, lægges der således bl.a. op til at udvide den kreds af myndigheder, virksomheder og personer, som deltagende myndigheder, virksomheder og personer – uanset tavshedspligt i anden lovgivning – kan videregive oplysninger til i forhold til de gældende bestemmelser i § 110 b, stk. 3 og 4, i den danske retsplejelov.

De foreslåede bestemmelser i § 143 b, stk. 3 og 4, vurderes – ligesom § 110 b, stk. 3 og 4, i den danske retsplejelov – at udgøre hjemlerne for de deltagende færøske myndigheders, virksomheders og personers behandling af personoplysninger i det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 143 b, stk. 1. De deltagende myndigheder, virksomheder og personer på Færøerne vil således i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 143 b, stk. 3 og 4, kunne behandle personoplysninger (herunder følsomme personoplysninger, oplysninger om strafbare forhold og oplysninger om personnummer), uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, når oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejens § 143 b, stk. 8.

I det omfang udveksling af oplysninger i medfør af bestemmelserne i de foreslåede § 143 b, stk. 3 og 4, vil være omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, vurderes de – ligesom § 110 b, stk. 3 og 4, i den danske retsplejelov – at kunne fastsættes som nationale særregler inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 9, stk. 2, litra g, og artikel 10, 1. pkt. For politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger inden for det operative samarbejde vurderes bestemmelserne at kunne fastsættes inden for rammerne af § 9 og § 10, stk. 2, i retshåndhævelsesloven for Danmark.

Når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven eller retshåndhævelsesloven for Danmark, skal de øvrige bestemmelser heri, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 og § 4 i retshåndhævelsesloven for Danmark, iagttages.

Det er forventningen, at der som led i det operative samarbejde inden for det retshåndhævende område, jf. § 1 i retshåndhævelsesloven for Danmark, kan blive behov for at udveksle personoplysninger mellem Danmark og Færøerne. Det er Justitsministeriets vurdering, at der på nuværende tidspunkt i konkrete, enkeltstående tilfælde i nødvendigt omfang vil kunne videregives personoplysninger fra Danmark til færøske deltagere af det operative samarbejde med hjemmel i § 35, stk. 1, nr. 4 i retshåndhævelsesloven for Danmark. På sigt bør hjemmelsgrundlaget til overførsel af personoplysninger i det operative samarbejde skulle findes i

§ 34, stk. 1, nr. 2, i retshåndhævelsesloven for Danmark. I medfør af § 34, stk. 1, nr. 2, kan der ske overførsel, hvis den dataansvarlige har vurderet alle forhold i forbindelse med overførslen af personoplysninger og konkluderet, at der findes de fornødne garantier for beskyttelsen af personoplysninger samt underrettet Datatilsynet herom.

I det omfang behandlingen indebærer overførsel af personoplysninger fra Danmark til Færøerne uden for det retshåndhævende område, jf. § 1 i retshåndhævelsesloven for Danmark, vil dette skulle ske under iagttagelse af reglerne om tredjelandsoverførsler i databeskyttelsesforordningens kapitel V.

3.2. Begrænsning af den registreredes rettigheder

Efter § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov, er personer, der deltager i det operative samarbejde, forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet også ved videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning.

Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, medfører det bl.a., at oplysningerne er undtaget fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14 og § 13, stk. 2, i retshåndhævelsesloven for Danmark.

Bestemmelserne medfører ligeledes, at oplysningerne er undtaget fra retten til indsigt i databeskyttelsesforordningens artikel 15 og § 15 i retshåndhævelsesloven for Danmark. Som det endvidere fremgår af bemærkningerne til § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov, er disse begrænsninger i oplysningspligten og indsigtsretten fastsat inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, og artikel 23, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, samt § 14 og § 16 i retshåndhævelsesloven for Danmark. Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 2021, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, side 44 ff. Med de foreslåede bestemmelser i § 143 b, stk. 5 og 6, i retsplejeloven, lægges der på tilsvarende vis op til, at personer, der deltager i det operative samarbejde efter det foreslåede § 143 b, stk. 1, forpligtes til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Bestemmelserne i det foreslåede § 143 b, stk. 5 og 6, vurderes – ligesom § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov – i relevant omfang at kunne fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, og artikel 23, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, samt retshåndhævelseslovens § 14 og § 16.

Med hensyn til politiet og anklagemyndigheden, der delta-

ger i det operative samarbejde, vurderes undtagelse fra oplysningspligten og indsigtsretten at kunne ske inden for rammerne af retshåndhævelseslovens § 14 og § 16, hvorefter oplysninger, der modtages i forbindelse med det operative samarbejde, som udgangspunkt vil kunne undtages fra oplysningspligten og indsigtsretten af hensyn til bl.a. at undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner.

For så vidt angår de øvrige myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, udgør den særlige tavshedspligt i § 143 b, stk. 5 og 6, en fravigelse fra oplysningspligten og indsigtsretten i lagtingslov om behandling af personoplysninger for de oplysninger, der modtages i forbindelse med det operative samarbejde.

4. Konsekvenser for opfyldelse af verdensmålene

For så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 18 om at give National Enhed for Særlig Kriminalitet kompetence til at kunne fungere på Færøerne vurderes det at kunne have en positiv betydning for opfyldelsen af delmål 16.4 i FN's verdensmål om væsentlig reducere af ulovlige penge- og våbenstrømme inden 2030 og styrkelse af indsatsen for inddrivelse og tilbagelevering af stjålne værdier og bekæmpelse af alle former for organiseret kriminalitet på Færøerne.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for politiet og anklagemyndigheden på 1,1 mio. kr. (2024-pl) i 2024 og 2,2 mio. kr. (2024-pl) årligt fra 2025 og frem. Hertil forventes merudgifter for Bevismiddeltilsynet på 0,3 mio. kr. (2024-pl) og 0,5 mio. kr. (2024-pl) årligt fra 2025 og frem. Ligeledes forventes merudgifter for kriminalforsorgen på 6,3 mio. kr. (2024-pl) i 2024 og 7,0 mio. kr. (2024-pl) årligt fra 2025 og frem.

Politiets og anklagemyndighedens merudgifter relaterer sig til drift af et sekretariat i NSK, ODIN, der bl.a. skal varetage opgaver vedrørende samarbejde mellem offentlige myndigheder og private virksomheder med henblik på at forebygge og bekæmpe bl.a. hvidvask og terrorfinansiering på Færøerne samt efterforskning, rejseomkostninger mv. for de eventuelle fremadrettede sager om hvidvask og organiseret kriminalitet på Færøerne.

Bevismiddeltilsynets merudgifter relaterer sig til faktiske udgifter til f.eks. rejser, tolke- og ekspertbistand. Herudover forventes der merudgifter til en øget ressourcebelastning som følge af, at tilsynets kompetence udvides til også at dække Færøerne, som det ikke er muligt nærmere at opgøre.

Kriminalforsorgens merudgifter vedrører lovforslagets del om indførelse af en fodlænke- og udstationeringsordning, som forudsætter ansættelse af yderligere årsværk i kriminalforsorgen på Færøerne samt etablering af 2-3 udslusningspladser på en institution uden for kriminalforsorgen svarende til i alt 1,5 mio. kr. årligt fra 2025 og frem.

Ved implementeringen af fodlænkeordningen på Færøerne vil den nuværende systemunderstøttelse i Danmark kunne genbruges med de nødvendige tilpasninger i forhold færøske forhold. Det vil bl.a. indebære, at der skal oprettes en ekstra region med den færøske tidszone i it-systemet, hvilket systemet er tilpasset til at kunne håndtere i forhold til indkommende alarmer. Der vil dog skulle ændres på valideringen af hhv. cpr-nummer og postnummer, således at de færøske versioner af disse også kan anvendes i systemet.

Det vil endvidere blive nødvendigt at anskaffe det nødvendige tekniske udstyr, ligesom relevante medarbejdere vil skulle uddannes og have adgang til relevante systemer. Etableringen forudsætter desuden tilførsel af 6,5 årsværk til etableringen og driften af ordningen, ligesom der bl.a. vil skulle etableres kontorpladser.

Anskaffelsen af fodlænkeudstyr til Færøerne forventes at medføre udgifter for ca. 150.000 kr. med en levetid på 3 år., men tilpasningen af overvågningssystemet forventes at medføre udgifter for ca. 100.000 kr. med en levetid på 3 år. Indkøb og drift af færøske sim-kort forventes at medføre udgifter for ca. 30.000 om året, mens fragt af udstyr til og fra Færøerne forventes at medføre udgifter for ca. 10.000 kr. årligt. Tilpasningerne i kriminalforsorgens klientsystem forventes at medføre udgifter for ca. 360.000 kr. med en levetid på 5 år.

I forhold til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med princip nr. 5 om tryk og sikker datahåndtering og princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur. De resterende principper er ikke relevante for lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgere

For så vidt angår lovforslagets § 1 vurderes det at have mindre retssikkerhedsmæssige konsekvenser for borgerne, idet der med lovforslaget sker en udvidelse af agentreglerne i forhold til visse former for kriminalitet begået på internettet.

For så vidt angår lovforslagets § 2 vurderes det ikke at have administrative konsekvenser.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til den del af lovforslaget, som vedrører ændring af retsplejelov for Færøerne (lovforslagets § 1), har i perioden fra 22. maj 2023 til den 19. juni 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Børnerådet, Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Finans Danmark, Foreningen af Fængselsinspektører, vicefængselsinspektører og økonomichefer, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Færøernes Politiforening, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Krimi-

nalforsorgsforeningen, Kriminalpolitisk Forening, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politiforbundet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Retten på Færøerne, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Digital Sikkerhed, Sø- og Handelsretten, Trafikselskaberne i Danmark, Vestre Landsret og Østre Landsret.

Endvidere har et udkast til den del af lovforslaget, som vedrører ændring af lov for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v. (lovforslagets § 2), i perioden fra den 23. maj 2023 til den 20. juni 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Færøske Advokatforening, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Foreningen af Fængselsinspektører, vicefængselsinspektører og økonomichefer, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Fængselsforbundet, Færøernes Politiforening, Færøernes Retshjælp, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben for Kriminalforsorgen, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kriminalforsorgsforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsklubben af socialrådgivere ansat i kriminalforsorgen, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Retten på Færøerne, Rigsadvokaten, Rigspolitiet og Rådet for Socialt Udsatte, Vestre Landsret og Østre Landsret.

Endelig har et udkast til lovforslagets forskellige dele været forelagt for Færøernes hjemmestyre til udtalelse.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for politiet- og anklagemyndigheden, kriminalforsorgen og Bevismiddeltilsynet på i alt 7,7 mio. kr. i 2024 og 9,7 mio. kr. årligt fra 2025 og frem (2024-pl).
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at indebære implementeringskonsekvenser.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ændringerne af retsplejelov for Færøerne vurderes at have mindre retssikkerhedsmæssige konsekvenser.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej
Går videre end minimumskrav i EU-regulering		X
(sæt X)		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 2)

§ 2 indeholder en opregning af, hvilke sager Den Særlige Klageret behandler og påkender.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at indsætte et nyt nr. 4, hvorefter Den Særlige Klageret behandler og påkender klager over advarsler meddelt efter § 74.

Forslaget er en følge af forslaget om at indføre adgang til at påklage advarsler meddelt af sorenskriveren til Den Særlige Klageret, jf. forslaget til § 74 a (lovforslagets § 1, nr. 10).

Til nr. 2 (§ 13, stk. 3, og § 501)

§ 13, stk. 3, giver sorenskriveren mulighed for at meddele

kontorpersonale ved Retten på Færøerne bemyndigelse til at udføre bl.a. faderskabssager, hvis der ikke skal træffes afgørelse i tvistigheder.

§ 501 angår dørlukning, forbud mod offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de i dommen nævnte personer og udeladelse af moderens og barnets navn ved forkyndelse af stævninger og domme i Statstidende. Bestemmelsen angår faderskabssager.

Det foreslås i § 13, stk. 3, 1. pkt., og § 501, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, at indsætte medmoderskab i bestemmelserne på linje med faderskab.

Forslagene er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 3 (§ 26)

§ 26 svarer til § 29 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås i § 26, stk. 1, 1. og 2. pkt., at ændre den nuværende henvisning til straffelovens § 222, stk. 3, til en henvisning til straffelovens § 222, stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af lagtingslov nr. 69 af 5. maj 2022, hvor straffelovens § 222, stk. 3, blev ændret til § 222, stk. 2.

Til nr. 4 (§ 26)

§ 26 svarer til § 29 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 26, stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 29 a blev ændret ved lov nr. 967 af 26. juni 2020. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 5 (§ 36 a)

Den foreslåede § 36 a svarer til § 31 c i den danske rets- plejelov, jf. lovbe kendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Det bemærkes, at for Færøerne gælder straffeloven, jf. lag- tingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024.

Til nr. 6 og 7 (§ 39)

§ 39 svarer til § 32 b i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 39, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 32 b blev ændret ved lov nr. 1719 af 27. december 2018. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 8 (§ 53)

§ 53 svarer til § 41 f i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 53, stk. 2, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 41 f blev ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 9 (§ 56, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 138, stk. 1)

Det fremgår af § 56, stk. 3, § 83, stk. 2, og § 138, stk. 1, at dommere, fuldmægtige ved domstolene (dvs. dommer- fuldmægtige og retsassessorer), landfogeden og offentlige anklagere skal have bestået ”juridisk kandidateksamen”.

Det foreslås at ændre § 56, stk. 3, § 83, stk. 2, 1.pkt., og § 138, stk. 1, så det udtrykkeligt fremgår, at bestridelsen af de nævnte stillinger kræver en bestået ”dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen”.

Med lovændringen tilsigtes der ikke nogen realitetsændring, eftersom de gældende uddannelseskrav i retsplejelov for Færøerne forstås som et krav om bestået dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen. Baggrunden herfor er bl.a., at de gældende bestemmelser er formuleret på samme måde som de tilsvarende bestemmelser i den danske retsplejelov, jf. lovbe kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, som blev formuleret i en tid, hvor en kandidatuddannelse var én samlet lang videregående uddannelse og ikke en over- bygningsuddannelse på en bacheloruddannelse. Forslaget er således udtryk for præcisering af de uddannelsesmæssige krav til dommere, dommerfuldmægtige, retsassessorer, land- fogeden og offentlige anklagere.

Forslaget bringer formuleringen af uddannelseskravene på linje med, hvad der er fastsat for advokater og advokatfuld- mægtige, jf. § 151, stk. 2, nr. 3, og § 174, stk. 1, og med den danske retsplejelovs § 42, stk. 3, § 52, stk. 2, og § 105, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021.

Det bemærkes, at ”dansk juridisk bachelor- og kandida- teksamen” står i modsætning til en udenlandsk juridisk bache- lor- og kandidateksamen. En udenlandsk juridisk bache- lor- eller kandidateksamen vil således ikke opfylde uddan- nelseskravet. Ordet ”dansk” i relation til uddannelseskravet retter sig mod hele riget og ikke alene Danmark.

Som anført i Justitsministeriets skrivelse nr. 9266 af 14. marts 2022 om retsplejelovens krav om en dansk juridisk eksamen for beskikkelse som dommer eller advokat eller ansættelse som offentlig anklager mv. kan den juridiske bachelor- og kandidatuddannelse på Færøernes Universitet betragtes som sidestillet med en juridisk bachelor- og kan- didatuddannelse ved et universitet i Danmark i relation til ansættelse mv. i de i retsplejeloven regulerede erhverv.

Bestemmelserne i §§ 56, 83, 138, 151 og 174 skal derfor for så vidt angår de deri indeholdte uddannelseskrav forstås sådan, at ansøgere med en juridisk eksamen fra Færøernes Universitet kan søge stillinger inden for de i bestemmelserne omhandlede erhverv på lige fod med ansøgere med en jurid- isk eksamen fra et universitet i Danmark.

Til nr. 10 (§ 74 a)

Den foreslåede § 74 a svarer til § 48 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 11 (§ 85, stk. 6)

Det foreslåede nye § 85, stk. 6, svarer til § 54, stk. 6, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 12 (§ 86)

Det fremgår af § 86, stk. 1, at sager om afsked uden ansøgning af fuldmægtige ved domstolene, herunder dommerfuldmægtige, som udgangspunkt indbringes af Domstolsstyrelsen for Den Særlige Klageret. Som undtagelse hertil gælder, at afskedigelse uden ansøgning efter § 85, stk. 2, 2. pkt. (afskedigelse af en fuldmægtig, der er fyldt 65 år, uden tab af indtægter indtil den pligtige afgangsalder for dommere), sker administrativt.

Det foreslås, at der i § 86, stk. 1, 2. pkt., indsættes en henvisning til det foreslåede § 85, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 11), så også afskedigelse af en fuldmægtig ved domstolene uden ansøgning som følge af, at denne fylder 70 år, sker administrativt.

Den foreslåede ændring af § 86, stk. 1, svarer til ændringen af den danske retsplejelovs § 54 a ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021 og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 13 (§ 87)

Efter § 87 finder bl.a. § 74 (om sorenskriverens advarsel til en dommer) tilsvarende anvendelse med hensyn til fuldmægtige, midlertidigt beskikkede dommere, dommere og fuldmægtige tilkaldt efter § 81 og sagkyndige retsmedlemmer.

Det foreslås i § 87 at indsætte en henvisning til den foreslåede § 74 a (lovforslagets § 1, nr. 10), så den foreslåede § 74 a om adgang til at klage over advarsler meddelt af sorenskriveren til Den Særlige Klageret vil finde tilsvarende anvendelse med hensyn til fuldmægtige, midlertidigt beskikkede dommere, dommere og fuldmægtige tilkaldt efter § 81 og sagkyndige retsmedlemmer.

Den foreslåede ændring af § 87 svarer til ændringen af den danske retsplejelovs § 55 ved lov nr. 370 af 9. april 2019 og

skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 14 (§ 124)

§ 124 svarer til § 91 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 124, stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 91 blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 15 (§ 127)

§ 127 angår udtagelse af sagkyndige til den enkelte sag ved Sø- og Handelsretten.

Det følger af § 127, stk. 1, 3. pkt., at i sager vedrørende lagtingslov om markedsføring, der behandles ved Sø- og Handelsretten, skal halvdelen af de sagkyndige være beskikket efter indstilling fra organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende, og halvdelen efter indstilling fra organisationer, der repræsenterer forbrugere.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en ligelig repræsentation af synspunkter, der repræsenterer erhvervsdrivende, og synspunkter, der repræsenterer forbrugere, når Sø- og Handelsretten behandler sager, hvor Forbrugerombudsmanden er part. Det fremgår ikke af ordlyden, at bestemmelsen kun gælder sager, hvor Forbrugerombudsmanden er part, men Sø- og Handelsretten har oplyst, at bestemmelsen i praksis fortolkes på den måde.

Det foreslås i § 127, stk. 1, 3. pkt., at erstatte angivelsen af de sager, der er omfattet af reglen om medvirken af lige mange sagkyndige indstillet af erhvervsdrivendes organisationer og indstillet af forbrugerorganisationer, med en henvisning til § 271, stk. 1, nr. 3.

Med forslaget præciseres det, at kravet om paritetisk sammensætning af Sø- og Handelsretten gælder i Den færøske Forbrugerombudsmands sager ved Sø- og Handelsretten om lagtingslov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1032 af 8. oktober 2019.

Som følge af den foreslåede ændring af § 271, stk. 1, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 25), vil kravet om paritetisk sammensætning endvidere gælde i Den færøske Forbrugerombudsmands sager ved Sø- og Handelsretten om lov om betalinger, som sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Til nr. 16 (§ 129)

§ 129 fastslår, at de offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne, landfogeden (politidirektøren) samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af straffesager.

Det foreslås i § 129 at medtage politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet i opregningen af anklagere.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at National Enhed for Særlig Kriminalitet efter anmodning fra Færøerne Politi får kompetence til at strafforfølge forbrydelser på Færøerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 (forslag til § 143 a).

Den foreslåede ændring af § 129 indebærer, at politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet og de personer, der er antaget til bistand for denne ved den retlige behandling af straffesager, får kompetence til at virke som offentlige anklagere på Færøerne i sager, der behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet i medfør af den foreslåede § 143 a.

Til nr. 17 (§ 137)

§ 137, stk. 1, fastslår, at landfogeden og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, og andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af straffesager ved Retten på Færøerne, jf. dog § 134, stk. 1, og § 136, stk. 2, og ved Østre Landsret. Statsadvokaten kan dog i særlige tilfælde bestemme, at udførelsen af en straffesag, der behandles ved Retten på Færøerne under medvirken af nævninger eller under medvirken af domsmænd som følge af tiltaltes beslutning efter § 697, skal varetages af statsadvokaten.

Det foreslås i § 137, stk. 1, 1. pkt., at tilføje politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at National Enhed for Særlig Kriminalitet efter anmodning fra Færøerne Politi får kompetence til at strafforfølge forbrydelser på Færøerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 (forslag til § 143 a).

Den foreslåede ændring af § 137, stk. 1, indebærer, at politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, og andre ansatte, der bemyndiges hertil, i sager, der behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet i medfør af den foreslåede § 143 a, får kompetence på linje med landfogeden til at varetage udførelsen af straffesager ved Retten på Færøerne og Østre Landsret. Det bemærkes herved, at Østre Landsrets sædvanlige tingsted i færøske sager er på Færøerne, jf. § 5, stk. 1.

Det vil herefter være udgangspunktet, at en anklager fra National Enhed for Særlig Kriminalitet møder både ved Retten på Færøerne og i Østre Landsret i straffesager, der behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet.

Statsadvokaten vil dog i medfør af § 137, stk. 1, 2. pkt., i særlige tilfælde kunne bestemme, at statsadvokaten skal møde ved Retten på Færøerne i en nævningesag eller i en domsmandssag, hvor tiltalte har fravalgt nævningebehandling.

Endvidere kan rigsadvokaten i medfør af § 134, stk. 1, mere generelt bestemme, at statsadvokaten inden for et nærmere afgrænset sagsområde indtil videre skal møde i straffesager ved Retten på Færøerne eller ved Østre Landsret. Rigsadvokaten vil herunder kunne bestemme, at statsadvokaten skal møde i ankesager ved Østre Landsret inden for et sagsområde, mens National Enhed for Særlig Kriminalitet stadig møder i sager i 1. instans ved Retten på Færøerne.

Det er justitsministeren, der i medfør af § 136, stk. 1, fastsætter, hvilke statsadvokater der har kompetence i færøske sager, og fordelingen af forretningerne mellem disse.

Der lægges op til, at Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet i medfør heraf vil blive tillagt kompetence i sager, der behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet i medfør af den foreslåede § 143 a.

Til nr. 18 (§§ 143 a og 143 b)

Til § 143 a

Det fremgår af det foreslåede § 143 a, stk. 1, 1. pkt., at National Enhed for Særlig Kriminalitet, jf. den danske retsplejelovs § 110 a, stk. 1, efter anmodning fra Færøernes Politi varetager efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særlig betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Med den foreslåede bestemmelse kan National Enhed for Særlig Kriminalitet således tildeles kompetence til at udføre opgaver på Færøerne, som enheden i dag har kompetence til i Danmark. Til forskel fra ordningen i medfør af den danske retsplejelovs § 110 a foreslås det efter drøftelse med Færøernes landsstyre, at enhedens kompetence til at varetage efterforskningen og strafforfølgningen på Færøerne af de omhandlede forbrydelser betinges af, at Færøernes Politi anmoder enheden herom. Det vil således være op til Færøernes Politi at vurdere, om kompetencen f.eks. i en konkret sag eller kategori af sager skal overlades til National

Enhed for Særlig Kriminalitet. Ordningen adskiller sig ikke væsentlig fra den ordning, der gælder mellem enheden og de øvrige politikredse i dag, hvor enheden som det klare udgangspunkt forud for en eventuel efterforskning vil være i dialog med den pågældende politikreds for at drøfte en anmeldelse eller et efterforskningsoplæg.

Sammenholdt med lovforslagets § 1, nr. 17, om at tilføje politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet i § 137, stk. 1, 1. pkt., indebærer det bl.a., at enheden får kompetence til at varetage strafforfølgningen af de omhandlede sager ved Retten på Færøerne og Østre Landsret.

Det fremgår af det foreslåede § 143 a, stk. 1, 2. pkt., at sager efter straffelovens § 110 c anses for omfattet af 1. pkt., medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste. Det vil medføre, at National Enhed for Særlig Kriminalitet også på Færøerne vil kunne varetage sager om overtrædelse af straffelovens § 110 c, herunder navnlig sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og strafforfølgningen som følge af sagens kompleksitet og internationale aspekt forudsætter en særlig viden om og indsigt i forholdene i udlandet og forudsætter, at der etableres et samarbejde med myndigheder i andre lande, internationale institutioner, organisationer mv.

National Enhed for Særlig Kriminalitet kan derfor i et vist omfang anmodes om på Færøerne at varetage forretningerne vedrørende komplekse kriminalitetsområder som f.eks. bandekriminalitet, organiseret narkotikahandel og -smugling, ulovlig våbenhandel, hvidvask, organiseret skatteunddragelse samt organiseret menneskehandel og menneskesmugling.

Endvidere foreslås det i § 143 a, stk. 2, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der kan blive omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område på Færøerne.

Der lægges i den forbindelse op til, at National Enhed for Særlig Kriminalitet også for Færøerne bl.a. kan varetage efterforskningen og strafforfølgningen af sager om overtrædelse af straffelovens §§ 278-283, §§ 289-304 eller af lovgivning, der regulerer erhvervslivets eller de finansielle marketers forhold, når der kan være grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Der lægges med det foreslåede § 143 a, stk. 2, op til en fleksibel ordning, hvor justitsministeren inden for rammerne af § 143 a, stk. 1, kan fastsætte de kriminalitetsområder, som National Enhed for Særlig Kriminalitet skal kunne varetage efter anmodning fra Færøernes Politi. Det forudsættes i den

forbindelse, at justitsministeren kan bemyndige rigspoliti- chefen til efter drøftelse med rigsadvokaten at fastsætte den nærmere fordeling mellem National Enhed for Særlig Kriminalitet og Færøernes Politi af, hvilke sagstyper Færøernes Politi kan anmode enheden om at varetage. Opstår der tvivl om, hvorvidt en konkret sag henhører under enheden, forudsættes det, at spørgsmålet afgøres af Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet.

Det bemærkes, at det forudsættes, at Færøernes Politi ligeledes kan bistå National Enhed for Særlig Kriminalitet i de sager, hvor det er National Enhed for Særlig Kriminalitet efter anmodning fra Færøernes Politi har kompetencen.

Til § 143 b

Efter § 110 b i den danske retsplejelov er der oprettet et operativt samarbejde, hvor tilsynsmyndigheder i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022, samt told- og skatteforvaltningen i Danmark deltager.

Med lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det bl.a. at indsætte en ny § 143 b i retsplejeloven, svarende til § 110 b i den danske retsplejelov med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det fremgår af det foreslåede i § 143 b, stk. 1, at det operative samarbejde, jf. den danske retsplejelovs § 110 b, stk. 1, ligeledes fungerer for Færøerne, jf. stk. 1.

De myndigheder, virksomheder samt personer, der allerede deltager i det operative samarbejde i kraft af den danske retsplejelov, kan således som følge heraf også deltage om færøske forhold med færøske aktører.

Herved sikres det, at relevante myndigheder samt udvalgte virksomheder og personer kan arbejde tæt sammen om at bekæmpe og forebygge hvidvask og andre kriminalitetsområder omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område på samme måde som i Danmark.

Det fremgår af det foreslåede § 143 b, stk. 2, 1. pkt., at færøske tilsynsmyndigheder i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning (hvidvaskloven), eller lagtingslov om hvidvask, samt TAKS deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1.

Det fremgår af det foreslåede § 143 b, stk. 2, 2. pkt., at National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven eller § 1

lagtingslov om hvidvask, kan deltage i det operative samarbejde, jf. stk. 1.

Det forudsættes i den forbindelse, at deltagelse af den pågældende myndighed, virksomhed eller person har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 143 b, stk. 8.

Af hensyn til grundlæggende principper om fortrolighedsforholdet mellem advokat og klient og klienternes retssikkerhed i øvrigt fremgår det af det foreslåede § 143 b, stk. 2, 3. *pkt.*, at advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i hvidvaskloven, ikke kan deltage i det operative samarbejde uanset bestemmelsens stk. 2, 2. *pkt.*

Med bestemmelsen i § 143 b, stk. 2, lægges der i overensstemmelse med § 110 b, stk. 2, i den danske retsplejelov op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte at nedsætte et operativt samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givent geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til det foreslåede § 143 b, stk. 8. Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde alt efter enhedens skøn. Det er således ikke en forudsætning, at en given myndighed, virksomhed eller person automatisk deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden, virksomheden eller personen.

For at sikre klare regler på området foreslås det at indsætte en bestemmelse om myndighedernes videregivelse af oplysninger til de øvrige myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde vedrørende Færøerne om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 143 b, stk. 8.

Det fremgår derfor af det foreslåede § 143 b, *stk. 3*, at de myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at færøske myndigheder og rigsmyndigheder, der deltager i det operative samarbejde – uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, herunder lagtingslovgivning – kan udveksle oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, af betydning for opgaven med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Udveksling af oplysninger mellem myndigheder, jf. § 143 b, stk. 3, kan ske på tværs af samtlige deltagende myndigheder.

Videregivelse af oplysninger efter det foreslåede stk. 3 vil f.eks. kunne ske på møder i det operative samarbejde.

Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil det bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter § 26 og § 28 i hvidvaskloven, § 25 og § 27 i lagtingslov om hvidvask eller om TAKS har fået en underretning fra en samarbejdspartner, f.eks. om et bestyrelsesmedlem eller en direktør, som også ejer andre virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, og hvor en anden myndighed fører tilsyn efter hvidvasklovens bestemmelser.

Videregivelse efter stk. 3 vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Med bestemmelsen er det vurderet, at hvis en myndighed er med i samarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningerne. TAKS vil eksempelvis ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysninger af egen drift til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Myndighederne vil således alene skulle vurdere, om oplysningerne er omfattet af bestemmelsen i § 143 b, stk. 3. Det vil ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger.

I det omfang videregivelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse indebærer overførsel af personoplysninger fra Danmark til Færøerne, vil dette endvidere skulle ske under iagttagelse af reglerne om tredjelandsoverførsler i databeskyttelsesforordningens kapitel V eller afsnit VII i retshåndhævelsesloven for Danmark. Der henvises til lovforslagets *pkt. 3.1*. For at sikre et optimalt samarbejde mellem myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer tilvejebringes en lovhjemmel, der sikrer, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven eller § 1 i lagtingslov om hvidvask kan dele oplysninger som led i samarbejdet.

Det foreslås derfor i § 143 b, *stk. 4*, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven eller § 1 i lagtingslov om hvidvask uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel

virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, og § 28 i lagtingslov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og § 124 og § 125 i lov om betalinger, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven eller § 1 lagtingslov om hvidvask, vil kunne videregive fortrolige oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet. Det er en betingelse herfor, at videregivelsen af oplysningerne skal have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede stk. 8.

Det foreslås endvidere i § 143 b, *stk. 5*, at personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, er forpligtet til under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog § 143 b, *stk. 7*.

For så vidt angår oplysninger, der allerede er offentligt tilgængelige eller ikke i sig selv er fortrolige, vil det foreslåede indebære, at deltagerne i det operative samarbejde vil være underlagt tavshedspligt om det forhold, at der er sket en behandling af de pågældende oplysninger som led i samarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en særlig tavshedsforskrift i forhold til oplysninger, der deles i forbindelse med det operative samarbejde, og indebærer, at oplysningerne som udgangspunkt ikke må videregives, jf. dog det foreslåede § 143 b, *stk. 7*. For myndigheder vil dette også gælde inden for myndighedens egen koncern eller organisation.

Det foreslåede vil også medføre, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, *stk. 3* i hvidvaskloven samt § 44, *stk. 3* og § 51, *stk. 3*, i lagtingslov om hvidvask. Den særlige tavshedsforskrift vil bl.a. indebære en begrænsning i retten til aktindsigt i sådanne oplysninger efter § 13 i lov om offentlighed i forvaltning, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Den særlige tavshedsforskrift vil herudover indebære begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i det foreslåede § 143 b, *stk. 5*, i forhold til oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. § 27 i forvaltningsloven, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Tavshedspligten i det foreslåede § 143 b, *stk. 5*, vil også omfatte de virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven og § 1 i lagtingslov om hvidvask, der deltager i det operative samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering

eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 143 b, *stk. 8*.

Tavshedspligten vil indebære, at de pågældende virksomheder og personer er underlagt en absolut tavshedspligt for så vidt angår den umiddelbare behandling af oplysningerne, de modtager gennem deltagelse i det operative samarbejde. Tavshedspligten vil således omfatte den helt umiddelbare deling og anvendelse af oplysninger, som finder sted under og i direkte tilknytning til arbejdet i det operative samarbejde. Det indebærer navnlig, at de udvalgte virksomheder og personer ikke bilateralt må dele oplysninger mellem sig uden for egentlige møder i samarbejdet. Det vil endvidere indebære, at virksomhederne og personerne som udgangspunkt ikke kan dele oplysninger inden for virksomhedens eller personens egen organisation eller koncern, jf. dog det foreslåede § 143 b, *stk. 7, 3. pkt.*

Det følger af det foreslåede i § 143, *stk. 6*, at tavshedspligten i § 143 b, *stk. 5*, også gælder videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysninger vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog § 143 b, *stk. 7*. Dette drejer sig navnlig om forvaltningsretlige og databeskyttelsesretlige regler.

Det foreslåede vil medføre, at tavshedspligten også vil finde anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. bestemmelserne i forvaltningsloven om partsaktindsigt, jf. § 9, om partshøring, jf. § 19 og om begrundelsespligt, jf. § 24.

De foreslåede bestemmelser i § 143 b, *stk. 5* og *6*, om tavshedspligt vil endvidere medføre, at reglerne om oplysningspligten og indsigtsretten efter lagtingslov om behandling af personoplysninger samt persondataloven for rigsmyndighederne på Færøerne ikke finder anvendelse, for så vidt angår de oplysninger, de pågældende myndigheder, virksomheder og personer modtager i forbindelse med deltagelse i det operative samarbejde.

I det omfang udveksling af personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 143 b, *stk. 3* og *4*, er omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, gælder det samme for oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, *stk. 1-4*, og indsigtsretten efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, *stk. 1*, jf. nærmere herom ovenfor under pkt. 3.2.

Er sådanne behandlinger omfattet af retshåndhævelsesloven vil bestemmelserne medføre, at oplysningspligten i retshåndhævelseslovens § 13 ikke vil finde anvendelse, jf. retshåndhævelseslovens § 14, *stk. 1, nr. 2*. Desuden vil sådanne oplysninger i medfør af retshåndhævelseslovens § 16, jf. § 14, *stk. 1, nr. 2*, kunne undtages fra indsigtsretten efter retshåndhævelseslovens § 15.

Det foreslåede i § 143 b, *stk. 7, 1. pkt.*, indeholder en undta-

gelse til tavshedspligten i § 143 b, stk. 5 og 6. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende færøske myndigheds sagsbehandling. Herefter vil tavshedspligten efter bestemmelsens stk. 5 og 6 ikke længere finde anvendelse for de pågældende oplysninger, og den videre behandling af oplysningerne vil i stedet være omfattet af de almindelige regler, der gælder for den modtagende myndighed. Endvidere vil de fravigelser af forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedsforskrift indebærer, ikke længere gælde. Således vil bl.a. regler om partshøring, partsaktindsigt, begrundelse mv. efter forvaltningsloven samt oplysningspligten og indsigtsretten efter databeskyttelsesreglerne finde anvendelse for deltagende færøske myndigheders videre behandling af oplysningerne.

Det foreslåede § 143 b, stk. 7, 2. pkt., medfører, at de pågældende myndigheder f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til § 56, stk. 3, i hvidvaskloven og § 44, stk. 3 og § 51, stk. 3, i lagtingslov om hvidvask på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 143 b, stk. 1. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling.

Det følger af det foreslåede § 143 b, stk. 7, 3. pkt., at oplysninger omfattet af tavshedspligten i § 143 b, stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af § 143 b, stk. 8.

De deltagende færøske virksomheder og personer kan her ved benytte oplysningerne til inden for virksomhedens eller personens egen organisation at styrke indsatsen med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, herunder eksempelvis ved skærpede kundekendskabsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner.

Det fremgår endvidere af det foreslåede i § 143 b, stk. 8, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 143 a.

Bestemmelsen skal sikre, at det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 143 a, stk. 1, også kan anvendes i andre sammenhænge, hvor det måtte vise sig at være relevant for forebyggelsen eller bekæmpelsen af kriminalitet, der henhører under National Enhed for Særlig Kriminalitets område.

Herudover forudsætter udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen, at det drøftes med det relevante ressortministerium eller departement, om et kriminalitetsområde, som ministeriets myndigheder forventes at bidrage med oplysninger til, skal omfattes af det foreslåede § 143 b, stk. 8.

Der lægges op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor deltagerkredsen kan variere fra møde til møde afhængig af emnet for drøftelsen. Det forudsættes således, at en given myndighed eller privat aktør ikke deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden eller den private aktør.

Det bemærkes i den forbindelse, at de private aktørers deltagelse i samarbejdet forudsætter, at det bærende element i kriminaliteten er relateret til en given transaktion.

Der henvises i de foreslåede stk. 2 og 4 både til hvidvaskloven og lagtingslov om hvidvask, da der gælder to hvidvasklove for Færøerne. Lagtingslov om hvidvask gælder på overtagne sagsområder, mens hvidvaskloven gælder på ikke overtagne sagsområder.

Endvidere henvises der i det foreslåede stk. 4 til lagtingslov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder i stedet for til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Endelig bemærkes, at for Færøerne gælder lov om finansiel virksomhed, jf. anordningsbekendtgørelse nr. 1032 af 8. oktober 2019, som senest ændret ved anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, og lov om betalinger, jf. anordning nr. 1223 af 4. juni 2021.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 110 a og § 110 b i lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 2021, jf. Folketings-tidende 2021-22, tillæg A, side 32, 59 og 63.

Til nr. 19 (overskriften til første bog, sjette afsnit)

Første bog, sjette afsnit, har i dag overskriften »Den Uafhængige Politiklagemyndighed«.

Det foreslås, at overskriften ændres til »Den Uafhængige Politiklagemyndighed og Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler«.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at afsnittet fremover også skal regulere Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler, jf. lovforslagets § 1, nr. 21 (forslag til § 150 a).

Til nr. 20 (§ 150)

Det følger af § 150, stk. 1, at Den Uafhængige Politikla-

gemyndighed, jf. den danske retsplejelovs kapitel 11 a, behandler klager over politiet, jf. kapitel 107, og efterforsker straffesager mod politipersonale, jf. kapitel 108. Politiklage-myndigheden har således til opgave at undersøge adfærdsklager over politipersonale og efterforske strafbare forhold begået i tjenesten.

Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. bemærkningerne til forslag til retsplejelov for Færøerne, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 101 som fremsat, side 174. Det fremgår af bemærkningerne til forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny politiklageordning m.v.), jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 88 som fremsat, side 9, at politipersonale i denne sammenhæng omfatter det politiuddannede personale i politiet og politiets jurister, dvs. politiets juridiske personale og den lokale anklagemyndighed.

Det foreslås at indsætte et nyt 2. pkt. i § 150, stk. 1, hvorefter Politiklagemyndigheden på tilsvarende vis behandler klager over andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 107, og efterforsker straffesager mod andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 108, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning.

Den foreslåede ændring svarer til den ændring af den danske retsplejelovs § 118, stk. 2, som skete ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 21 (§ 150 a)

Der eksisterer ikke i dag et uafhængigt tilsyn med politiets og anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser på Færøerne.

Der er derimod oprettet et uafhængigt tilsyn hermed i Danmark, Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet), jf. den danske retsplejelovs §§ 118 a-118 f. Bevismiddeltilsynet har i dag ikke nogen kompetence på Færøerne.

Den danske retsplejelovs § 118 a bestemmer bl.a., at Bevismiddeltilsynet er en selvstændig myndighed, der ledes af Politiklagerådet og en direktør, og den danske retsplejelovs §§ 118 b-118 f indeholder nærmere regler om Politiklagerådet og direktøren samt om Bevismiddeltilsynets årsberetning.

Det foreslås i § 150 a, stk. 1, 1. pkt., at Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet), jf. den danske retsplejelovs kapitel 11 a, er en selvstændig myndighed, der fører tilsyn med politiets og anklagemyndighedens be-

handling af tekniske beviser. Politiets Efterretningstjeneste er ikke omfattet af tilsynets virksomhed, jf. 2. pkt.

Forslaget indebærer, at Bevismiddeltilsynet, som er oprettet ved den danske retsplejelov, tillægges kompetence til at føre tilsyn med politiets og anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser på Færøerne.

I kraft af den foreslåede henvisning til den danske retsplejelovs kapitel 11 a vil de relevante bestemmelser i den danske retsplejelov om Bevismiddeltilsynets sammensætning og arbejde også gælde i sager vedrørende Færøerne.

Det foreslås i stk. 2, at politiet og anklagemyndigheden er forpligtet til at meddele Bevismiddeltilsynet de oplysninger og udlevere de dokumenter mv., som Bevismiddeltilsynet forlanger, og at politiet og anklagemyndigheden af egen drift orienterer Bevismiddeltilsynet, hvis der konstateres fejl eller mulige fejl af generel eller systematisk karakter og af retssikkerhedsmæssig betydning ved politiets eller anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser.

Det foreslås i stk. 3, at Bevismiddeltilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

Den foreslåede § 150 a svarer til § 118 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, bortset fra at reglen om, at myndigheden ledes af Politiklagerådet og en direktør, ikke er medtaget, men gælder for Færøerne i kraft af den foreslåede henvisning til den danske retsplejelovs kapitel 11 a. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 22 (§198)

Det foreslås i § 198, stk. 1, nr. 6, at ændre ”digital post” til ”Digital Post” i overensstemmelse med det oprindelige lovforslag til retsplejelov for Færøerne, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 101 som fremsat, side 24.

Forslaget har til formål at præcisere, at der med Digital Post sigtes til en officiel lovbestemt ordning med digitale postkasser til sikker digital kommunikation med det offentlige.

Til nr. 23 (§ 219)

§ 219 svarer til § 172 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 219, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 172 a blev ændret ved lov nr. 2601 af 28. december af 2021. Den foreslåede ændring skal

fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 24 (§ 264)

§ 264 svarer til § 219 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ophæve § 264, stk. 5, 3. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 219 a blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 25 (§ 271)

§ 271 fastlægger, hvilke sager der kan anlægges ved Sø- og Handelsretten.

§ 271, stk. 1, nr. 3, omfatter sager, hvor Den færøske Forbrugerombudsmand er part og anvendelsen af lagtingslov om markedsføring eller lov om finansiel virksomhed har væsentlig betydning. Bestemmelsen henviser ikke til lov om betalinger, da denne lov ikke gjaldt for Færøerne, da retsplejelov for Færøerne blev vedtaget, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 101 som fremsat, side 187.

Det foreslås i § 271, stk. 1, nr. 3, at indsætte en henvisning til lov om betalinger.

Forslaget er en konsekvens af, at lov om betalinger blev sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 1223 af 4. juni 2021, og indebærer, at sager, hvor Den færøske Forbrugerombudsmand er part og anvendelsen af lov om betalinger har væsentlig betydning, kan anlægges ved Sø- og Handelsretten.

Til nr. 26 (§ 344)

§ 344 svarer til § 316 i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 344, stk. 1, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 316 blev ændret ved lov nr. 370 af 9. april af 2019, dog med den udvidelse, at forslaget udover bistand fra en person, der som ansat repræsenterer en statslig myndighed, også omfatter bistand fra en person, der som ansat repræsenterer en landsstyremyndighed. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 27 (§ 351, stk. 4, nr. 4, og § 356, stk. 1, nr. 5)

§ 351 angår retshjælp, og § 356 angår fri proces, når ansøgeren skønnes at have rimelig grund til at føre proces.

Bestemmelserne nævner bl.a. private tvistløsningsorganer, der er godkendt af staten eller hjemmestyret. Godkendte private tvistløsningsorganer nævnes også i § 395, stk. 1, 1. pkt., hvor der anvendes udtrykket godkendt af erhvervsministeren eller Færøernes landsstyre.

Det foreslås i § 351, stk. 4, nr. 4, og i § 356, stk. 1, nr. 5, at ændre ”staten eller hjemmestyret” til ”erhvervsministeren eller Færøernes landsstyre”.

Formålet med forslagene er at ensrette sprogbrugen i retsplejelov for Færøerne og medfører ingen realitetsændringer.

Til nr. 28 (§ 355)

§ 355 angår fri proces meddelt af den ret, sagen er indbragt for eller kan indbringes for.

Efter § 355, stk. 1, nr. 1, kan fri proces til personer, der opfylder de økonomiske betingelser efter § 353, bl.a. som udgangspunkt gives til sager om ægteskab eller forældremyndighed, jf. kapitel 51, dog ikke til sagsøgeren i sager om ændring af en aftale eller dom efter § 12 i lov om forældremyndighed og samvær.

Det foreslås at ændre § 355, stk. 1, nr. 1, så der henvises til § 14 i lagtingslov om forældremyndighed og samvær i stedet for § 12 i lov om forældremyndighed og samvær.

Forslaget er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær.

Forslaget medfører ingen ændringer i mulighederne for at få fri proces.

Til nr. 29 (§ 362)

§ 362 svarer til § 334 i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 362, stk. 4, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 344 blev ændret ved lov nr. 226 af 15. februar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 30 (§ 362 a)

Den foreslåede § 362 a svarer til § 334 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, dog med en sproglig ændring som følge af, at der kun er én retskreds på Færøerne. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 31 (§ 370)

§ 370 svarer til § 339 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 370 på samme måde, som der i den danske retsplejelovs § 339 a blev indsat et nyt *stk. 2* ved lov nr. 1719 af 27. december 2018. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 32 (§ 402)

§ 402 svarer til § 368 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 402, *stk. 5, 2. pkt.*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 368 blev ændret ved lov nr. 370 af 9. april af 2019. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 33 (§ 425)

§ 425 svarer til § 389 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 425, *stk. 3, 1. pkt.*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 389 blev ændret ved lov nr. 226 af 15. februar af 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 34 (§ 447)

§ 447 svarer til § 408 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 447, *stk. 2, 1. pkt.*, og *2. pkt.*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 408 blev ændret ved lov nr. 370 af 9. april 2019, dog med den udvidelse, at forslaget udover bistand fra en person, der som ansat repræsenterer en statslig myndighed, også omfatter bistand fra en person, der som ansat repræsenterer en landsstyremyndighed. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 35 (§ 478 a)

Den foreslåede § 478 a svarer med en enkelt undtagelse til § 450 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. dog nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse adskiller sig fra den dagældende danske retsplejelov, idet den ikke omfatter sager om barnets bopæl.

Forslaget er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær.

Til nr. 36 og 37 (§ 480)

§ 480 angår samtaler med børn efter lov om forældremyndighed og samvær i forbindelse med retssager om forældremyndighed.

Det foreslås i § 480, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre lov til lagtingslov.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 480, hvorefter retten anmoder en børnesagkyndig om at holde samtalen. Det foreslåede *stk. 2* svarer til § 450 c, *stk. 2*, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, og skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Forslagene er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær.

Til nr. 38 (§ 481)

§ 481 giver retten mulighed for at udpege en person til at bistå barnet under en sag om forældremyndighed. Den pågældende har bl.a. mulighed for at være til stede under samtaler efter § 480.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 480 i § 481, *2. pkt.*, til en henvisning til §§ 478 a og 480.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 478 a (lovforslagets § 1, nr. 35), og indebærer, at en person, der udpeges til at bistå barnet efter § 481, også har mulighed for at være til stede under samtaler efter den foreslåede § 478 a.

Til nr. 39 (§ 482)

§ 482 angår udgifter ved bevisførelse, samtaler med børn og udpegning af en person til at bistå barnet, jf. §§ 479-481.

Det foreslås i § 482, 1. pkt., at indsætte børnesagkyndig deltagelse i sagsforberedelsen i bestemmelsen og at ændre henvisningen til §§ 479-481 til en henvisning til §§ 478 a-481.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 478 a (lovforslagets § 1, nr. 35), og indebærer, at også udgifter til børnesagkyndig deltagelse i sagsforberedelsen efter den foreslåede § 478 a som udgangspunkt afholdes af statskassen.

Til nr. 40 (overskriften til kapitel 52)

Kapitel 52 har overskriften "Faderskabssager".

Det foreslås at ændre overskriften til "Sager om faderskab og medmoderskab".

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 41 (§ 488)

§ 488 angår anvendelsesområdet for reglerne i kapitel 52 og fastsætter, at reglerne finder anvendelse på sager om faderskab med visse undtagelser vedrørende sager om faderskab til ægtebørn, som anlægges af ægtemanden.

Det foreslås at ændre § 488, stk. 1, så reglerne også finder anvendelse på sager om medmoderskab.

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 42 (§ 492, stk. 2)

§ 492, stk. 2, fastsætter, at politiet er pligtig til at yde retten bistand til sagens oplysning, herunder til fornøden eftersøgning af den opgivne fader.

Det foreslås at udvide § 492, stk. 2, til også at omfatte eftersøgning af den opgivne medmoder.

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 43 og 44 (§ 493, stk. 3)

§ 493, stk. 3, fastsætter, at hvis den, der opgives som fader, er død, rettes sagen mod den afdøde, ligesom afdødes eventuelle enke og arvinger så vidt muligt underrettes.

Det foreslås at udvide § 493, stk. 3, 1. og 2. pkt., til også at omfatte tilfælde, hvor den, der opgives som medmoder, er død, samt at ændre enke til ægtefælle.

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 45 (§ 494, 3. pkt.)

§ 494, 3. pkt., fastsætter, at der skal beskikkes advokat for sagsøgte, bl.a. når den opgivne fader er død og der ikke gives møde af dødsboet.

Det foreslås at udvide § 494, 3. pkt., til også at omfatte tilfælde, hvor den opgivne medmoder er død.

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 46 og 47 (§ 496)

§ 496, stk. 1, fastsætter, at den, der afhøres som sagsøgt eller som vidne i en faderskabssag, er pligtig at afgive forklaring om, hvorvidt han har haft samleje med moderen inden for avlingstiden.

§ 496, stk. 2, fastsætter, at moderen er forpligtet til at afgive forklaring om, hvem der har haft samleje med hende inden for avlingstiden.

Det foreslås at ændre § 496, stk. 1, så bestemmelsen også omfatter sager om medmoderskab, og så en sagsøgt eller et vidne tillige er pligtig at afgive forklaring om, hvorvidt hun i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at moderen blev kunstigt befrugtet.

Det foreslås at ændre § 496, stk. 2, så moderen tillige er forpligtet til at afgive forklaring om, hvem der i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at hun blev kunstigt befrugtet.

Forslaget er en følge af indførelsen af regler om medmoderskab på Færøerne, jf. lov om børns retsstilling som ændret ved lagtingslov nr. 175 af 21. december 2021.

Til nr. 48 (§ 517, stk. 1 og 4)

§ 517, stk. 1, angår den stedlige kompetence for Retten på Færøerne i sager om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse. Endvidere indeholder retsplejelovens § 517, stk. 4, regler om fristen for begæring af indgivelsen af sagen for retten.

Det foreslås at ændre § 517, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelov § 469, stk. 1, 2. pkt., og 4, 3. pkt., blev ændret ved lov nr. 505 af 1. maj 2019. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 49 (§ 517, stk. 1)

§ 517, stk. 1, angår den stedlige kompetence for Retten på Færøerne i sager om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse og indebærer, at den stedlige kompetence bestemmes efter den frihedsberøvedes hjemting eller beliggenheden af det psykiatriske sygehus eller afdeling, hvor den pågældende er frihedsberøvet.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. pkt. i § 517, stk. 1, hvorefter sager om prøvelse af foranstaltninger efter lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme, som har karakter af frihedsberøvelse, forelægges for Retten på Færøerne, hvis frihedsberøvelsen har fundet sted på Færøerne.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 469, stk. 1, 3. pkt., i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022, med den forskel, at der i den foreslåede bestemmelse ikke henvises til epidemiloven, men til lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme.

Forskellen skyldes, at lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme er sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 655 af 14. juni 2011, hvori mod epidemiloven ikke er sat i kraft for Færøerne.

Til nr. 50 (§ 535, stk. 1, nr. 4)

§ 535, stk. 1, nr. 4, fastsætter, at tvangsfuldbyrdelse kan ske bl.a. på grundlag af aftaler om forældremyndighed efter lov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning og retsforlig om samvær.

Det foreslås at ændre § 535, stk. 1, nr. 4, til, at tvangsfuldbyrdelse kan ske på grundlag af aftaler om forældremyndighed eller barnets bopæl efter lagtingslov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning og retsforlig om barnets bopæl eller samvær.

Forslaget er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær.

Forslaget indebærer, at tvangsfuldbyrdelse kan ske på grundlag af aftaler om forældremyndighed efter lagtingslov om forældremyndighed og samvær i stedet for efter lov om forældremyndighed og samvær, samt at tvangsfuldbyrdelse endvidere kan ske på grundlag af aftaler om barnets bopæl efter lagtingslov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om barnets bopæl, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, og retsforlig om barnets bopæl.

Til nr. 51 (§ 552)

§ 552 svarer til § 495 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 552, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 495 blev ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021, dog med den udvidelse, at forslaget udover krav, der er under inddrivelse hos den danske restanceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 52 og 53 (§ 594, stk. 2 og 4)

De foreslåede § 594, stk. 2 og 4, svarer til § 537, stk. 2 og 4, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018, dog således at forslaget henviser til lagtingslov om forældremyndighed og samvær i stedet for at henviser til forældreansvarsloven. Bestemmelserne skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Forslagene er en konsekvens af, at lov om forældremyndighed og samvær, jf. anordning nr. 228 af 15. marts 2007, er blevet erstattet af lagtingslov nr. 87 af 16. maj 2022 om forældremyndighed og samvær.

Til nr. 54 (§§ 596 og 617)

§ 596, stk. 1, 2. pkt., angår krav, der er sikret ved håndpant i værdipapirer eller finansielle instrumenter, mens § 617, stk. 1, angår udlæg i værdipapirer eller finansielle instrumenter.

Det foreslås at ændre § 596, stk. 1, 2. pkt., og § 617, 2. pkt., således at henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed udgår.

Forslaget er en konsekvens af lov om fondsmæglerselskaber,

som indebar, at reguleringen af fondsmæglerselskaber udgik af lov om finansiel virksomhed, og at § 5, stk. 1, litra c, i denne lov blev ophævet.

Der er tale om ændring af henvisninger til lovgivning gældende for Danmark. For Færøerne gælder fortsat lov om værdipapirhandel mv., som sat i kraft ved kongelige anordninger.

Forslaget medfører ingen indholdsmæssige ændringer af reglerne.

Til nr. 55 (§ 696, stk. 3)

§ 696, stk. 3, svarer til § 686, stk. 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 696, stk. 3, nr. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 686, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024.

Til nr. 56 (§ 696, stk. 5)

§ 696, stk. 5, svarer til § 686, stk. 5, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 696, stk. 5, nr. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 686, stk. 5, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 57 (§ 698, stk. 4)

§ 698, stk. 4, svarer til § 689, stk. 4, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 698, stk. 4, nr. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 689, stk. 4, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 58 (§ 710, stk. 1)

§ 710, stk. 1, svarer til § 705, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 710, stk. 1, på samme måde, som

den danske retsplejelovs § 705, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 59 og 60 (§ 724, stk. 1)

§ 724, stk. 1, svarer til § 721, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 724, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 721, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 61 (§ 727, stk. 2)

§ 727, stk. 2, svarer til § 724, stk. 2, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 727, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 724, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. dog nedenfor om Digital Post.

Lov om Digital Post fra offentlige afsendere gælder ikke for Færøerne. Muligheden for at fremsende meddelelse om omgørelse af påtaleopgivelse eller tiltalefrafald til sigtede med Digital Post vil kun være relevant, i det omfang der på Færøerne indføres regler om digitale postkasser til sikker digital kommunikation med det offentlige.

Til nr. 62 og 63 (§ 743, stk. 3, og § 744, stk. 1)

§ 743, stk. 3, og § 744, stk. 1, svarer til § 735, stk. 3, og § 736, stk. 1, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 743, stk. 3, nr. 2, og § 744, stk. 1, nr. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 735, stk. 3, og § 736, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 2601 af 28. december af 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 64 og 65 (§ 750)

§ 750 svarer til § 741 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 750 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 741 a blev ændret ved lov nr. 226 af 15. februar af 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes

i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 66 (§ 752)

§ 752 svarer til § 741 c i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 752, *stk. 4*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 741 c blev ændret ved lov nr. 226 af 15. februar af 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 67 (§ 762)

§ 762 svarer til § 745 e i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 762, *stk. 1*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 745 e blev ændret ved lov nr. 2601 af 28. december 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 68 og 69 (§ 766)

§ 766 svarer til § 748 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt § 766, *stk. 2*, og at ændre § 766, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 748 a blev ændret ved lov nr. 485 af 30. april 2019 og lov nr. 158 af 31. januar 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Derimod foreslås det ikke at indsætte et nyt § 766, *stk. 5*, svarende til ændringen af den danske retsplejelovs § 748 a ved lov nr. 1170 af 8. juni 2021, da denne ændring vedrørende anklageres deltagelse i visse retsmøder ved anvendelse af telekommunikation som følge af den korte afstand mellem anklagerens kontor og Retten på Færøerne ikke skønnes relevant under de færøske forhold.

Til nr. 70 (§ 767)

§ 767 svarer til § 748 b i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 767, *stk. 1*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 748 b blev ændret ved lov nr. 158 af 31. januar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes

i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 71 og 72 (§ 774)

§ 774 svarer til § 754 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 774, *stk. 1, nr. 3*, og *stk. 2*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 754 a blev ændret ved lov nr. 967 af 26. juni 2020. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgørelse nr. 8 af 20. februar 2024. I den foreslåede affattelse af § 774, *stk. 1, nr. 3*, henvises til straffelovens § 236 og ikke til straffelovens § 235 som i den danske retsplejelovs § 754 a, *stk. 1, nr. 3*, da den danske straffelovs § 235 svarer til § 236 i straffeloven gældende for Færøerne.

Til nr. 73 (§ 775)

§ 775 svarer til § 754 b i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 775, *stk. 2, 1. pkt.*, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 754 b blev ændret ved lov nr. 967 af 26. juni 2020. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 74 (§ 782, § 859, *stk. 1*, § 905, *stk. 2* og 4, § 945, *stk. 3*, § 947, *stk. 1*, § 970, *stk. 2*, og § 1033)

§§ 782, 859, 905, 945, 947, 970 og 1033 svarer til §§ 757, 809, 855, 896, 897, 920 og 1007 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 782, § 859, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, § 905, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 4*, § 945, *stk. 3, nr. 2*, § 947, *stk. 1, nr. 1*, § 970, *stk. 2*, og § 1033 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 757, § 809, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, § 855, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 4*, § 896, *stk. 3, nr. 2*, § 897, *stk. 1, nr. 1*, § 920, *stk. 2*, og § 1007 a blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 75 (§ 790)

§ 790 svarer til § 765 i den danske retsplejelov, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 7* i § 790 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 765 blev ændret ved lov nr. 1541 af 18. december 2018 og lov nr. 463 af 29. april 2019. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 76 og 77 (§ 795)

§ 795 svarer til § 769, stk. 1 og 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 795 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 769 blev ændret ved lov nr. 893 af 21. juni 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 78 (§ 803)

§ 803 svarer til § 771 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i § 803 på samme måde, som der i den danske retsplejelovs § 771 blev indsat et nyt *stk. 2* ved lov nr. 158 af 31. januar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Der foreslås ikke regler svarende til den danske retsplejelovs § 771, stk. 3 og 4, som indsat ved lov nr. 158 af 31. januar 2022.

Til nr. 79 (§ 804)

§ 804 svarer til § 772 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås med en sproglig præcisering at ændre § 804, *stk. 1, 3. pkt.*, på lignende måde, som den danske retsplejelovs § 772 blev ændret ved lov nr. 158 af 31. januar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 80 (§ 809)

§ 809 svarer til § 776 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 809 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 776 blev ændret ved lov nr. 1541 af 18. december 2018. Den foreslåede ændring skal fortolkes

i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 81 og 82 (§ 810)

§ 810 svarer til § 777 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås i § 810, 4. *pkt.*, at ændre henvisningen til § 803, stk. 2, til en henvisning til § 803, stk. 3.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt *stk. 2* i § 803, hvorved det gældende § 803, stk. 2, bliver § 803, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 78).

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt *stk. 2* i § 810 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 777 blev ændret ved lov nr. 1541 af 18. december 2018 og lov nr. 463 af 29. april 2019. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 83 (overskriften til kapitel 84)

Kapitel 84 har overskriften ”Indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation, dataaflysning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation og blokering af hjemmesider”.

Det foreslås at ændre overskriften til ”Indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation, dataaflysning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, blokering af hjemmesider og overtagelse af tv-overvågning”.

Forslaget indebærer, at overtagelse af tv-overvågning tilføjes i overskriften, og er en konsekvens af forslaget om at indføre regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 95 (forslag til § 828 a).

Til nr. 84-86 og 91 (§§ 815 og 827)

§§ 815 og 827 svarer til § 783, stk. 1-4, og § 791 c i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre §§ 815 og 827 på samme måde, som den danske retsplejelovs §§ 783 og 791 c blev ændret ved lov nr. 1169 af 9. juni 2020. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 87 (§ 817)

§ 817 angår advokater, der er beskikket for den, mod hvem et indgreb i meddelelshemmeligheden mv. retter sig.

Det foreslås i § 817, stk. 2, 1. pkt., at ændre henvisningen til § 766, stk. 2, til en henvisning til § 766, stk. 3.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 2 i § 766, hvorved det gældende § 766, stk. 2, bliver § 766, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 68).

Til nr. 88 (§ 822)

§ 822 svarer til § 789 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 822 på samme måde, som den dan- ske retsplejelovs § 789 blev ændret ved lov nr. 1544 af 18. december 2018. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 89 og 90 (§ 825)

§ 825 svarer til § 791 a i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 825 på samme måde, som den dan- ske retsplejelovs § 791 a blev ændret ved lov nr. 1719 af 27. december 2018. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 92-94 (§ 828)

§ 828 svarer til § 791 d i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 828 på samme måde, som den dan- ske retsplejelovs § 791 d blev ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overens- stemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. dog nedenfor.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgø- relse nr. 8 af 20. februar 2024. I de foreslåede ændringer af § 828 henvises ikke til straffelovens § 264 d, stk. 2, da en tilsvarende bestemmelse som den danske straffelovs § 264 d, stk. 2, ikke findes i straffeloven gældende for Færøer- ne. Endvidere henvises til straffelovens § 263, stk. 2, i stedet for til straffelovens § 263, stk. 1, da den danske straffelovs § 263, stk. 1, svarer til § 263, stk. 2, i straffeloven gældende for Færøerne.

Til nr. 95 (§ 828 a)

Den foreslåede § 828 a svarer til § 791 e i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 96 (§ 842)

§ 842 svarer til § 799 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 842, stk. 1, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 799 blev ændret ved lov nr. 226 af 15. februar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom, jf. dog nedenfor.

For Færøerne gælder straffeloven, jf. lagtingslovbekendtgø- relse nr. 8 af 20. februar 2024. I den foreslåede affattelse af § 842, stk. 1, 1. pkt., henvises til straffelovens § 236 og ikke til straffelovens § 235 som i den danske retsplejelovs § 754 a, stk. 1, nr. 3, da den danske straffelovs § 235 svarer til § 236 i straffeloven gældende for Færøerne.

Til nr. 97 (§ 843)

§ 843 svarer til § 800 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 843 på samme måde, som der i den danske retsplejelovs § 800 blev indsat et nyt stk. 3 ved lov nr. 1544 af 18. december 2018. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 98-100 (§ 844)

§ 844 svarer til § 801 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 844, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 801 blev ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021, dog med den udvidelse, at forslaget udover krav, der er under inddrivelse hos den danske restan- ceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS. De foreslåede ændringer skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forar- bejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 101 (§ 845)

§ 845 svarer til § 802 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at nyaffatte § 845, stk. 2, på samme måde,

som den danske retsplejelovs § 802 blev ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021, dog med den udvidelse, at forslaget udover krav, der er under inddrivelse hos den danske restanceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 102 (§ 848, stk. 3, og § 851, stk. 3)

§ 848 angår edition, og § 851 angår iværksættelse af beslaglæggelse.

Det foreslås i § 848, stk. 3, 3. pkt., og § 851, stk. 3, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 850, stk. 7, til en henvisning til § 850, stk. 8.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 7 i § 850, hvorved det gældende § 850, stk. 7, bliver § 850, stk. 8 (lovforslagets § 1, nr. 106).

Til nr. 103 (§ 849)

§ 849 svarer til § 805 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 849, stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 805 blev ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021, dog med den udvidelse, at forslaget udover krav, der er under inddrivelse hos den danske restanceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 104 (§ 850, stk. 2)

§ 850 angår afgørelser om beslaglæggelse og edition.

Det foreslås i § 850, stk. 2, 1. pkt., at ændre henvisningen til stk. 9 til en henvisning til stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 7 i § 850, hvorved det gældende § 850, stk. 9, bliver § 850, stk. 10 (lovforslagets § 1, nr. 106).

Til nr. 105 (§ 850, stk. 3, og § 857, stk. 1)

§ 850 angår afgørelser om beslaglæggelse og edition, og § 857 angår midlertidig beslaglæggelse.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 850, stk. 3, 1. pkt., og § 857, stk. 1, 1. pkt., til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme til en

henvisning til lov eller lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Forslaget til ændring er en konsekvens af, at Færøerne har gennemført lagtingslov nr. 190 af 18. december 2020 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, hvorved der gælder to forskellige hvidvasklove for Færøerne. Det omfatter lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som gælder på overtagne sagsområder, mens lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019, gælder på ikke overtagne sagsområder.

Til nr. 106 (§ 850, stk. 7)

§ 850 svarer til § 806 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 7 i § 850 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 806 blev ændret ved lov nr. 124 af 30. januar 2021, dog således at der henvises både til lov og lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Den foreslåede ændring skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Det bemærkes, at der gælder to hvidvasklove for Færøerne. Lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme gælder på overtagne sagsområder, mens lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 813 af 12. august 2019, gælder på ikke overtagne sagsområder.

Til nr. 107 og 108 (§ 851, stk. 2)

§ 851, stk. 2, svarer til § 807, stk. 2, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 851, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 807, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 124 af 30. januar 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 109 (§ 852)

§ 852 angår civil beslaglæggelse.

Det foreslås i § 852, 3. pkt. at ændre henvisningen til § 850, stk. 9, til en henvisning til § 850, stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et ny stk. 7 i § 850, hvorved det gældende § 850, stk. 9, bliver § 850, stk. 10 (lovforslagets § 1, nr. 106).

Til nr. 110-112 (§ 855)

§ 855 svarer til § 807 d i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 855 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 807 d blev ændret ved lov nr. 1174 af 8. juni 2021, dog med den udvidelse, at forslaget udover krav, der er under inddrivelse hos den danske restanceinddrivelsesmyndighed, også omfatter krav, der er under inddrivelse hos TAKS. De foreslåede ændringer skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 113 (§ 859, stk. 2)

§ 859, stk. 2, svarer til § 809, stk. 2, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 859, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 809, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 893 af 21. juni 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 114 (§ 860)

§ 860 svarer til § 810 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 860 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 810 blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 115 og 116 (§ 861)

§ 861 svarer til § 811 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 861 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 811 blev ændret ved lov nr. 1541 af 18. december 2018, lov nr. 463 af 29. april 2019 og lov nr. 893 af 21. juni 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 117 (§ 869 a)

Den foreslåede § 869 a svarer til § 820 i den danske rets-

plejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1655 af 25. december 2022. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 118 (§ 885)

§ 885 svarer til § 837 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 885, stk. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 837 blev ændret ved lov nr. 967 af 26. juni 2020. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 119 og 120 (§ 904)

§ 904 svarer til § 854 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 904 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 854 blev ændret ved lov nr. 158 af 31. januar 2022 og lov nr. 893 af 21. juni 2022. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 121 og 122 (§ 905, stk. 3)

§ 905, stk. 3, svarer til § 855, stk. 3, i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 905, stk. 3, nr. 3 og 4, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 855, stk. 3, blev ændret ved lov nr. 485 af 30. april 2019 og lov nr. 1169 af 8. juni 2021, dog således at forslaget henviser til frakendelse efter lagtingslov om færdsel eller lagtingslov om sikkerhed til søs i stedet for at henviser til frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs. De foreslåede ændringer skal med denne modifikation fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 123 og 124 (§ 906)

§ 906 svarer til § 856 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 906, stk. 5 og 8, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 856 blev ændret ved lov nr. 967 af 26. juni 2020. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 125 (§ 939)

§ 939 svarer til § 890 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 939, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 890 blev ændret ved lov nr. 158 af 31. januar 2022. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 126 (§ 952)

§ 952 svarer til § 902 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 952, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 902 blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 127 (§ 957)

§ 957 angår fremgangsmåden ved anklagemyndighedens an- ke af en dom fra Retten på Færøerne til Østre Landsret.

§ 957, stk. 1, 1. pkt., bestemmer, at meddelelse om ankla- gemyndighedens anke eller kontraanke til skade for tiltalte skal være Østre Landsret i hænde inden udløbet af ankefri- sten.

§ 957, stk. 1, 2. pkt., bestemmer, at kopi af ankemeddelelsen så vidt muligt samtidig sendes til tiltalte med digital post eller med anbefalet brev og til Retten på Færøerne og tiltal- tes forsvarer. Er tiltalte varetægtsfængslet eller undergivet anden foranstaltning, kan kopien af ankemeddelelsen dog sendes til det varetægtsfængsel (arresthus) eller den institu- tion, hvor tiltalte er anbragt, jf. 3. pkt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den med redaktionelle ændringer svarer til den danske retsplejelovs § 907, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 101 som fremsat, side 256.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at da lov om Digital Post fra offentlige afsendere ikke gælder for Færøerne, vil muligheden for at fremsende kopi af ankemeddelelsen til tiltalte med Digital Post kun være relevant, i det omfang der på Færøerne indføres regler om digitale postkasser til sikker digital kommunikation med det offentlige jf. Folke- tingstidende 2009-10, tillæg A, L 101 som fremsat, side 256-257.

Det foreslås i § 957, stk. 1, 2. pkt., at ændre ”digital post” til ”Digital Post” i overensstemmelse med det oprindelige

lovforslag til retsplejelov for Færøerne, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 101 som fremsat, side 127.

Forslaget har til formål at præcisere, at der med Digital Post sigtes til en officiel lovbestemt ordning med digitale post- kasser til sikker digital kommunikation med det offentlige.

Samtidig sikres parallelitet mellem § 957, stk. 1, 2. pkt., og § 198, stk. 1, nr. 6 samt § 727, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22, 61 og 127, i overensstemmelse med den tilsvarende parallelitet mellem de modsvarende bestem- melser i den danske retsplejelovs § 907, stk. 1, 2. pkt., og § 154 a, stk. 1, nr. 2, samt § 724, stk. 2.

Forslaget medfører ingen realitetsændringer.

Til nr. 128 (§ 967)

§ 967 svarer til § 917 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 967, stk. 2, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 917 blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 129-133 (§§ 970, 971 og 1012)

§§ 970, 971 og 1012 svarer til §§ 920, 921 og 987 i den danske retsplejelov, jf. lovbe kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre §§ 970, 971 og 1012 på samme måde, som den danske retsplejelovs §§ 920, 921 og 987 blev ænd- ret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 134 (§ 1029)

§ 1029 angår beslaglæggelse, efter at der er afsagt dom.

Det foreslås i § 1029, stk. 2, 2. pkt., at ændre henvisningen til § 855, stk. 5, til en henvisning til § 855, stk. 6.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 5 i § 855, hvorved det gældende § 855, stk. 5, bliver § 855, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 112).

Til nr. 135 (§ 1054, stk. 5)

§ 1054, stk. 5, fastsætter ligesom § 1018 f, stk. 4, i den danske retsplejelov, jf. lovbe kendtgørelse nr. 1284 af 14. no- vember 2018, hvornår der skal medvirke domsmænd i sager

om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning. Reglerne er forskellige, idet domsmænd medvirker i færre sager efter retsplejelov for Færøerne end efter den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1054, stk. 5, sådan at domsmænd ikke medvirker i sager om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning.

Forslaget er foranlediget af, at den danske retsplejelovs § 1018 f, stk. 4, blev ændret ved lov nr. 1169 af 8. juni 2021, sådan at domsmænd ikke længere medvirker i sådanne sager efter den danske retsplejelov. Den foreslåede ændring af § 1054, stk. 5, skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 136 (overskriften til kapitel 107)

Kapitel 107 har overskriften ”Behandling af klager over politipersonale”.

Det foreslås i overskriften at ændre politipersonale til personale i politiet og anklagemyndigheden.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at udvide Den Uafhængige Politiklagemyndigheds kompetence til ud over politipersonale også at omfatte andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og straf-følgning, jf. lovforslagets § 1, nr. 20 (ændring af § 150).

Til nr. 137 (§ 1057)

§ 1057 svarer til § 1019 i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1057, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 138 og 139 (§ 1058)

§ 1058 svarer til § 1019 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1058 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 a blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 140 (§ 1060, stk. 1)

§ 1060, stk. 1, svarer til § 1019 c i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1060, stk. 1, 2. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 c blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 141-147 (§ 1068)

§ 1068 svarer til § 1019 k i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1068 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 k blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 148 (§ 1069)

§ 1069 svarer til § 1019 l i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1069, stk. 1, nr. 3, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 l blev ændret ved lov nr. 671 af 19. april 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Det foreslås, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af den foreslåede ændring af § 1069, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 149 og 150 (§ 1072)

§ 1072 svarer til § 1019 o i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1072, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 o blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 151 (§ 1074)

§ 1074 svarer til § 1019 q i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1074 på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1019 q blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overens-

stemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 152 (overskriften til kapitel 108)

Kapitel 108 har overskriften ”Straffesager mod politipersonale”. Det foreslås i overskriften at ændre politipersonale til personale i politiet og anklagemyndigheden.

Forslaget er en konsekvens af forslaget om at udvide Den Uafhængige Politiklagemyndigheds kompetence til ud over politipersonale også at omfatte andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og straf- forfølgning, jf. lovforslagets § 1, nr. 20 (ændring af § 150).

Til nr. 153 (§ 1076)

§ 1076 svarer til § 1020 i den danske retsplejelov, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1076, 1. pkt., på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1020 blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 154 (§ 1077)

§ 1077 svarer til § 1020 a i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1077, stk. 1, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1020 a blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 155 og 156 (§ 1078)

§ 1078 svarer til § 1020 b i den danske retsplejelov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1078, stk. 1 og 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1020 b blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. De foreslåede ændringer skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til nr. 157 (§ 1085)

§ 1085 svarer til den danske retsplejelovs § 1020 i, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018.

Det foreslås at ændre § 1085, stk. 2, på samme måde, som den danske retsplejelovs § 1020 i blev ændret ved lov nr. 1172 af 8. juni 2021. Den foreslåede ændring skal fortolkes i overensstemmelse med forarbejderne hertil og med den praksis, der findes herom.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af straffuldbyrdslovens § 8, stk. 1, at fuld- byrdelsen af en fængselsstraf skal iværksættes snarest mu- ligt. Det fremgår af § 8, stk. 2, at for dømte, der er på fri fod efter dommen, iværksættes fuldbyrdelsen, når den dømte modtages i institution under kriminalforsorgen. Det fremgår af § 8, stk. 3, at for dømte, der er varetægtsfængslet efter dommen eller allerede udstår frihedsstraf, iværksættes fuld- byrdelsen, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom. Straffuldbyrdsloven indeholder ikke nogen regler om, hvornår fuldbyrdelse af straf iværksættes for dømte, der efter reglerne i det foreslåede kapitel 13 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Det foreslås, at der indsættes et stk. 4 i § 8, hvorefter straffuldbyrdsloven for dømte, der efter reglerne i kapitel 13 a er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, iværksættes, når kriminal- forsorgen giver meddelelse til den pågældende herom.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at straffuldbyrdel- sen for dømte, der efter reglerne i kapitel 13 a er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv over- vågning og kontrol, iværksættes, når kriminalforsorgen gi- ver meddelelse til den pågældende herom.

Som anført under pkt. 2.2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, iværksættes den dømtes strafudståelse på bo- pælen i praksis ved, at kriminalforsorgen efter montering af senderen (den elektroniske fodlænke) på den dømtes an- kel og efterprøvning af det elektroniske overvågningssystem meddeler den dømte, at straffuldbyrdsloven er iværksat. Fra dette tidspunkt skal den pågældende overholde de vilkår, der gælder for straffuldbyrdsloven på bopælen, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 78 c.

Kriminalforsorgen skal umiddelbart herefter foretage en be- regning af straffetiden efter straffuldbyrdslovens § 14.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i overskriften til kapitel 7 efter »afso- ningsinstitution« indsættes: »m.v.«

Den foreslåede ændring vil medføre, at overskriften til kapitel 7 også vil kunne omfatte, at fængselsstraf skal kunne fuldbyrdes ikke alene i kriminalforsorgens institutioner, men ligeledes på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. reglerne i det foreslåede kapitel 13 a (lovforslagets § 1, nr. 9).

Til nr. 3

Efter § 20, stk. 2, kan fængselsstraf efter reglerne i § 78 om anbringelse i og overførsel til særlig institution mv, i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen.

Efter § 48, stk. 2, nr. 2, kan tilladelse til udgang betinges af, at den indsatte under udgangen overnatter i arresthus, fængsel eller i kriminalforsorgens pensioner.

Det fremgår af overskriften til kapitel 13, at kapitlet angår fuldbyrdelse af fængselsstraf i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen.

Det foreslås i § 20, stk. 2, § 48, stk. 2, nr. 2, og i overskriften til kapitel 13 at »pensioner« ændres til: »udslusningspladser«.

Med forslaget vil straffuldbyrdelseslovens terminologi på dette område adskille sig fra den danske straffuldbyrdelseslov, hvor begrebet udslusningsfængsel anvendes. Forslaget skal ses i lyset af at begrebet pensioner ikke længere anvendes i den danske straffuldbyrdelseslov og det derfor findes mest hensigtsmæssigt, at begrebet ligeledes ikke anvendes i straffuldbyrdelsesloven.

I den danske straffuldbyrdelseslov blev begrebet pensioner ved lov nr. 893 af 21. juni 2023 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Opfølgning på fleråsaftalen om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025, herunder leje af fængselspladser i udlandet, revision af disciplinærstraffesystemet, udstationering til eget hjem med fodlænke eller udslusningsfængsel m.v.) erstattet med begrebet udslusningsfængsler. Da der ikke eksisterer udslusningsfængsler på Færøerne, foreslås det i stedet, at begrebet udslusningspladser anvendes, idet begrebet vil kunne omfatte udslusningspladser, der er etableret både i og uden for kriminalforsorgens institutioner på Færøerne. Der er ikke tiltænkt nogle øvrige indholdsmæssige ændringer i forhold til begrebet pensioner eller i forhold til begrebet udslusningspladser, som anvendes i den danske straffuldbyrdelseslov. Det bemærkes i denne forbindelse, at brugen af begrebet udslusningspladser i straffuldbyrdelsesloven således ikke vil være til hinder for, at der også vil kunne ske anbringelse eller udgang (herunder udstationering) til udslusningsfængsler i Danmark, på trods

af at den danske straffuldbyrdelseslov anvender begrebet udslusningsfængsel.

Til nr. 4

Det følger af § 20, stk. 1, at fængselsstraf fuldbyrdes i fængsel eller arresthus. Det følger af § 20, stk. 2, at fængselsstraf efter lovens § 78 om anbringelse i og overførsel til særlig institution mv. i særlige tilfælde ligeledes kan fuldbyrdes i kriminalforsorgens udslusningsfængsler og i institutioner mv. uden for kriminalforsorgen. Efter § 20, stk. 3, kan fængselsstraf endvidere som led i forsøgsordninger efter § 50 c fuldbyrdes i institutioner mv. på Færøerne uden for kriminalforsorgen.

Den foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 20. Efter den foreslåede bestemmelse kan fængselsstraf i særlige tilfælde endvidere fuldbyrdes på den dømtes bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter de foreslåede regler i kapitel 13 a.

Vedrørende de nærmere betingelser for adgangen til at udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol henvises til bemærkningerne til kapitel 13 a.

Til nr. 5

Det fremgår af § 21, stk. 1, at fængselsstraf til og med 1 år og 6 måneder fuldbyrdes i arresthus på Færøerne.

Det foreslås, at der i § 21, stk. 1, efter »fuldbyrdes« indsættes: »normalt«.

Med indførelsen af muligheden for at fuldbyrdes af fængselsstraf på indtil 6 måneders ubetinget fængsel kan ske på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, er der behov for at tage forbehold for udgangspunktet i § 21, stk. 1. Ændringen har ikke i øvrigt noget selvstændigt indhold.

Vedrørende de nærmere betingelser for adgangen til at udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Til nr. 6

Ifølge den gældende § 48, stk. 1, kan udgang betinges af, at den indsatte under udgangen ikke begår strafbart forhold eller i øvrigt misbruger udgangstilladelsen. Efter § 48, stk. 2, kan tilladelse til udgang endvidere betinges af andre vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug, herunder at den indsatte under udgangen 1) ledsages af personale fra kriminalforsorgsområdet, 2) overnatter i arresthus, fængsel eller en af kriminalforsorgens pensioner, 3) med mellemrum giver møde hos kriminalforsorgen eller hos politiet eller undergiver sig lignende kontrolforanstaltninger og 4) under-

giver sig vilkår som nævnt i straffelovens § 57. Bestemmelsen indeholder ingen regler om, at tilladelse til udgang kan betinges af, at den indsatte under udgangen undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 3 i § 48, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelse vil tilladelse til udgang kunne betinges af, at den indsatte under udgangen undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der skabes mulighed for at tillade udgang på betingelse af, at den indsatte undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen (udstationering til egen bopæl med fodlænke).

For nogle indsatte vil det kunne være et formålstjenligt led i udslusningsforløbet, hvis den pågældende i tiden op til løsladelsen har ophold på sin bopæl med fodlænke. Det vil bl.a. kunne være tilfældet for langtidsdømte, som har behov for særlig støtte under udslusningen. Dette hænger sammen med, at afsoning i fodlænke sker under intensiv overvågning og kontrol. Også for andre end langtidsdømte vil det imidlertid kunne være formålstjenligt at lette overgangen til en tilværelse i frihed ved at tillade den dømte at opholde sig i eget hjem med fodlænke i en periode op til løsladelsen. Muligheden bør dog kun helt undtagelsesvis kunne komme på tale for dømte, der afsoner domme på mindre end 1 års fængsel.

Endvidere vil muligheden for ophold i eget hjem med fodlænke kunne være relevant for indsatte, som opfylder betingelserne for frigang, men som af geografiske årsager ikke vil kunne gennemføre frigang, fordi det ikke er muligt at tilbringe fritiden, herunder natten, i en institution tæt ved arbejds- eller kursusstedet mv. Endelig vil det kunne være tilfældet, hvis vægtige hensyn til den indsatte familie eller resocialisering taler for det.

Det forudsættes med forslaget, at udgangen i givet fald skal ske i form af udstationering, og at udstationering til fodlænkeafsoning på egen bopæl efter bestemmelsen kan finde sted i et tidsrum af maksimalt 6 måneder op til løsladestidspunktet.

I en række tilfælde vil det være mest hensigtsmæssigt, at den indsatte har gennemført et udstationeringsforløb på eksempelvis en af kriminalforsorgens udslusningspladser etableret i eller uden for kriminalforsorgen, inden der kan ske udstationering til egen bopæl med fodlænke. Forslaget er imidlertid ikke til hinder for, at udstationeringen til eget bopæl med fodlænke sker direkte fra et fængsel eller arresthus.

Det forudsættes med forslaget, at tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke efter bestemmelsen kun vil

kunne ske i sådanne særlige tilfælde som nævnt ovenfor, hvor den indsatte familieforhold, afsoningsforløb eller hensynet til den pågældendes resocialisering taler for det.

Tilladelser til udstationering til egen bopæl med fodlænke vil kunne tilbagekaldes efter de almindelige regler om tilbagekaldelse af udgangstilladelser, dvs. hvis den indsatte ikke overholder de vilkår, der er fastsat for udgangstilladelsen, eller hvis nye oplysninger om den indsatte forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte udgangstilladelse. Under samme betingelser vil vilkårene for udgangstilladelsen som hidtil kunne ændres.

Til nr. 7

Den gældende § 48 indeholder ikke regler om, at de foreslåede betingelser og vilkår for fodlænkeafsoning samt reglerne om gennemførelse af tilsyn og kontrol mv. og om tilbagekaldelse af tilladelse til afsoning med fodlænke helt eller delvis skal kunne finde tilsvarende anvendelse for indsatte, der som led i udslusningen måtte blive udstationeret til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol.

Det foreslås, at der indsættes et stk. 3 i § 48. Efter den foreslåede bestemmelse kan der træffes bestemmelse om, at reglerne i §§ 78 b-78 f eller regler udstedt i medfør heraf helt eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse ved vilkår som nævnt i det foreslåede § 48, stk. 2, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bliver mulighed for at bestemme, at de foreslåede betingelser og vilkår for fodlænkeafsoning samt reglerne om gennemførelse af tilsyn og kontrol mv. og om tilbagekaldelse af tilladelsen helt eller delvist skal kunne finde tilsvarende anvendelse for indsatte, der som led i udslusningen måtte blive udstationeret til egen bopæl med fodlænke.

Det forudsættes i den forbindelse, at der administrativt vil kunne fastsættes nærmere bestemmelser om graduering af overvågningen og kontrollen med dømte ved udstationering til eget hjem i fodlænke, således at ordningen vil kunne tilpasses både tilfælde, hvor der er behov for intensiv overvågning og kontrol, og tilfælde, hvor en mindre intensiv overvågning og kontrol er tilstrækkelig, f.eks. overvågning af, om den pågældende er hjemme om natten (natfodlænke).

Der vil i øvrigt kunne fastsættes nærmere regler om ordningens indretning, således at ordningen vil kunne tilpasses de færreste forhold. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelserne i § 50 i straffuldbyrdsloven og i det foreslåede § 78 d, stk. 3, bemyndiger justitsministeren til at fastsætte admini-

strative regler om henholdsvis tilladelse til udgang og om gennemførelsen af tilsynet med fodlænkeafsonere, herunder kontakthypighed, elektronisk overvågning og kontrolbesøg mv.

Der henvises til pkt. 2.2.2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Til § 50 a

Straffuldbyrdsloven indeholder ikke regler om, at kriminalforsorgen kan bestemme, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser.

Det foreslås med § 50 a, stk. 1, at kriminalforsorgen kan bestemme, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til en udslusningsplads, når betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til § 50 a, stk. 1, nr. 1-3, nedenfor.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at indsatte, der er idømt en tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, efter omstændighederne vil kunne udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til en udslusningsplads.

Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser er en udgangsform. Ved udgang forstås et under straffuldbyrdsloven tilladt fravær fra fængsel eller arresthus i et bestemt tidsrum, der medregnes i straffetiden. Der vil udelukkende kunne træffes afgørelse om udstationering for personer, der er idømt ubetinget tidsbestemt fængselsstraf. Det er ikke et krav, at den ubetingede fængselsstraf er idømt ved samme dom, når blot den samlede fængselsstraf er mere end 6 måneder.

Der indføres med den foreslåede bestemmelse en pligt for kriminalforsorgen til af egen drift at behandle spørgsmålet om udstationering i alle relevante sager, dvs. sager, hvor de tidsmæssige betingelser er opfyldt, jf. ovenfor. Udgangspunktet efter den foreslåede bestemmelse er, at udstationering skal ske til egen bopæl med fodlænke, medmindre det vurderes mere formålstjenligt, at udstationering sker til udslusningspladser i eller uden for kriminalforsorgen. Det kan eksempelvis være sager, hvor den indsatte ikke har egnet bopæl, eller hvor personer i indsattes husstand ikke vil give samtykke til, at der sker udstationering til egen bopæl med fodlænke. Der kan også være tale om sager, hvor den indsatte har behov for pædagogisk støtte, som personalet i

en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, kan give den pågældende under udstationering.

Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis afsoneren undtagesvis skal udstationeres direkte fra et lukket fængsel, eller hvor den indsatte har afsonet i lang tid, og hvor det vurderes, at den indsatte har brug for en mere gradvis overgang fra fængsel til egen bopæl med fodlænke, og det derfor findes mest formålstjenligt, hvis den pågældende indledningsvis udstationeres til en institution, hvor der er etableret udslusningspladser.

Selvom det på det tidspunkt, hvor der resterer otte måneder til forventet prøveløsladelse, vurderes mere formålstjenligt, at den indsatte udstationeres til en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, kan forholdene ændre sig i løbet af udstationeringen, således at det på et senere tidspunkt vurderes, at den pågældende bør udstationeres til egen bopæl med fodlænke.

Det foreslås med § 50 a, stk. 1, nr. 1, at det er en betingelse for udstationering, at en tredjedel af straffen er udstået. Det har i den forbindelse ikke betydning, hvor straffen er udstået.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at indsatte kun vil kunne udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser, hvis en tredjedel af straffen er udstået. Den tid, som den indsatte har været placeret i arresthus, herunder som varetægtsarrestant, samt den tid, som den pågældende har været anbragt i anden institution efter § 78 i straffuldbyrdsloven, indgår i beregningen.

Det foreslås med § 50 a, stk. 1, nr. 2, at det er en betingelse for udstationering, at der ikke skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der ikke kan træffes afgørelse om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser, hvis der skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen. Der bør således f.eks. ikke træffes afgørelse om udstationering, hvis den dømte, f.eks. på grund af et massivt alkoholmisbrug eller misbrug af euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, vurderes at være ude af stand til at overholde de vilkår, der gælder for udstationering. Et yderligere eksempel på en sag, hvor der vil kunne foreligge misbrugsrisiko, kan være, hvis en indsat er dømt for vold mod sin nabo og ikke har været på fri fod mellem dom og afsoning. I en sådan sag vil det helt klare udgangspunkt være, at den indsatte ikke vil kunne udstationeres til samme bopæl med fodlænke. Tilsvarende vil en indsat, som har fået udgangskarantæne eksempelvis pga. ny kriminalitet begået under udgang, eller som i øvrigt

har begået kriminalitet under afsoningen, som det helt klare udgangspunkt heller ikke kunne udstationeres på grund af risikoen for misbrug af udstationeringen.

Det foreslås med § 50 a, stk. 1, nr. 3, at det er en betingelse for udstationering, at hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udstationering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der ikke vil kunne træffes afgørelse om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser, hvis hensynet til retshåndhævelse i øvrigt – dvs. ud over misbrugsrisikoen – taler imod udstationering. I vurderingen af misbrugsrisikoen og hensynet til retshåndhævelsen vil bl.a. skulle indgå kriminalitetens art og straffens længde og eventuelle tidligere straffe, disciplinærsager under afsoning, udelukkelse fra fællesskab, overførsler fra åbent til lukket fængsel, sager om stofmisbrug samt udgangsmisbrug med deraf følgende udgangskarantæne.

Efter den foreslåede ordning vil det ikke være et krav, at den indsatte lever op til de almindelige betingelser for udgang efter straffuldbyrdelseslovens § 46.

Det foreslås med § 50 a, stk. 2, at udstationering efter stk. 1 tidligst kan ske 8 måneder før forventet prøveløsladelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der tidligst vil kunne ske udstationering efter den foreslåede § 50 a, stk. 1, 8 måneder før forventet prøveløsladelse. Det gælder alle former for prøveløsladelse efter afsoning af tidsbestemt straf, således § 79 a, stk. 1, § 79 a, stk. 2, eller § 79 d, stk. 1, i straffuldbyrdelsesloven.

Der ligger heri en betingelse om, at der skal være en forventning om, at den indsatte vil opfylde betingelserne for prøveløsladelse. Denne betingelse vil skulle være opfyldt i hele udstationeringsperioden. Indsatte, som først forventes løsladt ved endt straf, fordi prøveløsladelse skønnes utilrådelig, vil ikke kunne udstationeres efter den foreslåede bestemmelse.

Indsatte, som er udstationeret til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, vil dog fortsat opfylde betingelserne for udstationering, hvis de i udstationeringsperioden uden egen skyld ophører med at opfylde betingelserne for prøveløsladelse, selvom udstationeringsperioden derfor vil blive udstrakt til mere end 8 måneder. Hvis den indsatte derimod selv er skyld i, at betingelserne for prøveløsladelse ikke længere er opfyldt, vil udgangspunktet være, at der skal ske tilbagekaldelse af tilladelsen til udstationering, og at den indsatte dermed skal tilbageføres til Færøerne Arrest med henblik på afsoning af reststraffen.

Såfremt forholdene ændrer sig efter afslag på prøveløsladelse, således at den indsatte senere opfylder betingelserne for prøveløsladelse, vil betingelsen om, at der skal være en forventning om, at den indsatte vil opfylde betingelserne for prøveløsladelse, være opfyldt.

Det foreslås med § 50 a, stk. 3, at udstationering til egen bolig under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter, at der er sikret den indsatte passende beskæftigelse og underhold.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en person, der ikke har en form for beskæftigelse, som udgangspunkt ikke vil kunne udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol. Beskæftigelseskravet er begrundet i resocialiseringshensyn. Om den dømte er beskæftiget som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende, studerende eller lignende er uden betydning. Den dømtes arbejde, uddannelse eller lignende bør som udgangspunkt have et tidsmæssigt omfang af minimum 20 timer og maksimalt 37 timer ugentlig.

Beskæftigelseskravet vil dog kunne anses for opfyldt ved deltagelse i dagcenteraktiviteter, programvirksomhed i kriminalforsorgens regi eller lignende. Det samme kan gøre sig gældende, hvis det f.eks. er nødvendigt at den indsatte passer egne børn, alvorligt syge familiemedlemmer eller er beskæftiget med en anden aktivitet, som fastlægges i forbindelse med udstationeringen. I sådanne tilfælde kan beskæftigelseskravet anses for opfyldt, uanset at den pågældendes beskæftigelsesaktivitet udgør mindre end 20 timer ugentlig. Under alle omstændigheder vil det være en betingelse for udstationering til egen bolig med fodlænke, at den indsatte har et forsørgelsesgrundlag.

Det foreslås med § 50 a, stk. 4, at udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 desuden forudsætter, at den indsattes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og at personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke dertil.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der ikke vil kunne ske udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol, hvis ikke den indsattes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og hvis ikke de personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke hertil.

Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol er en alternativ måde at udstå en idømt fængselsstraf på, og derfor bør denne afsoningsform indebære stort set samme begrænsning i den dømtes bevægelsesfrihed som strafafsoning i et fængsel. Dette forudsætter ikke blot, at den dømte har en bolig, hvor den pågældende kan pålægges

at opholde sig under udståelsen, men ligeledes, at boligen er af en sådan beskaffenhed, at det er praktisk muligt at kontrollere, om den pågældende i udstationeringsperioden opholder sig på bopælen i de tidsrum, som tilsynsmyndigheden foreskriver.

Bor den dømte f.eks. på hotel, herberg, i campingvogn eller lignende boligforhold af midlertidig karakter, vil denne betingelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Der må imidlertid i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af den dømtes boligforhold med henblik på at afklare, om udstationering kan finde sted til egen bopæl med den fornødne intensive overvågning og kontrol. Den modtager, der som led i den elektroniske overvågning og kontrol med den dømte skal placeres i dennes hjem, skal tilsluttes strømforsyningen, hvorfor det er et krav, at der i den dømtes bolig er indlagt strøm. Er dette ikke tilfældet, kan der ikke ske udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol.

Det er endvidere en betingelse for udstationering til egen bopæl, at personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at udstationering kan finde sted på den fælles bopæl. Samtykke fra f.eks. den dømtes ægtefælle, samlever, hjemmeboende børn over 18 år m.fl., der er direkte berørt af den dømtes udstationering til bopælen, vil således skulle indhentes. Dette skyldes, at der i boligen skal installeres elektronisk overvågningsudstyr, ligesom den overvågning og kontrol, der vil finde sted i udstationeringsperioden, bl.a. består i uanmeldte kontrolbesøg på bopælen. Disse foranstaltninger nødvendiggør, at kriminalforsorgen har adgang til den dømtes bopæl.

Til § 50 b

Straffuldbyrdelsesloven indeholder ingen regler om, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningspladser etableret i eller uden for kriminalforsorgen.

Det foreslås med § 50 b, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningspladser, herunder om behandling af sager om udstationering, om vilkår, om kontrol og tilsyn mv., og om tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil blive fastsat nærmere regler om udstationering. Der vil i den forbindelse blive fastsat regler om behandlingen af sager om udstationering. Der vil derudover blive fastsat regler om vilkår for udstationering, herunder at der i den sidste halvdel af udstationeringsperioden vil kunne fastsættes lempeligere vilkår.

Der vil i forbindelse med udstedelsen af regler i medfør af den foreslåede § 50 b skulle tages højde for de færøske forhold, herunder således at ordningen indrettes under hensyntagen til de kapacitetsmæssige forhold i kriminalforsorgen.

Dømte, der udstationeres til en institution, hvor der er etableret udslusningspladser, vil med den foreslåede ordning som udgangspunkt blive undergivet de samme regler, som gælder for udgang fra åbent fængsel (fængselsvilkår) i den første del af udstationeringsperioden, mens de i den sidste del af udstationeringsperioden typisk vil være undergivet de regler for udgang, der gælder for udslusningspladser (svarende til de gældende institutionsvilkår).

Dømte, der udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol, vil med den foreslåede ordning i den første del af udstationeringsperioden som udgangspunkt blive undergivet fodlænkevilkår, mens den dømte i sidste del af perioden typisk vil være undergivet lempeligere vilkår i form af vilkår om natfodlænke, hvor det overvåges, om den pågældende er hjemme om natten. Der vil endvidere blive fastsat nærmere regler om tilsynet med dømte, der udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol. Der vil i den forbindelse blive fastsat nærmere regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthyppighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv. Der vil desuden blive fastsat regler om tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering, herunder betingelser for tilbagekaldelse, samt virkningen af en tilbagekaldelse.

Det fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 111, stk. 1, at afgørelser, der træffes af en myndighed inden for kriminalforsorgen, ikke kan påklages til højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 3. Der vil endelig i medfør af § 111, stk. 3, i loven blive fastsat en administrativ klageadgang for afslag på udstationering efter den foreslåede § 50 a.

Der henvises til pkt. 2.2.2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 50 c

Ifølge den gældende § 50 a, stk. 1, kan justitsministeren iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang eller udstationering til institutioner m.v. på Færøerne uden for kriminalforsorgen. Ifølge § 50 a, stk. 2, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om forsøg efter stk. 1, herunder om at de tidsmæssige betingelser, der kan fastsættes i henhold til § 50, stk. 1, ikke skal være opfyldt.

Den foreslås med § 50 c, stk. 1, at justitsministeren kan iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang.

Den foreslåede bestemmelse er en delvis videreførelse af

den gældende bestemmelse i straffuldbyrdelseslovens § 50 a. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren fortsat kan iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang. Da de foreslåede § 50 a og § 50 b vil indebære en permanent ordning, hvorefter indsatte bl.a. kan udstationeres til udslusningspladser i institutioner mv. på Færøerne uden for kriminalforsorgen, videreføres den del af bestemmelsen, der angår bemyndigelse til at iværksætte forsøgsordninger med udstationering til sådanne institutioner ikke.

Der lægges således bl.a. op til, at der som forsøg vil kunne tilbydes udgang i form af frigang til undervisning og beskæftigelse, herunder hvis formålet er at understøtte en gradvis overgang tilbage til friheden på Færøerne, uden at de tidsmæssige betingelser, der er fastsat i medfør af § 50, stk. 1, er opfyldt, og at frigang vil kunne ske ved udstationering til en institution uden for kriminalforsorgen. En forsøgsordning vil udgøre et supplement til de regler for udgang, der fastsættes efter § 50, stk. 1, og vil bl.a. kunne finde anvendelse i forhold til unge afsonere.

Det foreslås med § 50 c, stk. 2, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om forsøg efter stk. 1, herunder om, at de tidsmæssige betingelser, der kan fastsættes i henhold til § 50, stk. 1, ikke skal være opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret og vil indebære, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om forsøg efter stk. 1, herunder om, at de tidsmæssige betingelser, der kan fastsættes efter § 50, stk. 1, ikke skal være opfyldt.

Til nr. 9 (kapitel 13 a)

Straffuldbyrdelsesloven indeholder ikke nogen regler om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Det foreslås, at der efter kapitel 13 indsættes et kapitel 13 a med overskriften »Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol«. De foreslåede bestemmelser i §§ 78 a-78 f indeholder forskellige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Til § 78 a

Det foreslås med § 78 a, stk. 1, at justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, kan meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i lovens §§ 78 b-78 f.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministe-

ren, eller den der bemyndiges dertil, kan meddele tilladelse til, at personer, der er idømt en fængselsstraf i indtil 6 måneder, kan udstå straffen på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i de foreslåede §§ 78 b-78 f.

Kompetencen til at træffe afgørelse efter § 78 a, stk. 1, vil blive henlagt til kriminalforsorgen. Tilladelse til strafudståelse på bopælen vil udelukkende kunne meddeles personer, der er idømt en ubetinget fængselsstraf. Det er ikke et krav, at den ubetingede fængselsstraf, som ansøgningen vedrører, er idømt ved samme dom, når blot den samlede fængselsstraf, som den pågældende skal afsone, ikke overstiger 6 måneder. Det vil endvidere være muligt at give tilladelse til, at en person, der idømmes en såkaldt kombinationsdom, jf. straffelovens § 58, afsone den ubetingede del af straffen på bopælen med elektronisk fodlænke i det omfang, den ubetingede del ikke overstiger 6 måneder.

Er en person før, samtidig med eller efter idømmelsen af den fængselsstraf, som den pågældende ønsker at udstå på bopælen, idømt straf af bøde eller har pågældende vedtaget bødestraf, vil en sådan bødestraf endvidere ikke afskære den pågældende fra at kunne blive meddelt tilladelse til at udstå fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke mv. Tilladelse til afsoning på bopælen vil ikke kunne meddeles personer på 15-17 år, der som et alternativ til fængselsstraf er idømt en såkaldt ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Heller ikke personer, som skal afsone forvandlingsstraf, jf. straffelovens § 53, vil kunne meddeles tilladelse til afsoning med fodlænke. Endelig vil en person, der har flere uafsonede domme, som sammenlagt overstiger 6 måneders fængsel, ikke kunne få tilladelse til at afsone straffen helt eller delvist på bopælen med elektronisk fodlænke.

Der henvises til pkt. 2.2.1.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med § 78 a, stk. 2, at justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren vil i forbindelse hermed kunne bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at fuldbyrdelsen udsættes.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at justitsministeren bemyndiges til at udstede regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren vil i forbindelse hermed kunne bestemme, at der kan tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrdelsen udsættes. De administrative forskrifter, som vil blive udstedt i medfør af det foreslåede § 78 a, stk. 2, vil i vidt omfang svare til de administrative regler, der er udstedt i medfør af de

gældende bestemmelser i straffuldbyrdelseslovens §§ 11 og 12 om udsættelse af straffuldbyrdelsen, jf. ovenfor under pkt. 2.2.1.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 78 b

Det foreslås med § 78 b, at der kan meddeles tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, hvis betingelserne i § 78, stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, nedenfor.

Det foreslås i § 78 b, stk. 1, nr. 1, at der kan meddeles tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, hvis den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det er en betingelse for, at der kan meddeles tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol.

Bør den dømte f.eks. på hotel, herberg, i campingvogn eller lignende boligforhold af midlertidig karakter, vil denne betingelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Der må imidlertid i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af den dømtes boligforhold med henblik på at afklare, om straffuldbyrdelsen kan finde sted under den fornødne intensive overvågning og kontrol.

Den modtager, der som led i den elektroniske overvågning og kontrol med den dømte skal placeres i dennes hjem, skal tilsluttes strømforsyningen, hvorfor det er et krav, at der i den dømtes bolig er indlagt strøm. Er dette ikke tilfældet, må den dømte meddeles afslag på sin ansøgning.

Det foreslås i § 78 b, stk. 1, nr. 2, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse eller lignende er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det er en betingelse for strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømtes beskæftigelsesforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol. Om den dømte er beskæftiget som lønmodtager, selvstændig erhvervsdrivende, studerende eller lignende er uden betydning. Den dømtes arbejde, uddannelse eller lignende bør som udgangspunkt have et tidsmæssigt omfang af minimum 20 timer og mak-

simalt 37 timer ugentlig. Som anført ovenfor under pkt. 2.2.1.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil en person, der er arbejdsløs, som udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv.

Det foreslås i § 78 b, stk. 1, nr. 3, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffuldbyrdelsen kan finde sted på den fælles bopæl.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det er en betingelse for strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffuldbyrdelsen kan finde sted på bopælen. Som anført under pkt. 2.2.1.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er samtykke bl.a. nødvendigt, fordi der i boligen skal installeres elektronisk overvågningsudstyr, ligesom den overvågning og kontrol, der vil finde sted i fuldbyrdelsesperioden, består i uanmeldte kontrolbesøg på bopælen m.v.

Det foreslås i § 78 b, stk. 2, at personer, der er idømt fængselsstraf i 30 dage eller derunder, undtages fra reglen i det foreslåede § 78 b, stk. 1, nr. 2, om, at tilladelse til afsoning i fodlænke kun kan meddeles, hvis den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse eller lignende er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol.

Der vil med bestemmelsen dog ikke være noget til hinder for, at dømte er i beskæftigelse under fodlænkeafsoning af en straf på 30 dages fængsel eller derunder.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at der skabes mulighed for konkret at dispensere fra beskæftigelseskravet i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigelsessituation taler for det. Der tænkes i den forbindelse særligt på pensionister, førtidspensionister, efterlønsmodtagere mv., som varigt er uden for arbejdsmarkedet. Der tænkes endvidere på eksempelvis langtidssygemeldte, hvis sygemeldingen forventes at række ud over afsoningen.

Herudover vil dispensationsadgangen kunne anvendes i tilfælde, hvor den dømte under afsoningen i fodlænke ufrivilligt bliver arbejdsløs (uforskyldt ledighed), og det ikke er muligt at skaffe nogen form for alternativ beskæftigelse. Endelig vil der kunne dispenseres fra beskæftigelseskravet i tilfælde, hvor den dømte skal afsones op til og med 6 ugers fængselsstraf, og man ved at lægge afsoningen i en ferieperiode, under afspadsring, under orlov el.lign. kan forhindre, at den dømte mister sin beskæftigelse på grund af afsoningen. Der henvises til pkt. 2.2.1.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 b, stk. 3, at tilladelse til udståelse af fængselsstraf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol nægtes meddelt, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette, eller hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tilladelse til afsoning af fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke endvidere vil kunne nægtes i helt enkeltstående konkrete tilfælde, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den pådømte kriminalitet er af en sådan karakter, at afsoning af dommen i fodlænke vil være uforeneligt med hensynet til retshåndhævelsen, selvom den idømte straf ikke overstiger 6 måneder. Der vil være tale om en yderst snæver mulighed for afvisning, som ikke tænkes anvendt, medmindre der er tale om, at særegne retshåndhævelsessens hensyn kræver, at straffen ikke afsones i fodlænke.

Om en tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. skal nægtes meddelt efter denne bestemmelse, må bero på en konkret vurdering af den dømtes forhold i hvert enkelt tilfælde.

Det foreslås i § 78 b, stk. 4, 1. pkt., at kriminalforsorgen til brug for afgørelsen af, om den dømte opfylder betingelserne i stk. 1, foretager en nærmere undersøgelse af den dømtes forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold samt fysiske og psykiske tilstand.

Undersøgelsen har ikke kun til formål at afdække, om den dømte opfylder de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte betingelser, men ligeledes til formål at afdække, om den dømtes personlige forhold gør straffuldbyrdelse på bopælen uhensigtsmæssig.

Det foreslås i § 78 b, stk. 4, 2. pkt., at kriminalforsorgen, hvis denne finder det fornødent, kan udtage udåndingsprøver og urinprøver i forbindelse med egnethedsundersøgelsen af den dømte.

Udtagelse af sådanne prøver har til formål at afdække, om den dømte har et behandlingskrævende alkoholmisbrug eller andet misbrug, f.eks. misbrug af euforiserende stoffer eller lignende, jf. pkt. 2.2.1.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 b, stk. 5, at tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke kan meddeles, hvis den dømte ikke medvirker til den nævnte undersøgelse i det foreslåede § 78 b, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den dømtes nægtelse af at deltage i den i det foreslåede § 78 b, stk. 4, nævn-

te undersøgelse kan medføre, at den pågældende meddeles afslag på sin ansøgning om tilladelse til at udstå den idømte fængselsstraf på bopælen med elektronisk fodlænke mv. Dette gælder ikke kun i tilfælde, hvor den dømte inden undersøgelsens iværksættelse tilkendegiver, at den pågældende ikke ønsker at medvirke ved undersøgelsens foretagelse, eller hvor den dømte udebliver herfra, men ligeledes i tilfælde, hvor den dømte ikke samarbejder ved undersøgelsens foretagelse.

Til § 78 c

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, at der kan meddeles tilladelse til stafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol på vilkår af, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden opfylder vilkårene nævnt i § 78 c, stk. 1, nr. 1-8.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 1, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke begår strafbart forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke må begå noget strafbart forhold. Dette vilkår svarer til, hvad der f.eks. gælder for dømte, der prøveløslades, jf. straffuldbyrdelseslovens § 79 b, stk. 1, dømte, der meddeles tilladelse til udsættelse af straffuldbyrdelsen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 13, stk. 1, og dømte, der meddeles tilladelse til midlertidigt eller for hele eller resten af straffetiden at anbringes på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 3.

Det foreslås med § 78 c, stk. 1, nr. 2, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden kun forlader sin bopæl inden for de af kriminalforsorgsområdet fastsatte tidsrum.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden kun må forlade sin bopæl inden for de af tilsynsmyndigheden fastsatte tidsrum. Forlader den dømte sin bopæl på tidspunkter, hvor den pågældende har pligt til at opholde sig dér, vil den dømte efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens § 124 (fangeflugt).

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 3, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som kriminalforsorgsområdet har godkendt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden kun må forlade sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som tilsynsmyndigheden har godkendt. Som

anført ovenfor under pkt. 2.2.1.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, skal tilsynsmyndigheden i samarbejde med den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse udarbejde et aktivitetsskema for den dømte, hvoraf det vil fremgå, inden for hvilke tidsrum den dømte har pligt til at opholde sig på bopælen, inden for hvilke tidsrum den dømte skal befinde sig på sit arbejde, uddannelsesinstitution eller lignende, inden for hvilke tidsrum den dømte kan forlade sin bopæl med henblik på foretagelse af personlige indkøb, tøjvask mv., inden for hvilke tidsrum den dømte kan forlade sin bopæl på aktivitetsfri dage, inden for hvilke tidsrum den pågældende kan forlade sin bopæl med henblik på deltagelse i resocialiserende aktiviteter eller af humanitære eller familiære grunde, og inden for hvilke tidsrum den dømte skal deltage i programvirksomhed, behandling og kontrolbesøg hos tilsynsmyndigheden mv.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 4, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke må indtage alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, herunder f.eks. anabolske steroider.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 5, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke helt eller delvist udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden ikke må udeblive helt eller delvis fra sit arbejde, uddannelse eller lignende. Kan den dømte ikke møde på arbejde, f.eks. på grund af sygdom eller lignende, skal den pågældende straks underrette tilsynsmyndigheden herom.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 6, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden efterkommer pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære et vilkår om, at den dømte efterkommer pålæg fra kriminalforsorgen om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Hvilken programvirksomhed, den dømte pålægges at deltage i, samt programvirksomhedens tidsmæs-

sige udstrækning, afgøres af tilsynsmyndigheden efter en konkret vurdering af den dømtes behov for bistand, støtte og vejledning. Programvirksomhedens tidsmæssige omfang vil ligeledes afhænge af en konkret vurdering af den dømtes behov.

Der vil dog som udgangspunkt være tale om 8 timers programundervisning pr. afsoning. Tilsynsmyndigheden kan også undlade at pålægge et sådant vilkår, hvis det efter tilsynsmyndighedens skøn må antages, at den dømte ikke vil have udbytte af at deltage i et program. Det bemærkes i den forbindelse, at der fortsat vil kunne fastsættes andre vilkår, som findes hensigtsmæssige, f.eks. vilkår om at den dømte undergiver sig misbrugsbehandling i afsoningsperioden.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 7, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol m.v., og overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelse af tilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære et vilkår om, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol mv., samt overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet. Om tilsynet og kontrollen med den dømte i fuldbyrdelsesperioden, herunder om teknikken med den elektroniske overvågning, henvises til 2.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 c, stk. 1, nr. 8, at det er et vilkår for tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden holder kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen og møder op hos kriminalforsorgsområdet efter dennes nærmere bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære et vilkår om, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden holder tilsynsmyndigheden underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen samt møder op hos tilsynsmyndigheden efter dennes nærmere bestemmelse.

Som anført under pkt. 2.2.1.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, kan en tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. tilbagekaldes, hvis den dømte ikke længere opfylder betingelserne for at udstå den idømte fængselsstraf på bopælen, f.eks. fordi den pågældende ikke længere har egnede boligforhold eller som følge af sine egne forhold har mistet sin beskæftigelse. Det er derfor fundet nødvendigt at fastsætte som vilkår, at den dømte skal holde tilsynsmyndigheden underrettet om forhold af betydning for

straffuldbyrdelsen på bopælen. Ligesom det er tilfældet med antallet af uanmeldte besøg, udtagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv., overlades det til tilsynsmyndigheden at bestemme konkret i hvert enkelt tilfælde, i hvilket omfang den dømte skal have pligt til at møde op hos tilsynsmyndigheden.

Det foreslås i § 78 c, stk. 2, at der endvidere kan fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling.

Bestemmelsen vil indebære, at der foruden de ovennævnte vilkår kan fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.2.1.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 78 d

Det foreslås i § 78 d, stk. 1, 1. pkt., at kriminalforsorgen under fuldbyrdelsen fører tilsyn med den dømte, herunder med overholdelsen af de i § 78 c nævnte vilkår for tilladelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kriminalforsorgen fører tilsyn med den dømte i fuldbyrdelsesperioden, herunder med overholdelsen af de i § 78 c nævnte vilkår. Om tilsynet og kontrollen med den dømte i fuldbyrdelsesperioden, herunder om teknikken med den elektroniske overvågning, henvises til 2.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 d, stk. 1, 2. pkt., at kriminalforsorgen inden fuldbyrdelsen iværksættes skal vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrdelsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilsynsmyndigheden, inden fuldbyrdelsen iværksættes, skal vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrdelsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

Det foreslås i § 78 d, stk. 2, at justitsministeren fastsætter regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsynets

gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver mv. Bemyndigelsen skal bl.a. udnyttes til at fastsætte nærmere regler om kriminalforsorgens forpligtelser som tilsynsmyndighed.

Der vil i forbindelse med fastsættelsen af reglerne skulle tages højde for de færøske forhold. Bemyndigelsen vil således bl.a. kunne udnyttes til at fastsætte regler om, at et ugentligt minimumskrav af uanmeldte tilsyns- og kontrolbesøg hos dømte, som i Danmark f.eks. er fastsat til minimum 1-3 ugentlige uanmeldte tilsyns- og kontrolbesøg, vil kunne fraviges i særlige tilfælde, hvor det færøske vejrlig eller fremkommeligheden på Færøerne nødvendiggør det. Der vil også kunne fastsættes regler om, at de ordinære tilsyns- og kontrolbesøg kan erstattes af telefonopkald i de særlige tilfælde, hvor det færøske vejrlig eller fremkommeligheden på Færøerne nødvendiggør det. Der vil endvidere kunne fastsættes lempeligere krav til, hvor hurtigt kriminalforsorgen i sådanne særlige tilfælde skal kunne reagere i tilfælde af alarmer fra overvågningssystemet, hvor det i Danmark gælder, at kriminalforsorgen som udgangspunkt skal møde op hos dømte inden 4 timer for at kontrollere alarmer, der kan indikere svigtende overvågning.

Til § 78 e

Det foreslås i § 78 e, stk. 1, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, i de nævnte tilfælde i de foreslåede § 78 e, stk. 1, nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes i en række tilfælde.

Kompetencen til at tilbagekalde en sådan tilladelse henlægges – som det er tilfældet med kompetencen til meddelelse af tilladelse – til kriminalforsorgsområdet. Det forudsættes, at kriminalforsorgsområdet kort tid efter modtagelsen af en indberetning om f.eks. en vilkårsovertrædelse træffer afgørelse om, hvorvidt den meddelte tilladelse skal tilbagekaldes, jf. pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 e, stk. 1, nr. 1, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis den dømte anmoder derom.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes, hvis den dømte anmoder herom.

Det foreslås med § 78 e, stk. 1, nr. 2, at tilladelse til strafud-

ståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbart forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes, hvis den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbart forhold. Om tilbagekaldelse bør finde sted, vil afhænge af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, jf. pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Er den begåede lovovertrædelse af bagatelagtig karakter – f.eks. en bøde for kørsel på cykel uden lys eller lignende – bør tilbagekaldelse ikke finde sted. Tilbagekaldelse bør i øvrigt ikke ske i tilfælde, hvor straffen for den konkrete lovovertrædelse ikke overstiger eller vil overstige bøde, se dog pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger om indtagelse af euforiserende stoffer mv. Er der tale om en overtrædelse, bør der heller ikke ske tilbagekaldelse, medmindre den pågældende idømmes eller må antages at ville blive idømt en fængselsstraf, der – sammenlagt med den fængselsstraf, som den allerede meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen vedrører – sammenlagt overstiger 6 måneder, jf. pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 e, stk. 1, nr. 3, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, tilladelsen vedrører.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilladelse til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. tilbagekaldes, hvis den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, som den meddelte tilladelse vedrører. En sådan frihedsberøvelse kan f.eks. bestå i anholdelse eller varetægtsfængsling i mere end 24 timer.

Det foreslås i § 78 e, stk. 1, nr. 4, at tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren, eller den der bemyndiges dertil, hvis den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de nævnte betingelser i § 78 b, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en tilladelse kan tilbagekaldes, hvis den dømte på tidspunktet for straf-fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere

opfylder de i § 78 b, stk. 1, nævnte betingelser for straffuldbyrdelse på bopælen med elektronisk fodlænke mv. Også her vil det afhænge af en konkret vurdering, om den skete ændring i den pågældendes forhold medfører, at det ikke længere er muligt at gennemføre straffuldbyrdelsen på bopælen, jf. pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 e, stk. 2, 1. pkt., at en tilladelse til strafudståelse på bopælen endvidere kan tilbagekaldes, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder et eller flere af de nævnte vilkår i § 78 c, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en tilladelse til strafudståelse på bopælen tilbagekaldes, hvis den dømte overtræder de nævnte vilkår i § 78 c, stk. 1.

Det foreslås med § 78 e, stk. 2, 2. pkt., at en tilladelse til strafudståelse på bopælen endvidere kan tilbagekaldes, hvis den dømte overtræder et vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilladelse til strafudståelse på bopælen kan tilbagekaldes, hvis den dømte overtræder vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd.

Som anført under pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, afhænger det af et konkret skøn, om der er sket en vilkårsovertrædelse, der skal medføre tilbagekaldelse, men det forudsættes, at tolerancen over for vilkårsovertrædelser skal være meget lav. Er den dømtes overtrædelse enkeltstående og helt bagatelagtig, eller foreligger der i øvrigt særlige omstændigheder, kan tilbagekaldelse af den meddelte tilladelse til strafudståelse på bopælen undlades.

Der kan desuden efter et konkret skøn anlægges en vis, forhøjet tolerance over for vilkårsovertrædelser. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor det konstateres, at den dømte har overtrådt afsoningsvilkårene ved at indtage en mindre mængde alkohol. I sådanne tilfælde bør det således være muligt at undlade at tilbagekalde tilladelsen til fodlænkeafsoningen, hvis afsoningsforløbet i øvrigt vurderes som velfungerende, eller hvis tilbagekaldelsen konkret må anses for et uproportionalt indgreb sammenholdt med vilkårsovertrædelsen. Der henvises til pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 78 e, stk. 3, at den dømte underrettes snarest muligt om tilbagekaldelsen af tilladelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den dømte snarest muligt underrettes om tilladelsens tilbagekaldelse. Det forudsættes, at den dømte så vidt muligt underrettes om afgørelsen samme dag, som afgørelsen er truffet. Som anført under pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, skal den dømte, hvis straffuldbyrdsen på bopælen er iværksat på det tidspunkt, hvor tilladelsen tilbagekaldes, overføres til afsoning af den resterende del af straffen i umiddelbar forbindelse med, at den pågældende underrettes om afgørelsen. Er straffuldbyrdsen endnu ikke iværksat, skal den dømte indsættes til afsoning i fængsel eller arresthus snarest muligt.

Til § 78 f

Efter det foreslåede i § 78 f, stk. 1, skal den dømte overføres til fængsel eller arresthus til afsoning af reststraffen, hvis tilladelse til straffuldbyrdsen på bopælen under intensiv overvågning og kontrol tilbagekaldes efter fuldbyrdelsens iværksættelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den dømte skal overføres til arresthus på Færøerne, hvis tilladelsen til udståelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol tilbagekaldes efter fuldbyrdelsens iværksættelse. Det bemærkes, at der dog også vil kunne ske overførsel til arresthus eller fængsel i Danmark efter straffuldbyrdslovens § 21, stk. 2. Som anført under pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det forudsat, at der hurtigt gribes ind over for dømte, hvis tilladelse til strafudståelse på bopælen tilbagekaldes.

Efter det foreslåede i § 78 f, stk. 2, kan kriminalforsørgsordet bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til arresthus på Færøerne, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilsynsmyndigheden kan bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til arresthus på Færøerne, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles. Muligheden for at træffe afgørelse om midlertidig overførsel har til formål at sikre, at dømte, der har begået åbenbare og alvorlige overtrædelser af de vilkår, som gælder for straffuldbyrdsen på bopælen, samt dømte, der ikke længere opfylder betingelserne herfor eller udviser en sådan adfærd, at de nødvendige tilsyns- og kontrolforanstaltninger ikke kan gennemføres, straks overføres til arresthus på Færøerne. Det bemærkes, at der også i dette tilfælde vil kunne ske overførsel til arresthus eller fængsel i Danmark efter straffuldbyrdslovens § 21, stk. 2. Der henvises til pkt. 2.2.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter det foreslåede i § 78 f, stk. 3, fastsætter justitsministeren regler om overførsel af dømte til fængsel eller arresthus.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om overførsel af dømte til fængsel eller arresthus. Der kan i forbindelse med fastsættelsen af reglerne tages hensyn til de færøske forhold. Der vil henses til den begrænsede kapacitet på Færøerne bl.a. kunne fastsættes særlige regler for overførsel til fængsel eller arrest i de tilfælde, hvor det ikke er muligt straks at overføre den dømte.

Til nr. 10

Den gældende straffuldbyrdslov indeholder ingen regler om, at en dømt har ret til erstatning, hvis pågældende uforskyldt har udstået straf i for lang tid på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 106. Efter den foreslåede bestemmelse har en dømt, der har udstået straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. det foreslåede kapitel 13 a, ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049, hvis den dømte uforskyldt har udstået straf i for lang tid.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en dømt, der har udstået straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049, hvis den dømte uforskyldt har udstået straf i for lang tid.

Som anført under pkt. 2.2.1.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er der tale om en obligatorisk erstatning på objektivi grundlag.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1, nr. 148.

Den foreslåede ændring af § 1069 er en konsekvens af ændringen af lov om undersøgelseskommissioner ved lov nr. 671 af 19. april 2021. Denne ændring af lov om undersøgelseskommissioner er ikke sat i kraft for Færøerne. Med hjemmel i det foreslåede stk. 2 kan justitsministeren sætte ændringen af § 1069 i kraft samtidig med, at ændringen af lov om undersøgelseskommissioner sættes i kraft for Færøerne.

Det foreslås i stk. 3, at lovens § 2, nr. 1-2, 4-5 og 9-10 (dvs. reglerne i det foreslåede kapitel 13 a om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol),

finder anvendelse på personer, der idømmes fængselsstraf den 1. maj 2024 eller senere.

Skæringsdatoen for, hvem der kan ansøge om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i det foreslåede kapitel 13 a om fuld-

byrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (personer idømt fængselsstraf den 1. maj 2024 eller senere), er fastsat med henblik på at sikre, at ordningen kan finde anvendelse umiddelbart efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2024.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I retsplejelov for Færøerne, jf. lov nr. 964 af 26. juni 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 740 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

§ 2. Den Særlige Klageret, jf. den danske retsplejelovs § 1 a, behandler og påkender

1-3) ---

4) sager om suspension, disciplinærfølgning og afsked på grund af sygdom i de i §§ 75, 76, 77 og 87 nævnte tilfælde,

5) sager efter § 82 om afsked før tilkaldeperiodens udløb og

6) sager efter § 86 om afsked og ændring af tjenestested.

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Sorenskriveren kan meddele andre personer bemyndigelse til at træffe afgørelser efter § 383, stk. 2, og at udføre foged-, skifte- og notarialforretninger og faderskabs-sager, hvis der ikke skal træffes afgørelse i tvistigheder, og at beslutte, at en part, skønsmand m.v. er undtaget fra kravet om anvendelse af domstolens sagsportal, jf. § 187, stk. 4. Personer, der er bemyndiget til at udføre fogedforretninger, kan dog efter sorenskriverens nærmere bestemmelse træffe afgørelser efter § 547, § 551, stk. 2 og 3, og § 582. Rettens præsident kan endvidere meddele andre personer bemyndigelse til at underskrive retsbøger, som alene indeholder

1) indgåede forlig i borgerlige sager, jf. § 319, stk. 1,

2) meddelelse om, at en sag hæves af sagsøgeren efter § 393 eller § 396, stk. 2, og

3) meddelelse om, at der i en sag er meddelt fri proces efter § 356, stk. 5.

Stk. 4. ---

§ 501. I faderskabssager foregår retsmøderne for lukkede døre. En medarbejder fra landsstyrets socialforvaltning (Almannaverkið) kan dog møde i retten med moderen, hvis denne ønsker det.

Stk. 2. Ved offentlig gengivelse af domme i faderskabssager må der ikke ske offentliggørelse af navn, stilling eller

1. I § 2 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) klager over advarsler meddelt efter § 74

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

2. I § 13, stk. 3, 1. pkt., § 501, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, ændres »faderskabssager« til: »sager om faderskab og medmoderskab«.

bopæl for nogen af de i dommen nævnte personer. Overtrædelse straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 3. Ved forkyndelse af stævninger og domme i fader-skabssager i henhold til § 207 optages moderens og barnets navn kun i bekendtgørelsen i Statstidende, hvis retten i særlige tilfælde træffer bestemmelse herom.

§ 26. I sager om overtrædelse af straffelovens § 210, § 216, § 222, stk. 3, eller § 223, stk. 1, lukkes dørene under den forurettedes forklaring, når den pågældende anmoder om det. Det samme gælder i sager om overtrædelse af straffelovens § 225, jf. § 216, § 222, stk. 3, eller § 223, stk. 1.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Når en polititjenestemand har udført foranstaltninger som nævnt i § 774, lukkes dørene under polititjenestemandens forklaring, når anklagemyndigheden anmoder om det.

§ 39. Overtrædelse af § 29, § 30, 3. pkt., og § 37, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 5 og 6, eller af rettens forbud efter § 31, § 36, 1. pkt., § 37, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, og § 38 straffes med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af et forbud efter § 34 straffes med bøde, hvis den pågældende var bekendt med forbuddet. Det samme gælder, hvis den pågældende vidste eller burde vide, at sagen verserede ved retten, eller at politiet efterforskede sagen, og den pågældende ikke havde forhørt sig hos politiet, anklagemyndigheden eller retten om, hvorvidt der var nedlagt navneforbud.

§ 53. ---

Stk. 2. Efter anmodning udleverer anklagemyndigheden kopi af anklageskrift eller retsmødebegæring til de i stk. 1 nævnte personer. § 49, stk. 3, nr. 1-3, og § 52, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse. Dokumentet skal inden kopieringen anonymiseres, således at forurettedes eller vidners identitet ikke fremgår. Justitsministeren fastsætter regler om, i hvilken periode retten til aktindsigt gælder.

Stk. 3-7. ---

§ 56. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kun den, der har bestået juridisk kandidateksamen, kan beskikkes.

3. I § 26, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, ændres »§ 222, stk. 3« til: »§ 222, stk. 2«.

4. I § 26, *stk. 3*, indsættes efter »polititjenestemand«: »eller en ansat i politiet«, og »polititjenestemandens« ændres til: »dennes«.

5. Efter § 36 indsættes

»§ 36 a. Retten kan i private straffesager om overtrædelse af straffelovens §§ 264 d, 267 og 268 efter anmodning under et særskilt retsmøde forud for hovedforhandlingen træffe afgørelse om

1) referatforbud efter § 31 eller

2) navneforbud efter § 34, stk. 1.«

6. I § 39, *stk. 1*, ændres »Overtrædelse af« til: »Med bøde straffes den, der overtræder«, »eller af« ændres til: »eller«, og »straffes med bøde« udgår.

7. I § 39, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »et« til: »rettens«.

8. I § 53, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 52,«: »stk. 1, 2. pkt., og«.

9. I § 56, *stk. 3*, § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, og § 138, *stk. 1*, ændres »juridisk kandidateksamen« til: »dansk juridisk bachelor- og kandidateksamen«.

Stk. 4. ---

§ 83. ---

Stk. 2. Til at beklæde disse stillinger kræves, at vedkommende har bestået juridisk kandidateksamen. Der skal tillige lægges vægt på, at de pågældende behersker det færøske sprog i skrift og tale og har indsigt i færøsk lovgivning, færøske samfundsforhold og færøsk kultur.

§ 138. Landfogeden og de personer, der er antaget til bistand for denne ved den retlige behandling af straffesager, skal have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 2. ---

§ 85. ---

Stk. 2-5. ---

§ 86. Sager om afsked uden ansøgning af en fuldmægtig indbringes af Domstolsstyrelsen for Den Særlige Klage-

10. Efter § 74 indsættes:

»§ 74 a. En advarsel meddelt efter § 74, stk. 1, kan påklages til Den Særlige Klageret af den dommer, som advarslen er rettet mod. Klagen skal være indgivet, inden 4 uger efter at dommeren er blevet meddelt advarslen. Klageretten kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, når særlige forhold taler herfor.

Stk. 2. Klageretten anmoder sorenskriveren om en skriftlig udtalelse. Herefter har dommeren lejlighed til skriftligt at komme med bemærkninger til sorenskriverens udtalelse. Klageretten kan anmode sorenskriveren og dommeren om yderligere bemærkninger.

Stk. 3. Finder klageretten behov for det, kan den indhente en skriftlig udtalelse fra andre. Sorenskriveren og dommeren skal i så fald have lejlighed til skriftligt at komme med bemærkninger til udtalelsen.

Stk. 4. Når sagens beskaffenhed gør det påkrævet, træffer klageretten beslutning om mundtlig forhandling og træffer samtidig bestemmelse om, hvorvidt denne skal ske for lukkede døre. De nærmere bestemmelser om hovedforhandlingen træffes i øvrigt af klagerettens formand i overensstemmelse med de regler, som gælder for hovedforhandling i borgerlige sager i 1. instans, med de fornødne lempelser. Fremsætter dommeren begæring derom, kan klageretten beskikke en advokat for dommeren.

Stk. 5. Klageretten kan stadfæste, ændre eller ophæve advarslen. Klagerettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 6. Lyder klagerettens afgørelse på stadfæstelse eller ændring af advarslen, kan afgørelsen indbringes for Højesteret efter reglerne om kære i borgerlige sager, dog således at mindst fem dommere deltager i påkendelsen.«

11. I § 85 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ikketjenestemandsansatte fuldmægtige afskediges fra udgangen af den måned, hvori de fylder 70 år.«

12. I § 86, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »2. pkt.«: »og stk. 6.«

ret. Afskedigelse uden ansøgning efter § 85, stk. 2, 2. pkt., sker dog administrativt.

Stk. 2-6. ---

§ 87. Bestemmelserne i §§ 74, 75 og 77 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fuldmægtige, midlertidigt beskikkede dommere, dommere og fuldmægtige tilkaldt efter § 81 og sagkyndige retsmedlemmer, dog er det Domstolsstyrelsen, der har kompetencen til at bede rigsadvokaten indbringe sagen for Den Særlige Klageret.

§ 124. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Doms mænd deltager ikke i de i § 92, stk. 3, § 94, stk. 2, eller § 123, jf. § 117, omhandlede afgørelser eller i afgørelser vedrørende borgerlige krav, der rejses under en straffesag.

§ 127. Retsformanden udtager de sagkyndige for den enkelte sag, således at den særlige sagkundskab, som i det foreliggende tilfælde anses for nødvendig, er repræsenteret. I sager, der opstår af ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, skal halvdelen af de sagkyndige være beskikket efter indstilling fra arbejdsgiverorganisationer, og halvdelen efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer. I sager vedrørende lagtingslov om markedsføring, der behandles ved Sø- og Handelsretten, skal halvdelen af de sagkyndige være beskikket efter indstilling fra organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende, og halvdelen efter indstilling fra organisationer, der repræsenterer forbrugere.

Stk. 2-3. ---

§ 129. De offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne og landfogeden (politidirektøren) samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af straffesager.

§ 137. Landfogeden og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, og andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af straffesager ved Retten på Færøerne, jf. dog § 134, stk. 1, og § 136, stk. 2, og ved Østre Landsret. Statsadvokaten kan i særlige tilfælde bestemme, at udførelsen af en straffesag, der behandles ved Retten på Færøerne under medvirken af nævninger eller under medvirken af domsmænd som følge af tiltaltes beslutning efter § 697, skal varetages af statsadvokaten.

Stk. 2-4. ---

13. I § 87 indsættes efter »§§ 74,«: »74 a,«.

14. I § 124, *stk. 3*, ændres »eller § 123, jf. § 117,« til: »§ 123, jf. § 117, eller § 970«.

15. I § 127, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »vedrørende lagtingslov om markedsføring« til: »omfattet af § 271, stk. 1, nr. 3«.

16. I § 129 ændres »og« til: »,«, og efter »(politidirektøren)« indsættes: »og politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet«.

17. I § 137, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Landfogeden«: », politidirektøren for National Enhed for Særlig Kriminalitet«, og »denne« ændres til: »disse«.

18. Efter § 143 indsættes:

»§ 143 a. National Enhed for Særlig Kriminalitet varetager for Færøerne efter anmodning fra Færøernes Politi efterforskningen og strafforfølgningen af forbrydelser i sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelser har et særlig betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af

særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter. Sager efter straffelovens § 110 c anses for omfattet af 1. pkt., medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af stk. 1.

§ 143 b. Det operative samarbejde, som er oprettet i medfør af § 110 b, stk. 1, i den danske retsplejelov, til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8, fungerer ligeledes på Færøerne.

Stk. 2. Tilsynsmyndighederne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, samt TAKS deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1. National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan deltage i det operative samarbejde. Advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan ikke deltage i et operativt samarbejde.

Stk. 3. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 4. Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, kan uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, § 28, stk. 1, i lagtingslov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder og § 124 og § 125 i lov om betalinger, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 5. Personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e

forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Tavshedspligten i stk. 5 gælder også videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Oplysninger omfattet af stk. 5 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, som i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i det operative samarbejde, jf. stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, som har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 143 a.«

19. *Overskriften* til første bog, sjette afsnit, affattes således:
»**Sjette afsnit**

Den Uafhængige Politiklagemyndighed og Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler«.

20. I § 150, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Politiklagemyndigheden behandler på tilsvarende vis klager over andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 107, og efterforsker straffesager mod andet personale i politiet og anklagemyndigheden, jf. kapitel 108, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning.«

21. Efter § 150 indsættes i *kapitel 17*:

»§ 150 a. Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet), jf. den danske retsplejelovs kapitel 11 a, er en selvstændig myndighed, der fører tilsyn med politiets og anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser. Politiets Efterretningstjeneste er ikke omfattet af tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Politiet og anklagemyndigheden er forpligtet til at meddele Bevismiddeltilsynet de oplysninger og udlevere de dokumenter m.v., som Bevismiddeltilsynet forlanger. Politiet og anklagemyndigheden orienterer af egen drift Bevismiddeltilsynet, hvis der konstateres fejl eller mulige fejl af generel eller systematisk karakter og af retssikkerhedsmæssig betydning ved politiets eller anklagemyndighedens behandling af tekniske beviser.

Stk. 3. Bevismiddeltilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.«

Sjette afsnit

Den Uafhængige Politiklagemyndighed

§ 150. Den Uafhængige Politiklagemyndighed (Politiklagemyndigheden), jf. den danske retsplejelovs kapitel 11 a, er en selvstændig myndighed, der behandler klager over politiet, jf. kapitel 107, og efterforsker straffesager mod politipersonale, jf. kapitel 108.

Stk. 2. ---

§ 198. ---

1-5) ---

6) Modtageren er ikke fritaget for digital post, og meddelelsen sendes til en digital postkasse, der anvendes til sikker digital kommunikation med det offentlige.

Stk. 2-3. ---

§ 219. En person, der er blevet videoafhørt efter § 762 eller § 230, stk. 3, har ikke pligt til at afgive forklaring som vidne under hovedforhandlingen.

*Stk. 2. ---***§ 264. ---***Stk. 1-4. ---*

Stk. 5. Retten meddeler tiltalte udskrift af dommen. Hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 1-5, er fremmet i tiltaltes fravær, skal udskriften forkyndes. Er sagen fremmet i tiltaltes fravær i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, skal forkyndelse af udskriften ske for tiltalte personligt, medmindre tilsigelsen har været forkyndt for denne personligt.

Stk. 6-7. ---

§ 271. Medmindre parterne har aftalt andet, kan følgende sager anlægges ved Sø- og Handelsretten:

1-2) ---

3) sager, hvor Den færøske Forbrugerombudsmand (Brúkarumboðið) er part og anvendelsen af lagtingslov om markedsføring eller lov om finansiel virksomhed har væsentlig betydning,

4-6) ---

Stk. 2. ---

§ 344. Som sagsomkostninger erstattes de udgifter, der har været fornødne til sagens forsvarlige udførelse. Udgifter til advokatbistand eller bistand fra en person, der i medfør af § 306, stk. 5, erhvervsmæssigt eller i medfør af § 306, stk. 6, repræsenterer en part, erstattes med et passende beløb, og øvrige udgifter erstattes fuldt ud. Udgifter til sagkyndig bistand, der er indhentet med rettens tilladelse i medfør af § 255, stk. 1, erstattes dog ikke.

*Stk. 2. ---***§ 351. ---***Stk. 2-3. ---**Stk. 4.* Retshjælp på trin 2 og 3 kan ikke gives til

1-3) ---

4) sager, der angår eller er under behandling ved en forvaltningsmyndighed eller et privat tvistløsningsorgan, der er godkendt af staten eller hjemmestyret.

Stk. 5-7. ---

22. I § 198, stk. 1, nr. 6, ændres »digital post« til: »Digital Post«.

23. I § 219, stk. 1, indsættes efter »762«: », stk. 1, nr. 1-4,«.

24. § 264, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

25. I § 271, stk. 1, nr. 3, ændres »eller lov om finansiel virksomhed« til: », lov om finansiel virksomhed eller lov om betalinger«.

26. I § 344, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »repræsenterer en part«: »eller i medfør af § 306, stk. 3, nr. 4, repræsenterer en landsstyremyndighed eller en statslig myndighed«.

27. I § 351, stk. 4, nr. 4, og § 356, stk. 2, nr. 5, ændres »staten eller hjemmestyret« til: »erhvervsministeren eller Færøernes landsstyre«.

§ 356. ---

Stk. 2. I vurderingen af, om ansøgeren har rimelig grund til at føre proces, indgår bl.a.

1-4) ---

5) muligheden for at få sagen behandlet ved et administrativt nævn eller et privat tvistløsningsorgan, der er godkendt af staten eller hjemmestyret.

Stk. 3-5. ---

§ 355. Fri proces kan, jf. § 353, gives til en sag i 1. instans

1) i de i § 178 og kapitel 51 og den danske retsplejelovs § 147 e omhandlede sager, dog ikke til sagsøgeren i sager om ændring af en aftale eller dom efter § 12 i lov om forældremyndighed og samvær,

2-3) ---

Stk. 2-5. ---

§ 362. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Salær og godtgørelse fastsættes af den ret, der har foretaget beskikkelsen. Hvis der er fastsat takster efter stk. 7, fastsættes salæret på baggrund af disse. Fastsættelsen af salær og godtgørelse sker ved særskilt beslutning samtidig med sagens eller retshandlingens afslutning.

Stk. 5-7. ---

§ 370. ---**§ 402. ---**

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Når en part anker en dom afsagt af Sø- og Handelsretten til Østre Landsret, har andre parter i sagen, også selv om der alene påstås stadfæstelse, krav på, at ankesagen behandles af Højesteret, hvis betingelserne i stk. 4, 2. pkt.,

28. I § 355, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 12 i lov« til: »§ 14 i lagtingslov«.

29. I § 362, *stk. 4*, indsættes som *4. pkt.*:

»Har den beskikkede advokat haft en samtale med forurettede i medfør af § 752, *stk. 4, 3. pkt.*, fastsættes et samlet salær og godtgørelse i umiddelbar forlængelse af samtalens afholdelse.«

30. Efter § 362 indsættes:

»§ 362 a. Der tilkommer den advokat, som forud for eventuel anmeldelse til politiet vejleder forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232, et salær og eventuel godtgørelse, jf. § 750, *stk. 4*.

Stk. 2. Salær og eventuel godtgørelse fastsættes af Retten på Færøerne. Hvis der er fastsat takster efter § 362, *stk. 7*, fastsættes salæret på baggrund af disse. Fastsættelsen af salær og eventuel godtgørelse sker ved særskilt beslutning, når retten har modtaget oplysninger om samtalens varighed og indhold. § 362, *stk. 5 og 6*, finder tilsvarende anvendelse. Hvis advokaten efterfølgende beskikkes som advokat for den forurettede, fastsættes et samlet salær og eventuel godtgørelse ved særskilt beslutning samtidig med sagens eller retshandlingens afslutning, jf. § 362, *stk. 4*.«

31. I § 370 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* *Stk. 1* finder dog ikke anvendelse på retsmøder efter § 36 a.«

32. § 402, *stk. 5, 2. pkt.*, affattes således:

»Ønsker en anden part, at ankesagen behandles af Højesteret, indbringer denne part ankesagen for Højesteret ved at indlevere et svarskrift til landsretten med anmodning om sa-

er opfyldt. Ønsker en anden part, at ankesagen behandles af Højesteret, indbringer denne part ankesagen for Højesteret ved at afgive et svarskrift til Højesteret med kopi til landsretten inden udløbet af den frist, som landsretten har fastsat for afgivelse af svarskrift.

Stk. 6-9. ---

§ 425. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Beslutning efter § 362, stk. 4, om salær, der er fastsat til højst 20.000 kr., kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. ---

§ 447. ---

Stk. 2. I sager om krav, der har en økonomisk værdi af højst 5.000 kr., erstattes udgifter til advokatbistand eller bistand fra en person, der i medfør af § 306, stk. 5, erhvervsmæssigt eller i medfør af § 306, stk. 6, repræsenterer en part, med højst 1.500 kr. ekskl. moms. I sager om krav, der har en økonomisk værdi over 5.000 kr., men ikke over 10.000 kr., erstattes udgifter til advokatbistand eller bistand fra en person, der i medfør af § 306, stk. 5, erhvervsmæssigt eller i medfør af § 306, stk. 6, repræsenterer en part, med højst 2.500 kr. eksklusivt moms.

Stk. 3. ---

§ 480. Samtaler med børn efter lov om forældremyndighed og samvær afholdes, uden at parterne er til stede, medmindre retten bestemmer andet. Parterne skal forud for afholdelsen af samtalen orienteres om samtaleens karakter og betydning, medmindre det vurderes at være unødvendigt.

Stk. 2. Inden sagen afgøres, skal parterne gøres bekendt med hovedindholdet af samtalen, medmindre afgørende hensyn til barnet taler imod det.

§ 481. Retten kan i særlige tilfælde udpege en person til at bistå barnet under en sag om forældremyndighed. Den, der udpeges, har adgang til sagens akter og mulighed for at være til stede under retsmøder og under samtaler efter § 480.

gens behandling i Højesteret inden udløbet af den frist, som landsretten har fastsat for afgivelse af svarskrift. Landsretten sender inden 1 uge efter modtagelse af svarskriftet sagen til Højesteret.«

33. I § 425, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »362, stk. 4,«: »og § 362 a, stk. 2«.

34. I § 447, stk. 2, 1. og 2. pkt., indsættes efter »repræsenterer en part«: »eller i medfør af § 306, stk. 3, nr. 4, repræsenterer en landsstyremyndighed eller en statslig myndighed«.

35. Efter § 478 indsættes:

»§ 478 a. Retten kan i sager om forældremyndighed, jf. § 470, nr. 2, udpege en børnesagkyndig til at deltage i forberedende møder. Retten kan med henblik på at opnå forlig anmode den børnesagkyndige om at afholde en samtale med parterne eller barnet samt om at indhente oplysninger, medmindre en part modsætter sig dette.«

36. I § 480, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov« til: »lagtingslov«.

37. I § 480 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Retten anmoder en børnesagkyndig om at afholde samtalen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

38. I § 481, 2. pkt., ændres »§ 480« til: »§§ 478 a og 480«.

§ 482. Statskassen afholder udgifter ved bevisførelse, samtaler med børn og udpegning af en person til at bistå barnet, jf. §§ 479-481. Retten kan pålægge en part at erstatte disse udgifter helt eller delvis, hvis det i øvrigt pålægges parten at betale sagsomkostninger.

Kapitel 52
Faderskabssager

§ 488. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på sager om faderskab til børn, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 492. ---

Stk. 2. Politiet er på begæring pligtigt at yde retten bistand til sagens oplysning, herunder til fornøden eftersøgning af den opgivne fader.

§ 493. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er den, der opgives som fader, død, rettes sagen mod den afdøde. Retten skal så vidt muligt underrette skifte retten og afdødes eventuelle enke og arvinger om søgsmålet.

Stk. 4. ---

§ 494. Retten kan, når dertil findes særlig anledning, beskikke en advokat for en part. Er der under sagen spørgsmål om, hvorvidt et barn er ægtebarn, skal der altid beskikkes advokat for barnet. Endvidere skal beskikkelse for sagsøgte altid ske, når der efter offentlig indstævning eller i tilfælde, hvor den opgivne fader er død, ikke gives møde af sagsøgte eller dødsboet.

§ 496. Den, der afhøres som sagsøgt eller som vidne i en faderskabssag, er pligtig at afgive forklaring om, hvorvidt han har haft samleje med moderen inden for avlingstiden.

Stk. 2. Moderen er forpligtet til at afgive forklaring om, hvem der har haft samleje med hende inden for avlingstiden.

Stk. 3. ---

§ 517. Begærer den, der administrativt er berøvet sin frihed, eller den, som handler på den frihedsberøvedes vegne, at frihedsberøvelsens lovlighed prøves af retten, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, forelægge sagen for Retten på Færøerne, når den, om hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, har bopæl (hjemting) på Færøerne, jf. § 275. Sager om tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvungen opfølgning efter udskrivning, tvangsfiksering, beskyttelses-

39. I 482, 1. pkt., indsættes efter »bevisførelse,«: »børnesagkyndig deltagelse i sagsforberedelsen,«, og »479-481« ændres til: »478 a-481«.

40. *Overskriften* til kapitel 52 affattes således:
»Kapitel 52

Sager om faderskab og medmoderskab.

41. I § 488, *stk. 1*, indsættes efter »faderskab«: »og medmoderskab«.

42. I § 492, *stk. 2*, indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

43. I § 493, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

44. I § 493, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »enke« til: »ægtefælle«.

45. I § 494, *3. pkt.*, indsættes efter »fader«: »eller medmoder«.

46. I § 496, *stk. 1*, ændres »faderskabssag« til: »sag om faderskab eller medmoderskab«, og efter »avlingstiden« indsættes: », eller hvorvidt hun i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at moderen blev kunstigt befrugtet.«

47. I § 496, *stk. 2*, indsættes efter »avlingstiden«: », eller hvem der i medfør af lov om børns retsstilling har samtykket til, at hun blev kunstigt befrugtet.«

48. I § 517, *stk. 1, 2. pkt.*, og *stk. 4, 3. pkt.*, udgår »tvungen opfølgning efter udskrivning,«.

49. I § 517, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Sager om prøvelse af foranstaltninger efter lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme og andre overførbare sygdomme, som har karakter af frihedsberøvelse, fore-

fiksering og aflåsning af døre i afdelingen i henhold til lov om anvendelse af tvang i psykiatrien forelægges dog, så længe patienten ikke er udskrevet, for Retten på Færøerne, når vedkommende psykiatriske sygehus eller afdeling er beliggende på Færøerne.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Begæring om sagens indbringelse for retten efter reglerne i dette kapitel skal fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Senere fremsættelse af begæringen kan indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør undtagelsesvis tillades af retten, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen. I sager om tvangsendlæggelse, tvangstilbageholdelse, tilbageførsel, tvungen opfølgning efter udskrivning, tvangsfiksering, beskyttelsesfiksering og aflåsning af døre i afdelingen i henhold til lov om anvendelse af tvang i psykiatrien regnes fristerne dog fra det psykiatriske patientklagenævns afgørelse i sagen.

Stk. 5-6. ---

§ 535. Tvangsfuldbyrdelse kan ske på grundlag af 1-3) ---

4) aftaler om forældremyndighed efter lov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, retsforlig om samvær og aftaler om samvær, når det udtrykkeligt i aftalen er bestemt, at den kan tjene som grundlag for fuldbyrdelse,

5-12) ---

Stk. 2-4.

§ 552. Forretningen kan foretages, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes. På rettens kontor kan der dog, hvis skyldneren ikke er mødt, ikke foretages udlæg i andet end fast ejendom eller andele i andelsboligforeninger eller aktier eller anpartar i boligaktieselskaber eller boliganpartselskaber omfattet af kapitel III i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber i henhold til pantebrev, jf. § 535, stk. 1, nr. 8, eller for krav omfattet af § 535, stk. 2, som er sikret ved lovbestemt pant i det udlagte.

Stk. 2-3. ---

§ 594. ---

Stk. 2. Tvangsbøder fastsættes som daglige eller ugentlige bøder, der løber, indtil barnet udleveres. Ved fuldbyrdelsen af bestemmelser om udøvelse af samvær kan der dog fastsættes en enkelt bøde, der forfalder, når en bestemmelse om udøvelse af samvær på et nærmere angivet tidspunkt ikke efterkommes.

Stk. 3. Skal der anvendes umiddelbar magt, skal der deltage en børnesagkyndig og en repræsentant fra børneværnstjenesten til at varetage barnets interesser, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder.

lægges for Retten på Færøerne, hvis frihedsberøvelsen har fundet sted på Færøerne.«

50. I § 535, stk. 1, nr. 4, ændres »efter lov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, retsforlig om samvær« til: »eller barnets bopæl efter lagtingslov om forældremyndighed og samvær, bestemmelser om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, der er truffet af landsstyrets familieforvaltning, retsforlig om barnets bopæl eller samvær«.

51. I § 552, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Der kan endvidere foretages udlæg i beslaglagt gods, der er i politiets besiddelse, for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.«

52. I § 594 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Et barn, som har den fornødne alder og modenhed, skal under en samtale have mulighed for at give udtryk for sine egne synspunkter, medmindre det er til skade for barnet. Afholdes en samtale med barnet, skal der deltage en børnesagkyndig eller en repræsentant fra børneværnstjenesten. § 480, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

53. I § 594 indsættes efter stk. 2, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

§ 596. Fyldestgøres et krav, der er sikret ved håndpant, ikke rettidigt, kan pantaveren lade pantet bortsælge ved tvangsauktion. Værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v., eller finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder, som har kurs på et i riget eller i udlandet reguleret marked, sælges dog gennem en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v., eller et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed

Stk. 2-4. ---

§ 617. Er udlæg foretaget i værdipapirer, jf. § 2 i lov om værdipapirhandel m.v., eller finansielle instrumenter, jf. § 4 i lov om kapitalmarkeder, som har kurs på et i riget eller i udlandet reguleret marked, bortsælges disse ikke ved tvangsauktion. De nævnte værdipapirer eller finansielle instrumenter sælges efter anmodning fra udlægshaveren af fogedretten gennem en værdipapirhandler, jf. § 4 i lov om værdipapirhandel m.v., eller et fondsmæglerselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed.

§ 696. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Domsmænd medvirker ikke i

1-2) ---

3) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte og de i § 61, stk. 1, nævnte sager, hvor der alene kan blive spørgsmål om at idømme bøde i forbindelse med den betingede dom for det forhold, der er begået før den betingede dom.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Nævninger medvirker ikke i

1) straffesager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 172, 173, 191, 286, 289 eller 290, medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der efter stk. 4 skal pådømmes under medvirken af nævninger, og

2) ---

§ 698. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Domsmænd medvirker ikke i

1) ---

2) de i straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, og § 66, stk. 4, nævnte sager vedrørende betinget dømte.

»Stk. 4. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, udsætter fogedretten inden fuldbyrdelse ved anvendelse af umiddelbar magt kortvarigt sagen med henblik på gennemførelse af børnesagkyndig rådgivning efter § 37 i lagtingslov om forældremyndighed og samvær.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

54. I § 596, stk. 1, 2. pkt., og § 617, 2. pkt., udgår », jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra c, i lov om finansiel virksomhed«.

55. I § 696, stk. 3, nr. 3, indsættes efter »§ 61, stk. 1«:

»og 2«, og efter »før den betingede dom« indsættes: »eller i prøvetiden for den betingede dom«.

56. I § 696, stk. 5, nr. 1, indsættes efter »191«, »191 a«, og efter »290« indsættes »eller § 290 a, stk. 2«.

57. I § 698, stk. 4, nr. 2, indsættes efter »dømte«: »og de i § 61, stk. 1 og 2, nævnte sager, hvor der alene kan blive spørgsmål om at idømme bøde i forbindelse med den betin-

§ 710. Samtidig forfølgning mod samme sigtede for flere forbrydelser eller mod flere sigtede som delagtige i en eller flere forbrydelser bør ske under én sag, hvis dette kan ske uden væsentlig forhaling eller vanskelighed.

Stk. 2. ---

§ 724. Påtale i en sag kan helt eller delvis opgives i tilfælde,

1) ---

2) hvor videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig, eller

3) hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt.

Stk. 2 ---

§ 727. ---

Stk. 2. Er der truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, kan strafforfølgning mod den, der har været sigtet, kun fortsættes efter den overordnede anklagemyndigheds bestemmelse, hvis meddelelse herom er forkyndt for den pågældende inden 2 måneder fra afgørelsens dato, medmindre sigtedes forhold har hindret rettidig forkyndelse eller betingelserne for genoptagelse efter § 999 er til stede.

Stk. 3. ---

§ 743. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En person kan ikke beskikkes til forsvarer, hvis

1) ---

2) den pågældendes medvirken væsentligt vil forsinke sagens behandling.

Stk. 4. ---

§ 744. Beskikkelsen kan tilbagekaldes, når

1) ---

2) betingelserne efter § 743, stk. 3, for at nægte at beskikke den pågældende kommer til at foreligge,

3-5) ---

Stk. 2. ---

gede dom for det forhold, der er begået før den betingede dom eller i prøvetiden for den betingede dom«.

58. I § 710, stk. 1, ændres »væsentlig« til: »urimelig«.

59. I § 724, stk. 1, nr. 2, udgår »eller«

60. I § 724, stk. 1, indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) hvor straffelovens §§ 10 b eller 89 ville være anvendelig, hvis sigtede var at finde skyldig, når det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig straf ville blive idømt, og at domfældelse heller ikke i øvrigt vil være af væsentlig betydning, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

61. I § 727, stk. 2, ændres »meddelelse herom er forkyndt for den pågældende inden 2 måneder fra afgørelsens dato« til: »afgørelsen er meddelt den pågældende med Digital Post eller anbefalet brev inden 2 måneder fra afgørelsens dato«, og »rettidig forkyndelse« ændres til: »rettidig meddelelse«.

62. I § 743, stk. 3, nr. 2, ændres »sagens behandling« til: »behandlingen af sagen«.

63. I § 744, stk. 1, nr. 2, ændres »at beskikke« til: »beskikkelse af«.

§ 750. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler for det, kan retten efter anmodning beskikke en advokat for den forurettede, selv om lovovertrædelsen ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 5. Er den forurettede afgået ved døden som følge af forbrydelsen, kan retten efter anmodning beskikke en advokat for den forurettedes nære pårørende, når særlige hensyn taler for det og betingelserne efter stk. 1, 2 eller 4 er opfyldt.

Stk. 6. Fremsætter den forurettede ikke begæring om beskikkelse af advokat, kan der efter politiets begæring beskikkes en advokat for den forurettede under efterforskningen. Det samme gælder, når der ikke sker beskikkelse efter stk. 2.

§ 752. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Retten meddeler advokaten udskrift af dommen. Advokaten må ikke overlevere udskriften til den forurettede uden rettens samtykke.

Stk. 5. ---

§ 762. Politiets afhøring af en person kan optages på video med henblik på anvendelse af optagelsen som bevis under hovedforhandlingen efter § 921 (videoafhøring) i følgende tilfælde:

1-3) ---

4) Personen er 18 år eller derover og har en alvorlig psykisk lidelse eller væsentlig funktionsnedsættelse, og særlige omstændigheder taler for videoafhøring.

*Stk. 2-4. ---***§ 766. ---**

64. I § 750 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med en advokat forud for eventuel anmeldelse til politiet.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

65. I § 750, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »4« til: »5«.

66. I § 752, *stk. 4*, indsættes som *3. pkt.*:

»I sager om overtrædelse af straffelovens §§ 210 eller 216-223, § 225, jf. §§ 216-223, eller § 232 har den forurettede ret til en vederlagsfri samtale med den beskikkede advokat efter sagens eller retshandlingens afslutning.«

67. I § 762, *stk. 1*, indsættes som *nr. 5*:

»5) Personen er 15 år eller derover, og efterforskningen vedrører en overtrædelse af straffelovens § 216 eller § 225, jf. § 216, hvor personen er forurettet.«

68. I § 766 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Retten kan bestemme, at sigtede deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med det pågældende retsmøde og sagens øvrige omstændigheder. *Stk. 1, 2.-4. pkt.*, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2. Retten kan tillade, at forsvareren deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det er forsvarligt og sigtede ikke deltager i retsmødet.

Stk. 3. Retten kan tillade, at anklageren deltager i et retsmøde ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis

- 1) sigtede ikke deltager i retsmødet,
- 2) anklagerens deltagelse ved anvendelse af telekommunikation med billede er forsvarlig og
- 3) der i øvrigt foreligger særlige grunde.

§ 767. Retten kan bestemme, at en sigtet, der er undergivet varetægtsfængsling eller anden frihedsberøvende foranstaltning efter kapitel 83, deltager i et retsmøde om forlængelse af fristen for varetægtsfængslingen eller foranstaltningen ved anvendelse af telekommunikation med billede, når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med retsmødet og sagens øvrige omstændigheder. Dette gælder ikke for retsmøder, hvor der første gang skal tages stilling til forlængelse af en varetægtsfængsling eller varetægtsfængsling i isolation ud over de frister, som er nævnt i § 794, stk. 1 og 2, og § 800, stk. 3-5, eller når kæremål behandles mundtligt efter § 792, stk. 4, og § 802. Skal sigtede afgive forklaring, finder § 239 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-3. ---

§ 774. Politiet må ikke som led i efterforskningen af en lovovertrædelse foranledige, at der tilbydes bistand til eller træffes foranstaltninger med henblik på at tilskynde nogen til at udføre eller fortsætte lovovertrædelsen, medmindre

- 1-2) ---
- 3) efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Stk. 2. Foranstaltninger, der træffes med henblik på at tilskynde nogen til at udføre eller fortsætte en lovovertrædelse, omfattes ikke af stk. 1, hvis politiet ikke herved påvirker væsentlige omstændigheder ved lovovertrædelsen.

§ 775. ---

Stk. 2. Foranstaltningerne må alene udføres af polititjenestemænd. Civile personer kan dog efter aftale med politiet yde bistand til at udføre eller fortsætte den lovovertrædelse, der efterforskes, når den bistand, der ydes, er yderst beskedent i forhold til lovovertrædelsen.

§ 782. Når en sigtet, der er behørigt tilsagt til et retsmøde, udebliver uden oplyst lovligt forfald, kan retten beslutte, at sigtede skal anholdes, hvis det i tilsigelsen eller under møde

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

69. I § 766, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »hvis«: »betingelserne i stk. 3 er opfyldt.«, og nr. 1-3 ophæves.

70. I § 767, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Retten kan tilsvarende træffe sådan bestemmelse, hvis sigtedes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse.«

71. I § 774, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »6 år eller derover«: »», eller en overtrædelse af straffelovens § 236, stk. 1 eller 2, § 279, jf. § 285, § 279 a, jf. § 285, § 281, jf. § 285, § 290, stk. 1, eller § 290 a, stk. 1, af lovgivningen om euforiserende stoffer eller af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, i det omfang overtrædelsen begås ved brug af internettet«.

72. I § 774, stk. 2, indsættes efter »omstændigheder ved lovovertrædelsen«: »», eller hvis en sådan tilskyndelse alene består i politiets erhvervelse af rettigheder, genstande eller andet materiale, der i et nærmere bestemt omfang er udbudt på internettet«.

73. I § 775, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »polititjenestemænd«: »og ansatte i politiet med særlige efterforskningsmæssige kvalifikationer«.

74. I § 782, § 859, stk. 1, 3. og 4. pkt., § 905, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4, § 945, stk. 3, nr. 2, § 947, stk. 1, nr. 1, §

for retten er tilkendegivet, at vedkommende skal møde personligt og i udeblivelsestilfælde må vente at blive anholdt.

§ 859. Sigtede skal underkastes mentalundersøgelse, når dette findes at være af betydning for sagens afgørelse. Hvis sigtede ikke udtrykkeligt samtykker i undersøgelsen, kan denne kun finde sted efter retskendelse. Er sigtede udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden oplyst lovligt forfald, kan retten uden sigtedes tilstedeværelse bestemme, at sigtede skal underkastes mentalundersøgelse. Det skal fremgå af indkaldelsen til retsmødet, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre, at retten træffer bestemmelse om mentalundersøgelse. Er sigtede fængslet, kan den pågældende ikke mentalundersøges uden rettens bestemmelse.

Stk. 2. ---

§ 905. ---

Stk. 2. Er tiltalte udeblevet trods lovlig indkaldelse og uden oplyst lovligt forfald, kan retten bestemme, at der skal ske afhøring af vidner og skøns mænd, der er mødt, hvis retten finder, at dette er foreneligt med hensynet til tiltalte, og hvis udsættelse af afhøringen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen. Afhøring kan dog kun ske, hvis tiltaltes forsvarer er mødt.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan hovedforhandlingen kun gennemføres i medfør af stk. 3, nr. 4, hvis tiltalte har været lovligt indkaldt og det af indkaldelsen fremgår, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre, at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår.

§ 945. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Indkaldelsen skal angive

1) ---

2) at tiltaltes udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan medføre, at tiltalte anholdes, jf. § 782, eller at tiltalte dømmes for de forhold, som tiltalen angår, uden mulighed for anke, jf. §§ 905 og 952.

Stk. 4-6. ---

§ 947. Når der ikke under sagen er spørgsmål om højere straf end bøde, skal retten, medmindre omstændighederne taler imod det, behandle sagen, som om tiltalte har tilstået det forhold, som den pågældende er tiltalt for, hvis tiltalte

1) udebliver fra hovedforhandlingen uden oplyst lovligt forfald,

2-3) ---

Stk. 2-4. ---

§ 970. ---

970, stk. 2, og § 1033 ændres »oplyst lovligt forfald« til: »dokumenteret lovligt forfald«.

Stk. 2. Udebliver tiltalte uden oplyst lovligt forfald i et tilfælde, hvor dommen er anket af tiltalte, og hvor anken omfatter bevisbedømmelsen, kan retten ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis retten finder, at sagen ikke med nytte kan behandles, uden at tiltalte er til stede.

Stk. 3. ---

§ 1033. Er sigtede udeblevet trods lovlig indkaldelse og uden oplyst lovligt forfald, og fremmes hovedforhandlingen ikke til dom i tiltaltes fravær, jf. § 905, stk. 3, eller § 947, stk. 1, nr. 1, skal sigtede erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til behandlingen af det pågældende retsmøde.

§ 790. ---

Stk. 2-6. ---

§ 795. ---

Stk. 2. Indbringes den afgørelse, der er truffet i sagen, for højere ret, og er der i medfør af stk. 1 truffet afgørelse om anvendelse af varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger efter afgørelsen, skal spørgsmålet om den fortsatte anvendelse heraf snarest forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt. Ved denne rets behandling af spørgsmålet om varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger finder § 787, § 789, stk. 1, 3 og 4, §§ 790 og 791, § 792, stk. 1, 1.-4. pkt., og stk. 2 og 3, og § 793 tilsvarende anvendelse. Hvis retten har truffet afgørelse om, at ankesagen skal afgøres uden mundtlig hovedforhandling, kan retten ved udløb af en frist efter 2. pkt., jf. § 792, stk. 1, bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal fortsætte uden yderligere forlængelser, indtil der er afsagt dom i sagen. § 792, stk. 2, 2.-4. pkt., finder i så fald tilsvarende anvendelse.

§ 803. ---

75. I § 790 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er anbragt i en institution eller på et hospital m.v. i medfør af stk. 2, nr. 3 eller 4, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

76. I § 795 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Er der afsagt dom i sagen, hvorved den tiltalte er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage for en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, kan den tiltalte endvidere varetægtsfængsles, hvis der efter det om den tiltaltes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at vedkommende vil udeblive uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

77. I § 795, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 eller 2«, og i *2. pkt.* ændres »og § 793« til: »§ 793 og § 795, stk. 2.«

78. I § 803 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Politiet kan modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødven-

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan kriminalforsorgsområdet med politiets samtykke give en varetægtsarrestant udgangstilladelse med ledsager for et kortere tidsrum.

§ 804. En varetægtsarrestant har ret til at modtage og afsende breve. Politiet kan gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet. Tilbageholdes et brev, skal spørgsmålet, om tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse. Opretholdes tilbageholdelsen, skal afsenderen straks underrettes, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse.

Stk. 2. ---

§ 809. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af varetægtsarrestanter. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at afgørelser, der er truffet af kriminalforsorgsområderne vedrørende varetægtsarrestanter, kan indbringes for Direktoratet for Kriminalforsorgen. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om klagefrist, behandling af klagesager og opsættende virkning af klager. For arrestanter, der er isoleret efter rettens bestemmelse, fastsætter justitsministeren særlige regler om øget personalekontakt, udvidet adgang til besøg, særlig adgang til eneundervisning og bestemte typer af arbejde samt tilbud om regelmæssige og længerevarende samtaler med præster, læger, psykologer eller andre. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om den bistand, der i øvrigt ydes varetægtsarrestanter for at begrænse de erhvervmæssige, sociale og personlige ulemper, der følger af varetægten. Justitsministeren kan herudover fastsætte nærmere regler om kriminalforsorgens adgang til at foretage konfiskation af genstande og penge hos varetægtsarrestanter, når genstandene eller pengene er ulovligt indført, erhvervet eller tilvirket i institutionen eller i øvrigt er medtaget, besiddet eller rådet over i strid med regler eller anvisninger for ophold i institutionen.

§ 810. En varetægtsarrestant kan anbringes i en anstalt for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, eller i hospital m.v., jf. straffelovens §§ 68 og 69, hvis den pågældende selv, anklagemyndigheden og kriminalforsorgsområdet samtykker heri. Hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan retten undtagelsesvis godkende en sådan anbringelse uden arrestantens samtykke. I institutionen behandles den frivilligt overførte varetægtsarrestant efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom, mens den tvangsmæssigt overførte varetægtsarrestant behandles efter reglerne om varetægtsarrestanter, i det omfang hensynet til orden og sikkerhed i institutionen gør det muligt. Arrestanten må dog

digte for at forebygge undvigelse. Stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

79. I § 804, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »orden og sikkerhed i varetægtsfængslet«: »eller varetægtsarrestantens forhold gør tilbageholdelse nødvendig for at forebygge undvigelse«.

80. I § 809 indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»For indsatte i den undervisningspligtige alder fastsætter justitsministeren særlige regler om undervisning.«

81. I § 810, 4. pkt., ændres »§ 803, stk. 2« til: »§ 803, stk. 3«.

ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 803, stk. 2.

Kapitel 84

Indgreb i meddeleleshemmeligheden, observation, dataaf-læsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekom-munikation og blokering af hjemmesider

§ 815. ---

Stk. 2. Angår efterforskningen en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 123 eller 180, § 183, stk. 2, §§ 191 eller 192 a, § 233, stk. 1, §§ 237 eller 245, § 246, jf. § 245, § 252, stk. 1, § 261, stk. 2, eller §§ 262 a eller 288, kan der i rettens kendelse i medfør af § 812, stk. 1, nr. 1 eller 3, ud over bestemte telefonnumre anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). I så fald skal politiet snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages, underrette retten om de telefonnumre, som indgrebet har været rettet imod, og som ikke er anført i kendelsen. Hvis særlige forhold taler for det, skal underretning efter 2. pkt. ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Underretning efter 2. og 3. pkt. skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Retten underretter den beskikkede advokat, jf. § 816, stk. 1, der herefter kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af indgrebet for retten. Retten træffer afgørelse ved kendelse. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

§ 817. ---

Stk. 2. Bestemmelserne om beskikkede forsvarere i kapitel 78, § 763, stk. 1, og § 766, stk. 2, og bestemmelserne i kapi-

82. I § 810 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er anbragt på et hospital m.v. i medfør af stk. 1, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

83. *Overskriften* til kapitel 84 affattes således:

»Kapitel 84

Indgreb i meddeleleshemmeligheden, observation, dataaf-læsning, forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, blokering af hjemmesider og overtagelse af tv-overvågning«.

84. I § 815, *stk. 2, 7. pkt.*, og *stk. 4, 4. pkt.*, og § 827, *stk. 4, 4. pkt.*, ændres »Justitsministeriet« til: »Rigsadvokaten«.

85. I § 815, *stk. 2*, indsættes som *8. pkt.*:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

86. I § 815, *stk. 4*, indsættes som *5. pkt.*:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

87. I § 817, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 766, stk. 2« til: »§ 766, stk. 3«.

tel 103 om sagsomkostninger finder tilsvarende anvendelse på den beskikkede advokat. Retten kan bestemme, at den beskikkede advokat ikke senere under sagen kan virke som forsvarer for nogen sigtet.

§ 822. ---

Stk. 2-3. ---

§ 825. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Politiet kan fra udbydere af telenet eller teletjenester indhente oplysninger vedrørende lokaliseringen af en mobiltelefon, der antages at benyttes af en mistænkt (teleobservation), hvis indgrebet må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen og efterforskningen vedrører en lovovertrædelse, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Stk. 6. Det påhviler udbydere af telenet eller teletjenester at bistå politiet ved gennemførelse af teleobservation, herunder ved at give de i stk. 5 nævnte oplysninger.

Stk. 7-8. ---

§ 827. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 3, 2. og 4.-6. pkt. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Stk. 5. ---

§ 828. Der kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 h eller 119.

Stk. 2-3. ---

88. I § 822 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 2 er ikke til hinder for, at oplysninger, der er tilvejebragt ved et indgreb i meddelelshemmeligheden, anvendes som bevis i retten i en sag om opløsning af en forening.«

89. § 825, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Må indgrebet antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, og vedrører efterforskningen en lovovertrædelse, der kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, kan politiet foretage teleobservation ved

1) at indhente oplysninger fra udbydere af telenet eller teletjenester vedrørende lokaliseringen af en mobiltelefon, der antages benyttet af en mistænkt, eller

2) på anden måde ved hjælp af en gps eller et andet lignende apparat at registrere

a) en mistænks færden eller

b) en anden persons færden, hvis den pågældende har tilknytning til en mistænkt eller til samme køretøj eller ejendom som en mistænkt el.lign.«

90. I § 825, *stk. 6*, ændres »stk. 5« til: »stk. 5, nr. 1,«.

91. I § 827, *stk. 4*, indsættes som *5. pkt.*:

»Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

92. I § 828, *stk. 1*, indsættes efter »eller 119«: », § 263, stk. 2, eller §§ 263 a, 279, 279 a, 281, 290, 290 a, 300 a eller 301«.

Stk. 4. Det påhviler udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og administratorer af internetdomæner at bistå politiet ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Afviser udbyderen eller administratoren uden lovlig grund at bistå politiet, finder bestemmelsen i § 225 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. ---

93. I § 828, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »kendelser efter stk. 2« til: »blokeringer«.

94. I § 828 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Hvis øjemedet med blokeringen efter stk. 1 vedrørende straffelovens § 263, stk. 2, eller §§ 263 a, 279, 279 a, 281, 290, 290 a, 300 a eller 301 ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om blokering. Ved beslutning efter 1. pkt. skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Rigsadvokaten. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.«

95. Efter § 828 indsættes i *kapitel 84*:

»§ 828 a. Politiet kan fra andre myndigheder eller private overtage tv-overvågning i et område, hvis der er afgørende grunde til det med henblik på at forebygge eller efterforske en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller udgør en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, og som kan medføre eller har medført fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier. Det gælder dog ikke tv-overvågning i private hjem.

Stk. 2. Indgreb som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som indgrebet rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Indgreb efter stk. 1 sker efter rettens kendelse. I kendelsen anføres det område, som indgrebet angår, og de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres. Endvidere fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages. Tidsrummet kan forlænges. Forlængelsen sker ved kendelse.

Stk. 4. Hvis indgrebets øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, kan politiet træffe beslutning om at foretage indgrebet. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum, jf. stk. 3, 2. og 4.-6. pkt. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Rigsadvokaten. Indgreb, der efter rettens opfattelse ikke burde være

§ 842. Hvis det er af afgørende betydning for efterforskningen, at ransagningen foretages, uden at den mistænkte eller andre gøres bekendt hermed, kan retten, hvis efterforskningen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller en overtrædelse af straffelovens § 125 a, § 180, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 191, § 192 a, § 192 b, stk. 1-3, § 237, § 262 a, § 286, stk. 1, jf. § 276, § 286, stk. 1, jf. § 276 a, §§ 288 eller 289, ved kendelse træffe bestemmelse herom og om, at reglerne i § 841, stk. 2, 1.-4. pkt., og stk. 3, fraviges. Dette gælder dog ikke med hensyn til ransagning af husrum, andre lokaliteter eller genstande, som nogen, der efter reglerne i § 216 er udelukket fra eller efter reglerne i § 218 er fritaget for at afgive forklaring som vidne i sagen, har rådighed over.

Stk. 2-3. ---

§ 843. ---

Stk. 2. ---

§ 844. Efter reglerne i dette kapitel kan der foretages beslaglæggelse

1-2) ---

3) til sikring af forurettedes krav på tilbagelevering eller erstatning, og

4) når tiltalte har unddraget sig sagens videre forfølgning.

Stk. 2-3. ---

foretaget af Politiets Efterretningstjeneste, indberettes til Justitsministeriet.

Stk. 5. Det påhviler den, der har rådighed over tv-overvågning, at bistå politiet med at overtage tv-overvågning. § 225 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlige grund undlader at yde bistand efter 1. pkt.

Stk. 6. § 236 finder tilsvarende anvendelse. Når pålæg meddeles en erhvervsvirksomhed, finder § 236 tilsvarende anvendelse for andre, der i kraft af deres tilknytning til virksomheden har fået kendskab til sagen.

Stk. 7. Politiet kan overtage tv-overvågning med magt, herunder skaffe sig adgang til lokaler, hvorfra tv-overvågningen kan overtages.

Stk. 8. Reglerne i §§ 816, 817 og 824 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Efterfølgende underretning om et foretaget indgreb sker efter reglerne i § 821, stk. 1, 3 og 4. Underretningen gives til den, der har rådighed over den tv-overvågning, der har været overtaget.«

96. I § 842, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 192 b, stk. 1-3,«: »§ 236,«.

97. I § 843 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 er ikke til hinder for, at oplysninger, som politiet har fået ved en ransagning, anvendes som bevis i retten i en sag om opløsning af en forening.«

98. I § 844, stk. 1, nr. 3, udgår »og«.

99. I § 844, stk. 1, nr. 4, ændres »forfølgning.« til: »forfølgning, og«.

100. I § 844, stk. 1, indsættes som *nr. 5*:

§ 845. ---

Stk. 2. Gods, som en mistænkt ejer, kan beslaglægges, hvis

1) den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og

2) beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller forurettedes krav på erstatning i sagen.

Stk. 3-4. ---

§ 848. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er en genstand uden pålæg herom afleveret til politiet af de i stk. 1 nævnte grunde, finder § 851, stk. 5, anvendelse. Fremsættes der begæring om udlevering, og imødekommer politiet ikke begæringen, skal politiet snarest muligt og inden 24 timer forelægge sagen for retten med anmodning om beslaglæggelse. § 850, stk. 4, 2. pkt., og stk. 7, 1. pkt., finder i så fald anvendelse.

Stk. 4-5. ---

§ 851. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Beslaglægges materiale hos en person, der er omfattet af § 218, kan den pågældende kræve, at det første gennemsyn af materialet skal foretages af retten. § 850, stk. 7, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved rettens gennemsyn. Indtil det første gennemsyn kan ske, opbevares materialet af politiet.

Stk. 4-5. ---

§ 849. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved beslaglæggelse til sikkerhed for det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller forurettedes krav på erstatning finder reglerne i §§ 566-573 tilsvarende anvendelse.

§ 850. ---

Stk. 2. Afgørelsen træffes af retten ved kendelse, jf. dog stk. 9. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Kendelsen kan til enhver tid omgøres.

Stk. 3. Retten kan efter politiets begæring i en kendelse om edition bestemme, at politiet fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan indhente oplysninger, som de pågældende har rådighed over,

»5) til sikring af krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden.«

101. § 845, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre

a) det offentliges krav på sagsomkostninger, krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., bødekraft eller forurettedes krav på erstatning i sagen eller

b) krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset om gælden har tilknytning til den sag, som mistanken angår.«

102. I § 848, stk. 3, 3. pkt., og § 851, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

103. I § 849, stk. 3, ændres »eller forurettedes krav på erstatning« til: », forurettedes krav på erstatning eller krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden,«.

104. I § 850, stk. 2, 1. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

105. I § 850, stk. 3, 1. pkt., og § 857, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov« til: »lov eller lagtingslov«.

om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition. I kendelsen fastsættes det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske. Dette tidsrum skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Tidsrummet kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse. Politiet skal snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indhentelse af oplysninger kan ske, underrette retten om de transaktioner, som politiet har indhentet oplysninger om. Underretningen skal indeholde en angivelse af de bestemte grunde, der er til at antage, at transaktionerne udspringer af en transaktion, som er omfattet af kendelsen om edition.

Stk. 4-6. ---

Stk. 7. Inden retten træffer afgørelse efter stk. 4, 2. pkt., skal der være givet den, mod hvem indgrebet retter sig, adgang til at udtale sig. § 765, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Inden retten træffer afgørelse om pålæg om edition efter § 848, skal der være givet den, der har rådighed over genstanden, adgang til at udtale sig. § 765, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse. Bestemmelsen i 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis rettens afgørelse skal danne grundlag for en international retsanmodning om edition.

Stk. 9. Afgørelse om beslaglæggelse træffes af politiet, hvis den, som indgrebet retter sig imod, meddeler skriftligt samtykke til indgrebet.

§ 857. Beløb, som en person har til gode hos en virksomhed, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, kan beslaglægges midlertidigt som led i efterforskning.

106. I § 850 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Politiet kan træffe afgørelser om pålæg om edition af oplysninger om transaktioner, konti, depoter, bokse el.lign. fra virksomheder eller personer, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 8-11 eller 19-21, 23-24 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1, stk. 1, nr. 1-4, i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme. Politiet kan i afgørelsen om pålæg om edition efter 1. pkt. bestemme, at der fra virksomheder og personer, der er omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme eller § 1 i lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme kan indhentes oplysninger, som de pågældende har rådighed over, om transaktioner på en konto, hvortil der er overført midler ved en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition, eller ved en transaktion, der udspringer af en transaktion, som er omfattet af afgørelsen om edition. Stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Politiets afgørelser efter dette stykke skal være skriftlige og ledsaget af grunde.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

gen af en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, hvis der er grund til at antage, at beløbet har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og midlertidig beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre krav på konfiskation. § 849, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-6. ---

§ 851. ---

Stk. 2. Politiet foranlediger ved henvendelse til den, som indgrebet retter sig imod, at en kendelse om edition opfyldes. Rettens kendelse skal på begæring forevises for den pågældende. Afviser den pågældende uden lovlig grund at efterkomme pålægget, finder bestemmelsen i § 225 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-5. ---

§ 852. Samme beføjelser til beslaglæggelse som politiet, jf. § 850, stk. 4, har enhver, der træffer nogen under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold. Det beslaglagte skal snarest muligt overgives til politiet med oplysning om tidspunktet og grundlaget for beslaglæggelsen. Politiet forelægger sagen for retten i overensstemmelse med § 850, stk. 4, 2. pkt., medmindre det beslaglagte inden udløbet af 24 timer udleveres til den, mod hvem indgrebet er foretaget, eller denne meddeler skriftligt samtykke til beslaglæggelse i overensstemmelse med § 850, stk. 9.

§ 855. ---

Stk. 2. Gods, der er beslaglagt efter § 845, stk. 2, og § 846, stk. 1, 2. pkt., eller sikkerhed, der er stillet efter § 849, stk. 2, anvendes først til fyldestgørelse af forurettedes krav på erstatning, dernæst det offentliges krav på sagsomkostninger, dernæst krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, § 76 a, stk. 5, og § 77 a, 2. pkt., og dernæst bødekraft. Retten kan undtagelsesvis træffe bestemmelse om en afvigende rækkefølge for fyldestgørelse.

Stk. 3. Afgørelse om anvendelse af beslaglagt gods til fyldestgørelse af de i stk. 2 nævnte krav træffes efter begæring ved kendelse. Det samme gælder, hvis der efterfølgende opstår spørgsmål med hensyn til kendelsens fortolkning. Afgørelsen har retsvirkning som udlæg, jf. § 583, stk. 2. Sluttes sagen ved påtaleopgivelse eller frifindelse, bortfalder beslaglæggelsen.

Stk. 4. ---

107. I § 851, stk. 2, 1. pkt., ændres »en kendelse« til: »et pålæg«.

108. I § 851, stk. 2, 2. pkt., ændres »Rettens kendelse« til: »Rettens kendelse efter § 850, stk. 2, eller politiets afgørelse efter § 850, stk. 7.«.

109. I § 852, 3. pkt., ændres »§ 850, stk. 9« til: »§ 850, stk. 10«.

110. I § 855, stk. 2, 1. pkt., ændres »og dernæst bødekraft« til: », dernæst bødekraft og dernæst krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden«.

111. I § 855, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »jf. § 583, stk. 2«: », jf. dog stk. 5«.

112. I § 855 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* En afgørelse om anvendelse af beslaglagt gods til fyldestgørelse af krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, har uanset stk. 3, 3. pkt., den virkning, at beslaglæggelsen bevarer sin gyldig-

Stk. 5. Beslaglæggelse efter § 845, stk. 3, bortfalder, når tiltalte ikke længere unddrager sig forfølgning, medmindre der er bestemte grunde til at antage, at tiltalte på ny vil unddrage sig forfølgningen. Afgørelse om beslaglæggelsens bortfald træffes af retten ved kendelse.

§ 859. ---

Stk. 2. Findes det påkrævet, at sigtede indlægges til mentalundersøgelse på hospital for sindslidende, i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller i anden egnet institution, træffer retten ved kendelse bestemmelse herom.

§ 860. Hvis sigtede ikke samtykker i, at der søges tilvejebragt oplysninger om den pågældendes personlige forhold ved henvendelse til dennes pårørende eller andre privatpersoner, kan dette kun ske, hvis retten finder det af væsentlig betydning for sagens afgørelse og ved kendelse træffer bestemmelse herom.

§ 861. ---

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med Færøernes landsstyre, social- og indenrigsministeren og sundheds- og ældreministeren fastsætte regler om meddelelse af tilladelse til udgang m.v. til personer, der er indlagt på hospital for sindslidende m.v. i medfør af § 859, stk. 2, når der ikke i øvrigt er taget stilling hertil. Justitsministeren kan i den forbindelse fastsætte, at afgørelser, der træffes i medfør af disse regler, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

hed, jf. § 853, stk. 2, forudsat at der inden 4 uger anlægges sag i den borgerlige retsplejes former om det sikrede krav eller foretages udlæg for dette. Har retten i medfør af stk. 4, 1. pkt., bestemt, at en beslaglæggelse til sikring af et erstatningskrav bevarer sin gyldighed, regnes fristen fra rettens afgørelse efter stk. 4, 2. pkt. Sluttes en sag ved påtaleopgivelse eller frifindelse, bevarer en beslaglæggelse til sikkerhed for krav, der er under inddrivelse hos TAKS eller restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset stk. 3, 4. pkt., sin gyldighed, jf. § 853, stk. 2, forudsat at der inden 4 uger anlægges sag i den borgerlige retsplejes former om det sikrede krav eller foretages udlæg for dette. § 854 finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

113. I § 859, stk. 2, ændres »hospital for sindslidende« til: »psykiatrisk afdeling«.

114. I § 860 indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Er sigtede udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, kan retten afsige kendelse efter 1. pkt. uden sigtedes tilstedeværelse. Det skal fremgå af indkaldelsen til retsmødet, at udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald kan medføre, at retten afsiger kendelse som nævnt i 2. pkt.«

115. I § 861, stk. 2, 1. pkt., ændres »hospital for sindslidende m.v.« til: »psykiatrisk afdeling«.

116. I § 861 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af magt og sikringsmidler over for og undersøgelse uden retskendelse af personer, der er indlagt på psykiatrisk afdeling i medfør af § 859, stk. 2, i forbindelse med transport, der forestås af kriminalforsorgens personale.«

117. Efter § 869 indsættes i *kapitel 89*:

»§ 869 a. Er der en særligt bestyrket mistanke om, at en person, hvis identitet er politiet bekendt, har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 6

§ 885. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. Polititjenestemænd, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 774, og polititjenestemænd med en særlig tjenestefunktion, hvor det af hensyn til denne særlige tjenestefunktion er nødvendigt at hemmeligholde identiteten, kan betegnes med et andet navn end deres eget og uden angivelse af bopæl.

*Stk. 4-5. ---***§ 904. ---**

Stk. 2. Skal tiltalte afgive forklaring, finder reglen i § 239 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Har retten givet tilladelse som nævnt i stk. 1, skal forsvareren deltage i retsmødet på samme sted som tiltalte, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet møder frem i retten.

§ 905. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. En hovedforhandling skal, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig,

1-2) ---

3) når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget fængselsstraf i 1 år eller derunder, konfiskation, rettigheds-

år eller derover, kan politiet offentliggøre et fotografi, et signalement eller andre oplysninger, der er egnede til at identificere den pågældende, i presse, radio, fjernsyn eller anden form for medie med henblik på at identificere vidner, hvis vidnerne forklaringer må antages at være af afgørende betydning for strafforfølgningens gennemførelse eller for at forebygge yderligere lovovertrædelser af tilsvarende grovhed.

Stk. 2. I forbindelse med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 kan der gives oplysninger om den påsigtede kriminalitet og om den sigtedes identitet, herunder navn, stilling og bopæl.

Stk. 3. Offentliggørelse som nævnt i stk. 1 må ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den, som det rammer, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 4. Afgørelse om offentliggørelse træffes af politiet.«

118. I § 885, *stk. 3*, indsættes efter »Polititjenestemænd«: »eller ansatte i politiet«.

119. I § 904 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Retten kan bestemme, at tiltalte deltager i retsmøder under hovedforhandlingen ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis tiltaltes forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse, og når retten finder det ubetænkeligt henset til formålet med de pågældende retsmøder og sagens øvrige omstændigheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

120. I § 904, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, indsættes efter »stk. 1«: »eller truffet bestemmelse i medfør af *stk. 2*«.

121. I § 905, *stk. 3, nr. 3*, indsættes efter »konfiskation«: », udvisning«.

frakendelse eller erstatning og tiltalte har givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandlingen,

4) når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 6 måneder eller andre retsfølger end konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning, eller

5) ---

Stk. 4. ---

§ 906. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. En polititjenestemand, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 774, kan afgive forklaring uden at oplyse sit navn og sin bopæl.

Stk. 6-7. ---

Stk. 8. Rettens formand kan bestemme, at tiltalte skal forlade retslokalet, når en polititjenestemand, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 774, eller en polititjenestemand med en særlig tjenestefunktion afhøres, hvis dette er påkrævet af hensyn til hemmeligholdelsen af polititjenestemandens identitet og det må antages at være uden væsentlig betydning for tiltaltes forsvar.

Stk. 9-11. ---

§ 939. ---

Stk. 2. Reglerne i § 904, § 920, stk. 6, og § 927 finder ikke anvendelse i nævningesager.

§ 952. Anklagemyndigheden kan kun anke, når der efter loven kan idømmes andre offentligtretlige følger end bøde eller konfiskation for lovovertrædelsen.

Stk. 2-4. ---

§ 957. Vil anklagemyndigheden anke til skade for tiltalte efter § 952, jf. § 954, eller kontraanke til skade for tiltalte over for tiltaltes anke efter samme bestemmelser, skal en meddelelse om anke være Østre Landsret i hænde inden udløb af fristen for anklagemyndighedens anke eller kontraanke. Kopi af ankemeddelelsen sendes så vidt muligt samtidig til tiltalte med digital post eller med anbefalet brev og til Retten på Færøerne og tiltaltes forsvarer. Er tiltalte varetægtsfængslet eller undergivet anden foranstaltning, jf. § 795, kan kopien af ankemeddelelsen dog sendes til det varetægtsfængsel (arresthus) eller den institution, hvor tiltalte er anbragt.

Stk. 2-4. ---

§ 967. ---

Stk. 2. Hvis anken ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, behandles sagen efter reglerne i kapitel 93, medmindre andet er bestemt i dette kapitel. § 892 og § 899 finder tilsvarende anvendelse. Reglerne i § 766 finder tilsvarende anvendelse under hovedforhandlingen. Reglen i § 904 finder ikke anvendelse.

122. I § 905, stk. 3, nr. 4, ændres »end konfiskation, førerretsfrakendelse« til: », end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter lagtingslov om færdsel eller lagtingslov om sikkerhed til søs«.

123. I § 906, stk. 5, indsættes efter »polititjenestemand«: »eller en ansat i politiet«.

124. I § 906, stk. 8, ændres »polititjenestemand, der har udført foranstaltninger« til: »polititjenestemand eller en ansat i politiet, der har udført foranstaltninger«, og »polititjenestemandens identitet« ændres til: »polititjenestemandens eller den ansattes identitet«.

125. I § 939, stk. 2, indsættes efter »§ 904«: », stk. 1«.

126. I § 952, stk. 1, indsættes efter »for lovovertrædelsen«: », medmindre anken er til fordel for tiltalte«.

127. I § 957, stk. 1, 2. pkt., ændres »digital post« til: »Digital Post«.

128. I § 967, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 892«: », § 894, stk. 2,«.

§ 970. ---

Stk. 2. Udebliver tiltalte uden oplyst lovligt forfald i et tilfælde, hvor dommen er anket af tiltalte, og hvor anken omfatter bevisbedømmelsen, kan retten ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis retten finder, at sagen ikke med nytte kan behandles, uden at tiltalte er til stede.

Stk. 3. Retten kan endvidere ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis anklageskrift eller indkaldelse på grund af tiltaltes forhold ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for tiltalte.

§ 1012. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Under de i stk. 1, 1. pkt., anførte betingelser kan tiltalte begære genoptagelse af en ankesag, som er afvist på grund af tiltaltes udeblivelse. Er en anke afvist i medfør af § 970, stk. 3, kan tiltalte begære genoptagelse, når vedkommende godtgør, at det skyldes denne utilregnelige omstændigheder, at anklageskrift eller stævning ikke på sædvanlig måde har kunnet forkyndes for den pågældende. Begæring om genoptagelse må fremsættes over for Østre Landsret. I øvrigt finder bestemmelserne i stk. 1, 2.-4. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 971. ---

Stk. 2. Hvis anken ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld, kan sagen behandles, selv om tiltalte ikke møder. Sagen kan dog kun behandles, hvis tiltaltes forsvarer er mødt.

§ 1012. Er en udebleven tiltalt blevet domfældt, uden at anke efter reglerne i kapitel 96 kan finde sted, kan domfældte begære sagen genoptaget til ny forhandling, når den pågældende godtgør at have haft lovligt forfald og ved domfældte utilregnelige omstændigheder have været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til domfældtes kundskab. Begæringen må fremsættes over for Retten på Færøerne inden sådan frist som bestemt i § 954, jf. § 960. Reglerne i § 1003, stk. 2, og §§ 1004-1006 finder tilsvarende anvendelse. Nægtes genoptagelse, kan spørgsmålet indbringes for Den Særlige Klageret efter reglerne om kære til Højesteret.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis sagen i medfør af § 905, stk. 3, nr. 4, er fremmet i tiltaltes fravær, kan domfældte begære sagen genoptaget til ny forhandling, hvis domfældte er afskåret fra at anke dommen i medfør af § 952, stk. 3, jf. stk. 2, eller hvis den domfældte godtgør at have haft lovligt forfald og ved domfældte utilregnelige omstændigheder har været forhindret fra i tide at anmelde dette, eller at stævningen ikke rettidigt er kommet til domfældtes kundskab. Begæringen må fremsættes over for Retten på Færøerne inden 14 dage fra dommens forkyndelse efter § 264, stk. 5. Retten kan undtagelsesvis genoptage sagen, hvis begæring indgives senere,

129. I § 970, stk. 2, ændres »og hvor anken omfatter bevisbedømmelsen, kan retten ved kendelse afvise tiltaltes anke, hvis retten finder, at sagen ikke med nytte kan behandles, uden at tiltalte er til stede.« til: »afviser retten ved kendelse tiltaltes anke, medmindre retten undtagelsesvis finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær.«

130. I § 970, stk. 3, og § 1012, stk. 5, 2. pkt., udgår »anklageskrift eller«.

131. I § 970, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Afvisning kan ske forud for hovedforhandlingen. Før der træffes afgørelse om afvisning af en anke, skal tiltaltes forsvarer og anklagemyndigheden have adgang til at udtale sig om spørgsmålet og gives frist for deres eventuelle bemærkninger, hvorefter retten træffer afgørelse.«

132. I § 971, stk. 2, 1. pkt., ændres »anken« til: »anklagemyndighedens anke eller kontraanke«.

133. I § 1012, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., ændres »godtgør at have haft lovligt forfald« til: »dokumenterer at have haft lovligt forfald«.

men inden 1 år efter dommens forkyndelse. Reglerne i stk. 1, 3. og 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-5. ---

§ 1029. ---

Stk. 2. Har den, som er idømt ubetinget fængsel i 8 måneder eller mere, unddraget sig straffuldbyrdelsen, kan den dømtes formue beslaglægges efter reglerne i kapitel 87. Foruden i de i § 855, stk. 5, nævnte tilfælde bortfalder beslaglæggelsen, når der er gået 10 år fra dommens afsigelse, medmindre retten efter begæring undtagelsesvis beslutter at opretholde den.

§ 1054. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Sagen behandles under medvirken af domsmænd, medmindre erstatningskravet er fremsat som følge af en sag vedrørende en lovovertrædelse, der efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde eller fængsel i 4 år, eller af en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninger eller domsmænd.

Kapitel 107

Behandling af klager over politipersonale

§ 1057. Den Uafhængige Politiklagemyndighed undersøger og træffer afgørelse vedrørende klager over politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager).

Stk. 2-3. ---

§ 1058. Klage indgives til Politiklagemyndigheden. Indgives klagen til politiet eller anklagemyndigheden, skal den straks videresendes til Politiklagemyndigheden, medmindre klagen er egnet til notissagsbehandling efter § 1068. I så fald sender politiet en kopi af klagen til Politiklagemyndigheden.

Stk. 2. Klage over myndighedsmisbrug fra politiets side under behandlingen af en straffesag kan endvidere fremsættes mundtligt til retsbogen under straffesagens behandling.

Stk. 3. ---

§ 1060. Politiklagemyndigheden undersøger sagen og søger for, at alt relevant materiale tilvejebringes. Politiet stiller det materiale og de oplysninger til rådighed, som Politiklagemyndigheden anmoder om. Politiklagemyndigheden kan indhente oplysninger fra klageren, indklagede og andre.

Stk. 2. ---

134. I § 1029, stk. 2, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

135. § 1054, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Sagen behandles uden medvirken af domsmænd.«

136. I overskriften til kapitel 107 ændres »politipersonale« til: »personale i politiet og anklagemyndigheden«.

137. I § 1057, stk. 1, ændres »politipersonalets adfærd i tjenesten« til: »politipersonale eller andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning, når klagen angår adfærd udvist i tjenesten«.

138. § 1058, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

139. I § 1058, stk. 2, indsættes efter »politiets«: »eller anklagemyndighedens«.

140. I § 1060, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Politiet«: »og anklagemyndigheden«.

§ 1068. En adfærdsklagesag kan slutes ved en samtale mellem en overordnet polititjenestemand og klageren (notitssagsbehandling). Notitssagsbehandling kan kun gennemføres, hvis klageren er indforstået hermed. Samtalen skal gennemføres hurtigst muligt efter klagens modtagelse.

Stk. 2. Indgives en adfærdsklage til politiet, kan politiet tilbyde klageren en notitssagsbehandling. I en sag, der er under behandling i Politiklagemyndigheden, kan denne myndighed bestemme, at sagen skal sendes til politiet med henblik på notitssagsbehandling, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Den overordnede polititjenestemand, der gennemfører samtalen efter stk. 1, skal udarbejde en notits om det passerede. Det skal fremgå af notitsen, at klageren er vejledt om betydningen af notitssagsbehandling, og at sagen kan forlanges afgjort af Politiklagemyndigheden. Det skal af notitsen endvidere fremgå, om klageren ønsker klagen afgjort af Politiklagemyndigheden.

Stk. 5. Politiet sender kopi af notitsen til Politiklagemyndigheden, den regionale statsadvokat og rigspolitichefen.

§ 1069. Behandlingen af en adfærdsklagesag slutes, hvis 1-2) ---

3) det bestemmes, at sagen skal undersøges efter reglerne i lov om undersøgelseskommissioner

Stk. 2. ---

§ 1072. Politiklagemyndigheden underretter landfogeden og rigspolitichefen, når der indledes en adfærdsklagesag. Politiklagemyndigheden underretter endvidere landfogeden og vedkommende statsadvokat og rigspolitichefen om afgørelsen i adfærdsklagesager.

Stk. 2. ---

141. I § 1068, stk. 1, 1. pkt., ændres »en overordnet polititjenestemand« til: »en leder i politiet eller anklagemyndigheden«.

142. I § 1068, stk. 2, 1. pkt., ændres »til politiet, kan politiet tilbyde klageren« til: »til politiet eller anklagemyndigheden, kan klageren tilbydes«.

143. I § 1068, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »I så fald sender politiet eller anklagemyndigheden en kopi af klagen til Politiklagemyndigheden.«

144. I § 1068, stk. 2, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »politiet«: »ved klager over personale i politiet eller anklagemyndigheden ved klager over personale i anklagemyndigheden«.

145. I § 1068, stk. 4, 1. pkt., ændres »Den overordnede polititjenestemand« til: »Den leder«.

146. I § 1068, stk. 5, ændres »Politiet sender kopi af notitsen« til: »Hvis der klages over personale i politiet, skal kopi af notitsen sendes«

147. I § 1068, stk. 5, indsættes som 2. pkt.: »Hvis der klages over personale i anklagemyndigheden, skal kopi af notitsen sendes til Politiklagemyndigheden, den regionale statsadvokat og Rigsadvokaten.«

148. I § 1069, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »undersøgelseskommissioner«: »og granskningskommissioner«.

149. I § 1072, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »adfærdsklagesag«: »om personale i politiet«.

150. I § 1072, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.: »Politiklagemyndigheden underretter vedkommende statsadvokat og Rigsadvokaten, når der indledes en adfærdsklage om personale i anklagemyndigheden. Politiklagemyndigheden underretter endvidere vedkommende statsadvokat og Rigsadvokaten om afgørelsen i adfærdsklagesager.«

§ 1074. Politiklagemyndigheden kan behandle og afgøre en klage over en disposition, som politipersonale har truffet, hvis der er en nær sammenhæng mellem dispositionsklagen og en adfærdsklage, som Politiklagemyndigheden behandler.

Kapitel 108

Straffesager mod politipersonale

§ 1076. Anmeldelser om strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten indgives til Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Indgives anmeldelsen til politiet eller anklagemyndigheden, videresendes den straks til Politiklagemyndigheden.

§ 1077. Politiklagemyndigheden iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige.

Stk. 2-3. ---

§ 1078. Sager om overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser, der er begået af politipersonale, efterforskes ikke af Politiklagemyndigheden, hvis

1-3) ---

Stk. 2. Politiklagemyndigheden efterforsker ikke sager, hvor landfogeden har vurderet, at der i forbindelse med politipersonales overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser er tale om udrykningskørsel i et køretøj mærket med politiets kendetegn eller med synlige udrykningssignaler.

Stk. 3. ---

§ 1085. ---

Stk. 2. Politiklagemyndigheden kan behandle en klage over en disposition, som politipersonale har truffet, hvis der er en nær sammenhæng mellem dispositionsklagen og en igangværende efterforskning i Politiklagemyndigheden.

Stk. 3. ---

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

151. I § 1074 udgår », som politipersonale har truffet«.

152. I *overskriften* til kapitel 108 ændres »politipersonale« til: »personale i politiet og anklagemyndigheden«.

153. I § 1076, *1. pkt.*, ændres »af politipersonale i tjenesten« til: »i tjenesten af politipersonale eller andet personale i politiet og anklagemyndigheden, som varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og strafforfølgning,«.

154. I § 1077, *stk. 1*, ændres »politipersonale i tjenesten har begået« til: »der er begået«.

155. I § 1078, *stk. 1*, udgår », der er begået af politipersonale,«.

156. § 1078, *stk. 2*, affattes således: »*Stk. 2.* Politiklagemyndigheden efterforsker ikke sager, hvor politipersonale i forbindelse med udrykningskørsel overtræder færdselslovens hastighedsbestemmelser i et køretøj mærket med politiets kendetegn eller med synlige udrykningssignaler, medmindre der er konkret anledning hertil.«

157. I § 1085, *stk. 2*, udgår », som politipersonale har truffet«.

§ 2

I lov nr. 719 af 13. juni 2023 for Færøerne om fuldbyrdelse af straf m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* For dømte, der efter reglerne i kapitel 13 a er meddelt tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, iværksættes fuldbyrdelsen, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom.«

Kapitel 7

*Valg af afsoningsinstitution og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner***§ 20. ---**

Stk. 2. Fængselsstraf kan dog efter reglerne i § 78 om anbringelse i og overførsel til særlig institution m.v. i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen.

§ 48. ---

Stk. 2. Tilladelsen kan endvidere betinges af andre vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug, herunder at den indsatte under udgangen

1) ---

2) overnatter i arresthus, fængsel eller en af kriminalforsorgens pensioner,

3-4) ---

Kapitel 13

*Fuldbyrdelse af fængselsstraf i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen***§ 20. ---**

Stk. 2. ---

Stk. 3. Fængselsstraf kan endvidere som led i forsøgsordninger efter § 50 a fuldbyrdes i institutioner m.v. på Færøerne uden for kriminalforsorgen.

§ 21. Fængselsstraf til og med 1 år og 6 måneder fuldbyrdes i arresthus på Færøerne

§ 48. ---

Stk. 2. ---

1-2) ---

3) med mellemrum giver møde hos kriminalforsorgen eller hos politiet eller undergiver sig lignende kontrolforanstaltninger og

4) undergiver sig vilkår som nævnt i straffelovens § 57.

2. I *overskriften* til kapitel 7 indsættes efter »afsoningsinstitution«: »m.v.«

3. I § 20, *stk. 2*, § 48, *stk. 2, nr. 3*, og *overskriften* til kapitel 13 ændres »pensioner« til: »udslusningspladser«.

4. I § 20 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* I særlige tilfælde kan fængselsstraf endvidere fuldbyrdes på den dømtes bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i kapitel 13 a.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

5. I § 21, *stk. 1*, indsættes efter »fuldbyrdes«: »som udgangspunkt «.

6. I § 48, *stk. 2*, indsættes efter *nr. 2* som nyt nummer:

»3) undergiver sig intensiv overvågning og kontrol på bopælen, jf. *stk. 3*,«

Nr. 3 og *4* bliver herefter *nr. 4* og *5*.

7. I § 48 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Ved vilkår som nævnt i stk. 2, nr. 3, kan der træffes bestemmelse om, at reglerne i §§ 78 b-78 f eller regler udstedt i medfør heraf helt eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse.«

8. § 50 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 50 a. Kriminalforsorgen bestemmer, om indsatte, der er idømt tidsbestemt fængselsstraf i mere end 6 måneder, kan udstationeres til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol eller til udslusningspladser etableret i eller uden for kriminalforsorgen, når

- 1) en tredjedel af straffen er udstået,
- 2) der ikke skønnes at være risiko for misbrug af udstationeringen og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udstationering.

Stk. 2. Udstationering efter stk. 1 kan tidligst ske 8 måneder før forventet prøveløsladelse.

Stk. 3. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter, at der er sikret den indsatte passende beskæftigelse og underhold.

Stk. 4. Udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol efter stk. 1 forudsætter desuden, at den indsatte boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationeringen kan gennemføres, og at personer over 18 år, der har samme bopæl som den indsatte, meddeler samtykke dertil.

§ 50 b. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om udstationering til egen bopæl under intensiv overvågning og kontrol og til udslusningspladser etableret i eller uden for kriminalforsorgen, herunder om behandling af sager om udstationering, om vilkår, om kontrol og tilsyn m.v. og om tilbagekaldelse af tilladelser til udstationering.

§ 50 c. Justitsministeren kan iværksætte forsøgsordninger med udgang i form af frigang.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om forsøg efter stk. 1, herunder om, at de tidsmæssige betingelser, der kan fastsættes i henhold til § 50, stk. 1, ikke skal være opfyldt.«

9. Efter kapitel 13 indsættes:

»Kapitel 13 a

Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Anvendelsesområde

§ 78 a. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, meddele tilladelse til, at straffen udstås

på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i lovens §§ 78 b-78 f.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrdelsen udsættes.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 78 b. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis

- 1) den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol,
- 2) den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse eller lignende er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol, og
- 3) personer, som har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl.

Stk. 2. Betingelsen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer, der er idømt fængselsstraf i 30 dage eller derunder. Der kan endvidere dispenseres fra betingelsen i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigelsessituation taler for det.

Stk. 3. Tilladelse til strafudståelse på bopælen nægtes meddelt, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagesvis kræver dette, eller hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig.

Stk. 4. Kriminalforsorgen foretager til brug for afgørelsen af, om den dømte opfylder betingelserne i stk. 1, en nærmere undersøgelse af den dømtes personlige forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold samt fysiske og psykiske tilstand. Hvis kriminalforsorgen finder det fornødent, kan denne i forbindelse med undersøgelsens foretagelse bestemme, at den dømte skal aflægge udåndingsprøver og urinprøver.

Stk. 5. Hvis den dømte ikke medvirker til den nævnte undersøgelse i stk. 4, kan tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke meddeles.

Vilkår

§ 78 c. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol meddeles på vilkår af, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden

- 1) ikke begår strafbart forhold,

2) kun forlader sin bopæl inden for de af kriminalforsorgsområdet fastsatte tidsrum,

3) kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som kriminalforsorgsområdet har godkendt,

4) ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,

5) ikke helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende,

6) efterkommer pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse,

7) undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol m.v., og overholder de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet, og

8) holder kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdsen på bopælen og møder op hos kriminalforsorgsområdet efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Der kan endvidere fastsættes andre vilkår, der findes hensigtsmæssige, herunder vilkår om, at den dømte i fuldbyrdsperioden underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling.

Gennemførelse af tilsyn, kontrol m.v.

§ 78 d. Under fuldbyrdsen fører kriminalforsorgen tilsyn med den dømte, herunder med overholdelsen af de nævnte vilkår i § 78 c for tilladelsen. Inden fuldbyrdsen iværksættes, skal kriminalforsorgsområdet vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de for fuldbyrdsen fastsatte vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om tilsynets gennemførelse, herunder om tilsynets iværksættelse, kontakthypighed, elektronisk overvågning, kontrolbesøg, foretagelse af udåndingsprøver og urinprøver m.v.

Tilbagekaldelse af tilladelse

§ 78 e. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, hvis

1) den dømte anmoder derom,

2) den dømte inden fuldbyrdsens iværksættelse har begået strafbart forhold,

3) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, tilladelsen vedrører, eller

4) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de nævnte betingelser i § 78 b, stk. 1.

Stk. 2. En tilladelse kan endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder et eller flere af de nævnte vilkår i § 78 c, stk. 1. Det samme gælder, hvis den dømte overtræder et vilkår fastsat i medfør af § 78 c, stk. 2, eller hvis kriminalforsorgens tilsyn og kontrol med den dømte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd.

Stk. 3. Den dømte underrettes snarest muligt om tilbagekaldelsen af tilladelsen.

§ 78 f. Tilbagekaldes en tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter fuldbyrdelsens iværksættelse, skal den dømte overføres til fængsel eller arresthus til afsoning af reststraffen.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at den dømte midlertidigt skal overføres til arresthus på Færøerne, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om overførsel af dømte til fængsel eller arresthus.«

§ 106. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En dømt, der uforskyldt har afviklet for meget samfundstjeneste, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049.

10. I § 106 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En dømt, der har udstået straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, jf. kapitel 13 a, har ret til erstatning efter reglerne i retsplejelovens § 1049, hvis den dømte uforskyldt har udstået straf i for lang tid.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.